

Ê! Lùn Anh Thích Em

Contents

Ê! Lùn Anh Thích Em	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	5
4. Chương 4	7
5. Chương 5	8
6. Chương 6	10
7. Chương 7	12
8. Chương 8	13
9. Chương 9	15
10. Chương 10	16
11. Chương 11	18
12. Chương 12	20
13. Chương 13	22
14. Chương 14	25
15. Chương 15	26
16. Chương 16	28
17. Chương 17	30
18. Chương 18	32
19. Chương 19	32
20. Chương 20	34
21. Chương 21	36
22. Chương 22	37
23. Chương 23	38
24. Chương 24	42
25. Chương 25	44
26. Chương 26	45
27. Chương 27	46
28. Chương 28	48
29. Chương 29	49
30. Chương 30	51
31. Chương 31	52
32. Chương 32	56
33. Chương 33	58
34. Chương 34	60
35. Chương 35	63
36. Chương 36	64
37. Chương 37	67
38. Chương 38	69
39. Chương 39	71

Ê! Lùn Anh Thích Em

Giới thiệu

Truyện teen là những truyện để lại trong lòng bạn đọc những ấn tượng sâu sắc vì một lẽ giản đơn, đã

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/e-lun-anh-thich-em>

1. Chương 1

-Hix tui sợ quá ak, dk hk z bà

-Ồ hay cái bà này thix người ta đã hơn 1 năm nay r thy' phải tỏ tình zs chàng chứ đúng là bà ngây thơ như bò đeo nơ ak- con nhỏ bạn hậm hực

-Reng..reng

-Ra chơi rùi kìa-con bạn đẩy nhanh nó về phía Huy

-Huy..Huy... Mi mún nc zs Huy 1 tí

-Nhanh đy ắp úng gy' nữa khổ-Ánh thúc zô sườn của nó

-Chuyện gy' z Mi

-Mình mún nói...nói mình th..i..x

-Ê Huy đy chơi đi đứng nc zs người lun mệt lém h0h0h0-Quân chen vào

-Ông kia tui móc họng ông bây giờ hk bjk người lớn đang nc ak, đy ra chỗ khác chơi-Mi hậm hực

-Bà tưởng bà là người lớn ak hỉ mũi chưa sạch mà py đặt haha-Quân cười lớn ùi lòi Huy đy

-Cái ông trời đánh đó làm hỏng hyk chuyện của mình, tui mà gặp dk ông ông bjk tay tui

Ánh an ủi con bạn của mình đang sứt xịt zj' chưa thổ lộ dk zs chàng, vừa jh Ánh zua' cười mỉm

-Bà cười cái gy' tui đang bùn đây nghĩ lại tui tức ghê, huh cái ông mặt khỉ đó tui sẽ trả thù

-Thui cho tui xin, đy về thui-Ánh lòi Mi đy

-Mẹ ơi, con đã về vs mẹ ùi đây

-Con mau đy thay đồ đy

-Ủa đy đâu za? mẹ-nó thắc mắc

-Đy qua nhà cô Hương bạn thân của mẹ, hùi trk ở gần nhà mình ak có đứa con đẹp trai, học giỏi nữa hình như tên Quân

-Cái..gy'

-Con s z

-Lại là cái tên mặt khỉ đó

-Con thay đồ nhanh đy coi chừng trễ bây giờ-Mi hậm hực đy lên lầu

-Cháu chào cô-Mi lễ phép

-Cháu lớn thế này ùi ak, càng lớn càng đẹp gái-Cô Hương xoa đầu nó

-Nhưng nó lại tỉ lệ nghịch zs chiều cao đấy mẹ ak hê hê

Tên đáng ghét đó grư, nó nhyn' Quân zs ánh mắt xẹt lửa

-Ông là cái đồ mặt khỉ

-Bà nói gy' hả? Ai là mặt khỉ? Zs 1 hotboy đẹp trai, lịch lãm,học giỏi thế ny' muk mặt khỉ ak. Bà là mặt khỉ thy' đúng hơn đó

-Mỗi sáng thức dậy ông hk soi gương hả, 2 má thy' hóp lại cái mỗ thy' chu ra ông muk đy vườn bách thú mấy con khỉ tưởng ông là sư huynh nó haha

Nó nói muk hk để ý rằng mặt của Quân đang dần chuyển màu, răng thy'nghiến kết..kết...

-Bà đk lém

-Kiểu ny' s muk làm thông gia đk đây chị Nguyệt-cô Hương nhyn' mẹ cười mỉm

-Con mà thềm lấy tên ny' ak

-Đồ bà chần ai thềm lấy ở giá suốt đời nhá cưng bà phải tu mấy kíp nữa mới lấy đk tui, muk tui nghĩ bà đy zs tui hk hợp đâu 1 người cao 1m70,1 người cao 1m55 s muk đy cùng nhau đk h0h0

-Ông chưa nghe câu Mập đẹp, ốm dễ thương, cao sang, lùn quý phái, bình thường thấy ghê

-Thui hai đứa hk cãi nhau nữa từ nhỏ đến giờ ăn cãi nhau miết thui bộ hk cãi nhau hk sống đk ak mấy đứa-Cô Hương nói

-Thà con nhịn đói chứ không nhịn nói zs con nhỏ ny' đâu

-Quân kể từ bây giờ con phải để ý, bảo vệ Mi nghe chưa. Ở trường cũng như ở ngoài đường phải luôn luôn theo nó, khu nhà Mi an ninh hk đk tốt lém nên con đưa Mi về nhà.

-S giống osin quá z mẹ-Quân nói nhỏ

-H0h0 chyk zs chị nha đồ mặt khỉ

-Đk rồi vào ăn cơm thui- Cô Nguyệt nắm tay nó

Tối đó nó ngủ rất chi là ngon, nó mong s cho trời nhanh sáng để hành hạ tên Quân đáng ghét

-Mi con dậy chưa? Quân sang đón con đy học kìa-Mẹ Mi từ dưới vọng lên

-Dạ con xuống liền

Nó sửa sang lại đồng phục ùi chạy cái vèo xúng lẫu

-Đợi có lâu hk- nó thấy mặt Quân như cái bánh ú

-Lần sau muk bà để tui đợi lâu nữa là chyk zs tui, ngủ gy' như heo ak

-Đâu tui dậy từ sớm để học bài

Đang đy bỗng Quân dừng xe lại quay lại đằng sau

-Tui có nghe lầm hk z, bà dậy học bài hả h0h0 hum ny đâu có môn gy' học bài đâu muk bà học làm gy'

-Hum nay kiểm tra 1 tiết môn toán zs av mà 2 môn đó tui dở tệ nên...-chưa nói hýk câu py Quân chen vào

-Tôi nghiệp quá có cần hotboy Quân ny' chỉ cho hk

Quân là học sinh giỏi toàn diện của lớp và của trường lun. Đạt giải nhất môn toán zs av thành phố (ax ax)

-Hk cần

-Đúng là đầu to mà óc như trái nho

-Ông mà còn nói là còn tát ak.

Quân tà tà chở Mi đến trường zs bao con mắt của mọi người như nó là sinh vật lạ z.

Trong giờ kiểm tra đó Mi có làm đk bài hk? Hay là nhờ sự giúp đỡ của hotboy Quân nhà ta.

2. Chương 2

-Bà ui tui run quá ak s cứ tới kiểm tra môn toán zs av là người tui run cầm cập ak, kiểu ny' tui chyk chắc ùi, điểm tui thấp lè tè uk coi

-Bình tĩnh nào, tối qua bà có ôn hk

-Có, ôn quá trời trời lun bà hk thấy mắt tui như gấu trúc ùi nek

-Troy đất oy, tui kiu bà ôn sơ sơ thui mà, mỗi lần bà ôn kĩ la coi như xong-Ánh trở mắt nhyn' Mi

-Vào lớp ùi kia đi zo nhanh-Ánh lôi Mi vào

-Có gy' bà nhớ bày tui ngen-Mi năn nỉ

-Để coi thử cô coi có dễ hk đã

-Các e ngồi trật tự, bạn nào có tài liệu thy' đem lên trên hyk cô mà thấy bạn nào nhyn' là đánh dấu bài đó-Tiếng cô giáo vang lên

Còn nó thy' ngồi nuốt nk miếng ực ực

-Ê, nắm lùn di động bà s thể

-Tui sợ quá ak, tui dốt nhất là môn ny' huhhu-nhyn' nó thật là thảm

Cô giáo vừa phát đề xong là nó cầm cúi nhyn' đề

-Chyk thiệt r bài ny' sáng mới ôn mà giờ đầu rộng toát thể ny'-nó tự đánh vào đầu mình

20p trôi qua chỉ còn 25p nữa thui mà nó chỉ mới làm đk bài 1 ak còn 2 bài nữa hk bjk làm s. Bỗng có mảnh giấy ném về phía nó, nó ngược mặt lên nhyn' muk hk thấy ai hyk

"Bài 2 zs bài 3 nek Mi chép jh. Huy bjk Huy làm z hk tốt nhưng xong buổi kiểm tra ny' Huy sẽ làm gia sư môn toán cho Mi ha."

Nó thy' chỉ bjk há hốc miệng nó quay phắc lại về phía Huy lúc ny' thy' Huy nhyn' nó nở 1 nụ cười thật là đẹp tím nó đập thình thịch khy nhyn' thấy nụ cười ấy

-Huy ny' cho Mi cảm ơn nha-nó gượng gụi nói câu cảm ơn

-Oh hk có gy' z khy nào thy' mình học đk đây-Huy dứt 2 tay zô túi quần

-Chiều..ney đk hk Huy

-Ok Huy lúc nào cũng rãnh, z 2h nha Huy tới nhà Mi

-Ủa s Huy bjk nhà Mi-nó ngạc nhiên

-Thy'..thy'-Huy gãi đầu

Nói tới đó Huy py mí đứa bạn lòi đi chơi bóng rổ, nó đứng đó ngẹn ngào nhảy cái tung lên zj' sung sướng

Còn Quân lúc ný' đang hậm hực nhy' Mi chăm chăm muk Mi hk hề hay bjk

-Đồ lùn đáng ghét, grư tại s hk chép bài của tui muk đy chép bài của thằng Huy là thế nào hả- đầu Quân bốc khói

Chẳng qua là lúc Mi đang ngồi vò đầu bức tóc zs lí do là hk làm đk bài thý' Quân hí hoáy chép bài cho Mi ùi giục qua chỗ Mi đứng lúc đó Huy cũng giục qua cho Mi rất tiếc tờ giấy của Quân py' rớt xúng bần còn của Huy thý' đk Mi mở ra coi. Quân hotboy nhà ta cứ tưởng rằng Mi sẽ cảm ơn rồi rít nhưng sự thật hk phải là z

(Giờ kiểm tra av trôi qua suôn sẻ zj có nhờ Ảnh giúp nó)

1h30 tại nhà Mi

-Mi ui ra mở cửa cho Huy nek-Huy giật cửa quá trùi

-Mi ra ùi nak làm gy' muk giật cử zu z hư cửa là Mi bắt đền ak

-Hj Mi mở nhanh đy Huy khát quá ak

-Huy uống đy muk s Huy qua sớm z còn tới 30p nữa-nó tò mò

-Oh thý' qua chơi zs Mi chờ Huy ở nhà 1 mình chán lém hê hê

-Muk s bjk nhà Mi hay z cà-Nó cố tình hỏi

-Thật ra thý'..thý' Huy đã đy theo Mi về tới nhà-Huy ấp úng

-S lại đy theo Mi về tới nhà làm gy', Huy đy theo hùi nào? Lâu chưa-nó hỏi 1 tràn

-Ngày nào Huy cũng đy theo Mi về tới nhà hýk-Mặt Huy đỏ dần

-Hả?????????-nó hét to

-Làm gy' muk Mi hét to quá z-Huy bùm miệng Mi lại

Tại s Huy lại đy theo Mi về tới nhà? Mi sẽ có phản ứng như thế nào? Còn về Quân, Quân sẽ phản ứng ntn khi bjk Huy sẽ làm gia sư cho Mi.

3. Chương 3

Huy bùm miệng nó lại ùi từ từ bỏ ra

-Huy nói ngày nào cungx đy theo Mi ak, chuyện này là s khó hiểu quá ak

-Lúc nào muk Huy hk dõi theo Mi-Huy cười đều

-Hk giỡn đâu ak nha-Mi véo nhẹ Huy

-Ai zõn đâu nak-Huy xoa xoa đầu Mi

-Thui Mi lấy sách vở ra đi ùi tụi mình học

-Oh đợi Mi chút

Mi vừa đi xúng lầu thì nghe thấy tiếng chuông cửa

-Ủa ai z cà

-Đồ lùn ra mở cửa nhanh coi, nóng mún chết r đây

-Biết ngay mà chưa ra mở cửa là đã biết tên mặt khỉ đó ùi cái giọng gào lên thấy mà ghê-Mi tức tới

-Làm gì mà lâu thế hử-Quân đá chân vào cửa

-Hử cái đầu ông ak, làm như tui là siu nhân hk pằng

-Hehe tui quên bà ăn hột mít nhiều quá nên người bà nó lùn cả khúc kéo theo cái chân nó cũng lùn theo.
Tội nghiệp-Quân lên vào cổng

-Ông chết vs tui-Mi Dí theo Quân

-ÔNG ĐỨNG LẠI

-Ủa s m lại ở đây-Quân ngạc nhiên khi thấy Huy ở nhà Mi

-T tới giúp Mi học môn toán còn m s lại tới đây-Huy ngạc nhiên k kém

-Mà đúng ùi ông qua đây chỉ z-Mi chen vào

-Mẹ tui kiu đem bánh qua cho bà-Quân đưa bì bánh cho Mi

-Cho tui cảm ơn nha

-Mẹ t zs mẹ Mi là bạn thân zs nhau m hk cần phải há hốc mồm như thế đâu

-Ha??? Ông gọi tui là Mi hả? Trời ơi chắc chiều nay mưa quá

Vừa nói xong thì trời đổ mưa rào rào

-Đó tui biết mà-Mi chống nạnh

-Hê hê đó gọi là xã giao-Quân ngụy biện

-Muk 2 người học đi tui ngồi đây xem, tui cũng ngu toán lém-Quân cười nhảy lên ghế sofa ngồi

-Kệ ông đấy, mình học thui Huy

-Bây giờ Huy đưa mấy bài toán lớp 10 cho Mi làm ngen, Mi làm bài 1 2 3 đó.

-Hjx lại là công thức lượng giác hả

-Hk s đâu Mi nhớ gì thì làm đó

15p nó chỉ chưa làm đk 1 bài, nó cắn cây bút bức rút

-Cây bút sắp gãy rồi kìa-Quân la to

-Huy ơi khó quá Mi làm hk đk-nó rụt rè đưa cuốn vở lại chỗ Huy

-Đây để Huy ghi lại mấy công thức cho Mi, ùi Mi áp dụng vào làm ha

-Ê m ghi thiếu 1 công thức-Huy chéo chân chỉ vào bài cầu Huy

-Oh t quên mà m ngồi đó chỉ z xuống đây bày Mi đy-Huy chỉ tay về phía Quân

-Hk thik thik ngồi đây thui, nắm lùn tui khát nước quá lấy tui lỵ nước cam

-Ông tưởng tui là osin của ông ak, nằm mơ đi-nó quay mặt lại

-Hay để tui gọi điện ama bà ha-nói tới đó Quân rút đt ra

-Bình tĩnh nào, để tui đi lấy cho ông uống-nó vừa nín vừa nghiêng răng

-Mẹ ới s mà mận quá z nek-Quân phụt thẳng ra ngoài

-H0h0 đáng đời ông, đồ mặt khỉ

-Mình học tở đây thui, Huy ghi lại mấy công thức Mi ùi ak. Ah mà Huy quên còn môn av thì s đây Mi cũng yếu môn đó mà.

-Đúng ùi còn môn av nữa-nó gãi đầu

-Để Quân chỉ cho Mi ngen, Quân nó giỏi nhất môn đó

-Quân ak, tên đáng ghét ai thêm hấn kèm Mi chứ-Mi quay mặt lại chỗ Huy thấy hấn đang bắt chéo 2 chân cầm ly nước cười hì hì

Mi có đồng ý để Quân làm môn av hk.

4. Chương 4

-Ừ chịu ầu-Nó giả bộ làm vẻ mặt nhăn nhó

-Thui pye Huy về đây-Huy vẫy tay chào nó

-Ông kia, có ai mướng ông qua vào đúng lúc này không hả?-Nó tiến lại chỗ hấn

-Ồ bà qua mà hỏi mẹ tui ak h0h0, qua mà bán vốn mẹ tui-Hấn bụm miệng cười khoái chí

-Grư-nó dậm chân “rầm..rầm”

-Bây giờ z nha 2.4.6 bà học Toán. 3.5.7 học av quyết định z đy cứ thế mà làm, tui về nha lùn -Hấn dọt lẹ ra cửa

-Ê mặt khỉ chớ tui qua nhà ông-Nó cười nham hiểm

-Chi

-Mẹ tui kiu khi nào rảnh thì qua chơi zs cô, bây giờ tui rảnh nek

- Leo lên xe nhanh đi, đồ lè mè

-Ông nói cái gì tui nghe hk rõ-Nó hỏi lại

-Trời ơi người đẹp mà bị điếc tiếc ghê-Hấn đăm chiêu

-Tui kill ông

-Cháu chào cô, cháu mới qua

-Oh cháu qua chơi ak, cháu ngồi xúng đây chơi để cô kiu thằng Quân xúng lấy nước. Quân ơi xúng đây mẹ biểu

Nó ngồi đó cười thầm, nó muốn nhảy cõn lên vì sung sướng, mỗi lần nó qua nhà tên mặt khỉ là i như rằng nó đk hầu hạ như công chúa còn tên đáng ghét kia thì bị sai như chong chóng giống như osin thời hiện đại. Nó cũng hơi tự hào vì có osin đẹp trai như hấn

-Cháu cười gì z Mi-mẹ hấn hỏi

-Dạ hk có gì ạ

-Mẹ gọi con xuống có chuyện gì hk

-Xuống lấy nước cam cho Mi uống, nhanh lên-mẹ hấn ra lệnh

-Tự nhiên con phải đi lấy ai muốn uống thì tự đi mà lấy chứ, người ta có câu tự túc là hạnh phúc-hấn chau mày

-Mẹ nói con có nghe hk hả-mẹ hấn trừng mắt

-Dạ con đi-hấn nói lí nhí

-Đây bà uống đi, uống đi nha-Hấn cười nham hiểm rõ

-Cháu uống đi nước cam bác tự làm đây

-Dạ hj-nó cười trông dễ thương làm s

-S có ngon hk cháu-mẹ hần thấy ặt nó nhăn hí

-Dạ..ngon..lắm..ạ-nó cố nói

Mắt nó trừng về phía hần, hần thì cười sặc sụa

-Tên mặt khỉ dám trét ột lên miêng ly làm mình muốn sặc nước lun, đk rồi thù này phải trả-nó nghĩ thầm

-Cô nhớ hùi nhỏ 2 đứa chơi thân với nhau lắm, ăn rồi cứ như hình với bóng-mẹ hần lên tiếng

-Dạ hùi nhỏ tụi cháu chơi vui lắm ak, cháu còn nhớ hùi đó Quân lấy quyển sách đập lên đầu cháu cái “Bụp” làm cháu khóc quá trùi hóa ra là Quân đập con dán lên đầu cháu. Rồi 1 hôm cháu đang đứng chơi thì bị Quân lấy chận ná bắn vào người Quân chạy lại hăm dọa cháu hk đk về méc cô. Công nhận hùi nhỏ Quân chơi hơi đại cô ha nghĩ s mà cháu đang ngồi trên xích đu Quân đẩy mạnh quá làm cháu lao đầu xúng đất-Nó kể 1 lèo làm cho hần tê tái người, nó thì cười hả hê

-Trùi có chuyện đó nữa hả? Z mà về cháu hk nói zs cô, thằng này hư quá ak-Mẹ hần nhìn chăm chăm

-Thì con bjk hùi nhỏ con nghịch đại nên bây giờ con chuột tội là kèm môn av cho Mi đó mẹ-Hần ngồi xuống ghế

-Thế thì tốt quá ùi còn gỳ hai đứa cố gắng chăm học là cô vui rồi. Thui 2 đứa ngồi chơi cô đi chợ cái đã tối cháu ở lại ăn cơm lun nghe để cô gọi mẹ cháu qua lun

-Dạ z cũng đk ạ

Đội ẹ hần đi khuất hần cười lăn lộn trên ghế

-Haha công nhận hùi nhỏ cô nghe lời thiệt

-Tui đập đầu ông bi giờ-nó bĩu môi

-Hùi nhỏ bà còn xấu hơn bây giờ nữa lúc nào nước mũi cũng chảy tè le nhìn thấy gớm

-Ông sĩ nhục tui đủ chưa, tuy tui xấu nhưng kết cấu nó hoàn chỉnh nhá, hk như ông bị mất mấy dây thần kinh-nó hét mặt lên

Đang nói tới đó tự nhiên hần cười dữ dội hơn như muốn rớt xuống ghế, cười chảy cả nước mắt

-Ông cười gì ế-Nó tò mò

-Miệng bà-hần cố gắng lém mới nói đk

-Miệng tui s-Nó chạy lại gương xem

-AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA, mẹ ơi-nó ré lên thất thanh vì miệng nó đã sưng lên đỏ chót

-Bà ré mà tui nhìn thấy cuống họng bà nó đung đưa ùi ak, im dùm cái coi, để tui chụp ảnh cho bà ùi cho bà lên diễn đàn của trường lằng sê bà thành người nổi tiếng-chưa nói hết câu hần chạy mấy tầm liền tiếp

-Tên mặt khỉ kia, xóa đi xóa đi-Nó chạy lại giựt điện thoại của hần

-Mà Huy nhìn thấy thì thế nào ta-hần phán 1 câu mà tay chân nó như mún rụng rời hịx

5. Chương 5

-Thui hk giỡn vs ông nữa tui về đây-nó tức tối

-Ồ con bé này đi đâu đấy cô Hương bảo ở lại ăn cơm ùi mà, về ăn gì hả con?-Mẹ nó đi vào nói

-Dạ, con đâu có về con đi lòng vòng ak mà

-Quân này con giúp Mi dùm cô nha av nó tệ lắm, con làm s cho nó trên điểm trung bình dùm cô chứ kiểu này mất gốc đấy-Mẹ nó nói với hân

-Dạ con sẽ giúp Mi học cô đừng lo-Hân gãi đầu như lâu lắm rồi chưa gội đầu

Nó chỉ mong cho ngày mai đừng tới, nó mong sao chỉ có 2.4.6 hk bao giờ đến 3.5.7 sao mà nó ghét hân đến như thế hk bjk

Sáng hôm sau tại trường:

-Bà học bài cũ chưa, hôm nay cô Nhi kiểm tra đó-Ánh nói nhỏ zs nó

-Chiết rồi, tui chưa học tui quên mất,, hxx -nó nhăn mặt

Chưa kịp hoàn hồn thì cô Nhi bước vào ra lệnh cho cả lớp gấp sách vở lại kiểm tra bài cũ phần đoạn văn cô kiu học

-Chúa ơi cứu con, thánh thần ơi, adam ơi, bác hồ ơi, ngài lê-nin ơi xin hãy phù hộ cho con. Con hk bị kiểm tra bài cũ con sẽ ăn chay 1 tuần. Nó nhắm mắt chấp tay cầu nguyện nhưng sự may mắn đó hk đến zs nó hê hê. Cô Nhi đã xúng tên nó lên

-Nguyễn Hà Mi lên bảng kiểm tra bào cũ nào-tiếng cô thật nhỏ nhẹ nhưng đối với nó như gai đâm vào z

-Chết r, chết rồi-nó vội quơ cuốn vở trên bàn để bước lên mục hỏa thiêu

-E bắt đầu đi nào

-My most embarrassing....ex..per..ience-nó hk biết mình đang đọc gì nữa lúc này nó chỉ đọc lướt qua được mấy dòng thôi

-Mi em đọc đàng hoàng cho cô nào-cô nghiêm mặt

Nó vội đưa mắt xuống dưới lớp để tìm người cầu cứu đúng là trong cái rủi cũng có cái may tên mặt khỉ đó giờ tờ giấy lên cho nó đọc. Hxx mặt dù thấy rõ nhưng nó hk bjk đọc làm sao hết nên nó đọc bừa

-Được rồi Mi e dịch cái câu e vừa rồi e mới đọc

Nó nghe như tiếng sét đánh ngang tai, mặt mày tím tái

-Chết bầm rồi, mình hk biết đọc làm sao giờ kiêu dịch nữa-nó nghĩ thầm

Nó đưa mắt hướng về phía Quân mà công nhận hân nhanh thiết mới đó mà đã dịch ra câu dài ngoằn rồi.

Nó đọc 1 lèo rồi bước về chỗ ngồi hiên ngang kaka còn được cô Nhi khen nữa chứ

-Này cảm ơn nha-nó thủ thỉ nói với Quân

-Tại tui thấy bà tội quá nên mới giúp thôi. Chiu nay tui qua kèm bà môn av gần kiểm tra 1 tiết rồi mà làm ăn kiểu này chắc chết-hân chép miệng lắc đầu

Nó chỉ biết gật đầu răm rắp.

Chiều hôm đó như 1 cực hình với nó. Tên mặt khỉ đáng gét đưa nó 1 sấp bài tập av hơn cả chục tờ chó ít gì. Đầu tiên hân đưa 1 tờ dễ nhất trong sấp đề hân đưa (hân nói dễ nhất thì chỉ biết z thôi) để kiểm tra kiến thức. Hân nghĩ nó cũng có thể làm hết tờ đó ít nhất là 30p nhưng hân đã sai lầm 30p trôi qua mà nó chỉ làm được mấy bài làm hân nò đầu bức tai để nói cho cái đầu ngu dốt của nó hiểu haha, Nó còn bị ăn mấy cái cốc hxx. Trước khi về hân còn nhắc nó nhớ làm mấy cái đề hân đưa rồi còn học mấy công thức chia thì.

Hxx nó chỉ ước sao trên thế giới này đừng có nước Anh, nước Mĩ,...để khỏi học mấy thứ tiếng anh đáng nguyên rủa này chỉ mong sao ấy nước đó học tiếng việt của mình thôi. Nhưng ước vẫn là ước nó sẽ hk thành hiện thực được.

-Haiz mệt quá đi mất-nó than thở

-Cái mớ bông bông này s mà rắc rối thế còn 1 sấp đề nữa làm đến bao giờ mới xong-nó hí hoáy làm mấy cái đề

Nguyên cả ngày hôm đó nó làm bài mà quên lun cả ăn tối may mà có mẹ nhắc nó chứa hk nó cũng bỏ bữa thiệt

-Đây có phải con gái mẹ hk z ta, học mà quên cả giờ ăn. Đúng là Quân nó giỏi thật-mẹ nó khen hẳn quá trời.

Ăn cơm xong nó tót lên giường ngủ lun tới sáng. Sáng nó mới mở mắt đã cười tít mắt zj' hôm nay là thứ 4 nó sẽ học toán hehe zs Huy iu dấu " Ồi sao cuộc đời nó tươi thế"

Nó vừa bước chân ra cổng đã thấy tên mặt khỉ rồi, nó nghĩ thầm " Cuộc đời chưa tươi được bao nhiêu thì đã gặp tên này rồi". Đang nghĩ bỗng nó đưa mắt lờm hẩn rồi nó khự lại

-Ủa hôm nay thứ 4 mà s ông lại mặc áo trắng-nó ngơ ngác nhìn hẩn

-Câu đó tui hỏi bà mới đúng ak bà bị ma nhập hả t2.t4.t6 làm mặc đồng phục z mà bà lại mặc quần xanh áo xanh thế còn áo dài bà vứt đâu rồi

-Ồ tui quên chờ tui tí-nó vội chạy vào nhà

-Đúng là lùn mà-hẩn nói nhỏ

Khoảng 5p sau nó bước ra với bộ áo dài thước tha mái tóc được thả dính kèm zs 1 cái cài nhìn dễ thươngghét mức. Phải thừa nhận đây là lần đầu tiên hẩn thấy nó xinh đến thế trong bộ áo dài, hẩn đứng ngẩn người ra

-Đi nhanh lên trễ học giờ-nó hối

-Ồ..ờ..-hẩn hoảng hồn lại

Tự nhiên hẩn thấy s tim mình đập mạnh, hẩn hk ngừng nghĩ đến hình ảnh của nó

6. Chương 6

Đối với hẩn ngày hôm nay trên con đường đến lớp sao mà ngắn ngủi đến thế hẩn muốn nó ngồi phía sau nắm vạt áo của hẩn. Đang mãi suy nghĩ với 1 đồng cảm xúc len lỏi trong lòng hẩn thì bị nó cắt ngang

-Đạp nhanh đi, gần muộn học ùi còn 5p nữa thui-nó hối hẩn

-Tại bà chứ tại ai, còn hối người ta hả?

-Oh thì tui quên tí ông làm gì ghê z-nó xụi mặt

-Con gái con nứa mà ngủ dậy muộn, đồ con heo

-Nhờ phước của ông ak, đưa gì mà cả chục bài tập ai làm cho hết-nó cố cãi lại

-Hoho hóa ra là bà thức đêm làm bài tập ak, đk đk cứ thế mà phát huy nhá-hẩn cười đều

Nó vừa bước vào lớp đã bị nhỏ Ánh lôi vào chỗ

-Nghe nói Huy kèm bà môn toán hả?

-Um. S bà biết z-nó thắc mắc

-Thì hôm bữa kiểm tra 1 tiết toán đó, tui thấy bà đọc tờ giấy gì đó mà cười tùm tùm thế là hết giờ tui lục lại coi hê hê. Đừng giận tui nha-Ánh lè lưỡi

-Oh có gì đâu mà giận hj

-Hehe giờ bà sướng ùi nhá được chàng kèm cho.

Nó nở nụ cười trên môi thật mãn nguyện

Giờ ra chơi tiết 2 nó đang ngồi tám với mấy đứa bạn thì có ai khuê vai nó phía sau

-Mi ui ra can teen hk

-Ồ đi-nó lúng túng vì đây là lần đầu tiên Huy rủ nó

-Mi uống gì nè để Huy đi lấy cho-Huy nói mà hk kèm theo 1 nụ cười quyến rũ

-Huy uống gì mình uống đó-trong đầu nó ngừng nghĩ đến Huy

-Ak mà Mi nè chiều nay Huy qua chở Mi đi ăn kem nha ùi 3h mình về học, Được hem

-Huy rủ Mi đi ăn kem hả? Thiệt hông z? Đừng bắt Mi leo cây nha.-nó nghi ngờ

-Thiệt mà. Quyết định z nha chiều Huy qua đón

-Um hj-nó cười tươi hơn bao giờ hết

TRong giờ học tiếp theo nó hk thể nào nhồi nhét bài giảng vào trong đầu được, nó mong sao hết giờ thật nhanh nó còn về chuẩn bị hè.

Reng..reng. Tiếng chuông báo hiệu giờ học đã kết thúc. Nó hồi hẩn ra dắt xe nhanh rồi còn đi về nhưng kẹt nối học sinh ủa ra đông quá hẩn hk thể dắt xe ra nhanh được làm nó đứng đợi ở ngoài cổng mà trong lòng sốt sắn

-Làm gì mà lâu quá z-nó nhăn mặt nhìn hẩn

-Bà thử vào dắt xe đi rồi biết-hẩn hậm hực cũng hk kém

Nó nhìn hẩn toát mồ hôi ướt hết cả áo nó cũng chột dạ lắng xuống. Nó zs hẩn đi được 1 đoạn thì xe bị lủng lốp khổ nỗi là còn cả 1 đoạn dài nữa mới tới nhà nó còn phải lên mấy cái dốc cao ngất ngưỡng giữa trời nắng nóng như thế này.

Hẩn dắt xe tìm chỗ vá nhưng ở đoạn đường này hk thấy bóng dáng của tiệm sửa xe nào làm cho nó và hẩn phải dắt bộ về nhà tự nhiên nó thấy bức mình đạp vào chiếc xe đạp của hẩn

-Cái xe đạp chết tiệt này lủng lúc nào hk lủng mà lủng đúng lúc này-nó tức tối

-Bà làm gì đấy lùn, ai cho bà đạp vào xe tui

-Ông hỏi cái xe của ông ak, thấy ghét

-Ồ bà bị tẩu hỏa nhập ma ak, nắng nóng quá làm ảnh hưởng đến dây thần kinh của bà ùi-hẩn nhìn nó chằm chằm tỏ ra vẻ khó hiểu

Nó với hẩn đang cĩa nhau chí chóc thì có ai đó lên tiếng

-Ủa xe bị s z-Huy hỏi

-Hk thấy s m còn hỏi

-Thui Mi lên đây Huy chở về chở nhà Mi còn xa lém đi bộ mệt lắm ak-Huy quan tâm cho nó

-Um cảm ơn Huy nha, còn ông cứ tà tà mà dắt xe về nhà nhá hehe thượng lộ bình an-nó trèo lên xe của Huy

-Bà đi đi nói nhiều quá-tự nhiên hẩn thấy tức

-Hk thích đi với tui thì nói 1 tiếng hay là thích đi xe máy hơn xe đạp hả?-hẩn lẩm bẩm

Nó thì sướng ui chưa đầy 10p nó đã về tới nhà cong hẩn thì đang cặm cụi dắt chiếc xe đạp về nhà.

Nó đang ngồi ăn cơm ngon lành thì nghe thấy chuông điện thoại reo

-Để mẹ nghe cho, con ngồi ăn tiếp đi

Vừa nghe điện thoại xong mẹ nó chạy vào hốt hoảng hỏi nó

-Lúc nãy ai chở con về

-Dạ bạn con-nó đáp lại tỉnh bơ

-Thế còn Quân đâu, giờ này Quân còn chưa về tới nhà đã 12h30 rồi-mẹ nó lo lắng cho hấn

-Ồ con tưởng hấn về nhà rồi

-Tưởng gì mà tưởng, thằng Quân hk biết giờ đang ở đâu nữa-mẹ nó đi qua đi lại

Nó thấy tội cho hấn quá chỉ tại nó muốn về nhà nhanh mà hk nghĩ đến hấn. Hấn sợ nó bị nắng nên đưa mũ của hấn cho nó đội mà nó lại vô tâm đến thế

7. Chương 7

Vừa nghe mẹ nó nói xong nó vội chạy như bay qua nhà hấn, vừa tới cổng nó thấy bóng người quen quen nó tiến lại gần thì thấy hấn đang dắt xe vào nhà mồ hôi nhễ nhại, nhìn hk còn chút sức sống.

-Ông làm gì mà giờ mới về?

-Bà thì vui rồi, sướng rồi được thằng Huy chở về?-hấn nói móc

-Thế ông đi la cà ak?

-La cà cái đầu bà ak, bà biết từ trường về nhà mất nửa tiếng hk hả? Tui lết về đây được là may lắm rồi

-Tranh ra để tui vào nha-hấn nhìn chăm chăm nó

-Quân con đi đâu về z, con bé Mi nó về từ đời rồi mà bây giờ con mới chịu mò về ha? Lại đi đàm đúm tụ tập ở đâu. Con với chả cái-mẹ hấn la

-Mẹ đi mà hỏi Mi-hấn cười nhép miệng

-Chuyện này là sao hả Mi-mẹ hấn hỏi

Nó kể lại đầu đuôi sự việc ẹ hấn nghe còn hấn thì đi 1 mạch lên lầu đóng cửa cái “rầm”

-Chuyện là z ak cô, cô đừng la Quân nha-nó nài nỉ

-Cô hk la nó đâu tại cô chưa biết chuyện gì mà đã la nó rồi. Mà thui cháu vào nhà ăn cơm rồi hẵng về

-Dạ, thui cháu ăn cơm rồi cháu về đây ạ. À mà quên cô đưa mũ cho Quân dùm cháu nha-nó rồi nó đi về

Vừa về tới nhà nó nhảy tót lên lầu mở tủ quần áo lục tung cả lên cuối cùng cũng chọn được bộ vừa ý. Hèn sao nó vừa thay xong thì Huy tới, Huy chở nó đi ăn kem ùi đi chơi nhiều nơi khác nữa mà nó chưa từng tới.

-Lạ nhỉ? mình ở đây từ nhỏ đến lớn mà hk hề biết nơi này-ngĩ tới đó nó tự cốc vào đầu mình

Tầm 3h thì nó và Huy về nhà để vật lộn với môn toán hê hê nhưng hk sao bây giờ môn toán đối với nó hk còn khó khăn nữa vì bên cạnh nó luôn có Huy-nó nghĩ là như thế

Sáng sớm vừa bánh mắt ra nó lê lết làm VSCN, nó đi từ từ thong thả xuống lầu mà hk hề biết có ai đó đã chờ nó từ nãy đến giờ

-Bà làm gì mà lâu z? Bôi phân trét trấu lên mặt hé?

-Hứ. Tui mà cần trang điểm ak-nó làm phách

-Mà làm gì ông nhăn hí như khi ăn ớt z? Đúng là đồ mặt khi mà

-Bà tin tui đập bà xuống xe hk, tui chỉ cần đập 1 phát thui là bà nằm ở dưới mương liền đó. Đúng là lùn lắm lời

-Tui lùn có giá của lùn nhá hoho-nó nói 1 cách tự tin

-Giá gì bà nói đi

-Thì..thì-nó áp ứng

-Thì gì. Sao hk nói tiếp

-Thì là hỏi z cũng hỏi đáp nhanh đi-nó quê quá nên đánh trống lảng sang chuyện khác

Hắn thì cười hả hê

Số nó đen đủi làm sao, đang đi ngang qua hành lang thì bị vấp té rồi chuyện gì đến thì đến kaka nó nhắm mắt cho trời định đúng là trong cái xui cũng có cái hên nó cảm nhận được có ai đang nắm lấy tay nó. Nó từ từ hé mắt ra và người đó chính là Huy hoàng tử trong mộng của nó. Mắt nó cứ sáng rực lên

-Mi có sao hk?-Huy ân cần hỏi nó

-Ak Mi hk sao. Cảm ơn Huy nha-nó nói lí nhí

Nó muốn nhảy lên hét thật to vì quá sung sướng nhưng nó đã kiềm nén cảm xúc kịp thời. Nãy giờ hắn đã chứng kiến mọi chuyện ùi âm thầm đi vào lớp đang đi thì hắn thấy mình đang đạp vào 1 vật gì đó

-Nhật kí-hắn nói nhỏ ùi mở ra trang đầu

-Nguyễn Hà Mi-hắn cười đều

Ùi chuyện gì sẽ xảy ra với nó khi hắn nhật được quyển nhật kí của nó? Hắn sẽ phản ứng như thế nào khi đọc được những tâm sự mà nó viết trong đó

8. Chương 8

Tối hôm đó hắn lấy quyển nhật kí của nó từ trong cặp ra, hắn bắt đầu đọc từng trang 1 và điều bất ngờ hơn hết là từ đầu trang đến cuối trang nó toàn viết về Huy, nó ghi cảm xúc của nó từ năm lớp 10 đến giờ

-Hóa ra bà thích nó lâu như thế rồi còn kiu tui là tên đáng ghét lúc nào cũng phá hỏng những giây phút lãng mạn của bà gru. Đk lắm-hắn tức nhưng sao hắn thấy buồn quá z nek

-Chết rồi quyển nhật kí đâu rồi, hk thể để ai đọc nó được-nó tìm khắp nơi nhưng mà hk có

-Hay là lúc mình vấp té đã làm rớt rồi, hxx đừng nói là Huy nhật được nha-nghĩ tới đó nó xấu hổ làm sao mà nó gặp Huy được.

Nó trằn trọc cả đêm hk tài nào ngủ được. Rồi ngày mai sẽ xảy ra chuyện gì với nó

Nó đi ngang qua chỗ Huy đang ngồi ùi chần chừ hk biết có nên nói hk đằng nào thì Huy cũng biết rồi sớm muộn gì mình cũng phải nói nhưng có điều là nói ra sớm hơn thôi

-Huy này, mình có chuyện muốn nói-nó khuê vai Huy

-Chuyện gì Mi

-Quyển nhật kí đó, Huy đọc hết rồi phải hk cho Mi xin lỗi nha đáng lẽ là Mi nên nói tình cảm của Mi dành cho Huy sớm hơn nhưng Mi có đủ can đảm.

-Mi nói gì mà Huy hk hiểu

-Ừa z là quyển nhật kí đó Huy hk nhật được hả?-nó trở mặt ra nhìn

-Hk. Quyển nhật kí nào-Huy ngạc nhiên

-Hk phải Huy nhật thì ai z trời ơi. Chúa ơi phù hộ cho con hk ai nhật được hết-nó nghĩ mà mặt nó đỏ như quả cf chua

-Mà Mi nói Mi dành t.c cho Huy hả? Lâu chưa-Huy tiến lại gần chỗ nó

-Ồ..ờ năm lớp 10-nó nói nhỏ

-Sao Mi hk nói sớm hơn hả?

-Mi sợ... sợ Huy hk chấp nhận t.c đó

-Mi ngok quá thật ra thì Huy cũng để ý Mi lâu rồi nhưng chưa có lần nào Huy nói ra vì Huy thấy Mi hk có thích Huy, Huy cứ tưởng Huy chỉ yêu đơn phương thui. Mi có nhớ Huy nói là đi theo Mi hk. Lúc đó Huy muốn đi chung với Mi trên con đường đó nên ngày nào đi học về Huy cũng đi theo Mi-Huy gãi đầu

-Thiệt hả?-nó cứ tưởng đó là giấc mơ

-Um thiệt ak-Huy cười tươi làm lòng nó xao xuyến

-Z bây giờ Mi có chấp nhận t.c của Huy hk nak

-Có-nó nói thủ thỉ vào tai Huy

-Z sáng nào Huy cũng chở Mi đi học nha ak đi học về Huy cũng chở lun

-Um hj

Nó hk biết tâm trạng của nó diễn tả như thế nào nữa mà nói tóm lại " Nó hạnh phúc". Buổi học bắt đầu nó ngồi tâm sự với nhỏ Ánh về chuyện của nó. Nhỏ bạn của nó mừng thay cho nó hai đứa quyết định chiều đi ăn mừng hoho

Trưa đi học về hần chở nó về

-Chiều nay cho bà nghỉ 1 bữa hôm nay tôi bận

-Yeah cảm ơn ông

-Mà tui trả cái này cho bà nè-hần chìa quyển nhật kí ra

-Ồ hóa ra ông nhật được nó ak

-Bà thik Huy nhieu nhi-nói rồi hần quay đầu xe đi về lun chưa kịp coi phản ứng của nó như thế nào

Nó đứng như bị chôn chân

-Thui kệ-nó đi vào nhà

Sáng nay nó dậy sớm vì Huy qua chở nó đi học mà hk thể nào dậy muộn như mọi khi được hj z thì mất hình tượng lém . Huy chở nó đi ăn sáng ùi đi học lun chẳng qua là Huy sợ nó đói sẽ hk học được

Còn về hần thì vẫn đứng chờ nó trước cổng mà hk hề biết là nó đã đi từ đời nào, chỉ còn 3p nữa là vào học hần sốt ruột quá bấm chuông

-Sao cháu còn chưa đi học Quân-mẹ nó ra mở cửa

-Ừa Mi dậy chưa cô

-Nó đi học ùi cháu hình như hôm nay có ai tên Huy qua chở nó đi học

-Dạ thui cảm ơn cô cháu đi

-Đồ lùn, đồ đáng ghét-hần nói lảm bảm

Hần đi học muộn nên bị lên phòng hội đồng viết bản kiểm điểm rồi hần lúi cúi đi về lớp

-Sao giờ ông mới đi học-nó hỏi hần(hần ngồi cạnh nó nhưng mà tổ khác)

-Nhờ phước của bà-hần quăng quyển sách lên bàn

-Làm gì mà tức thế-nó bủi môi

-Bà có biết tui đứng đợi bà trễ cả buổi học hk? Sao hôm qua bà hk nói tôi khỏi qua chở bà để thằng Huy nó chở-hần giận

-Tui xin lỗi tại tui quên-nó xuống nước
-Tui hk chấp nhận lời xin lỗi của bà, bà im đi
Nó đã gây tổn thương quá nhiều cho hần nhưng nó hk biết. Nó quá vô tâm với hần chẳng

9. Chương 9

Thời gian cứ thế trôi qua Huy và hần đã kèm nó được 1 tháng rồi, thời gian nó ở bên cạnh Huy sao mà nhanh thế nghĩ lại mà nó cười mỉm. Chỉ còn vài tuần nữa thôi là thi học kì I rồi 3 môn mà nó sợ nhất là toán, anh văn và môn thể dục hxx bây giờ thì toán zs av đối với nó thì bình thường thôi,hk còn sợ mỗi khi cô phát đề nữa thay vào đó là môn thể dục nó thấy sao thân phận mình hẩm hiu quá, ông trời thật bất công sao lại cho nó đôi chân ngắn thế này để giờ đây nó phải chông chọc với môn bóng rổ. Ông trời hãy lấy đi cái răng khểnh và 2 lúm đồng tiền xinh xắn của nó đi bù lại cho nó 1 đôi chân dài. Huhu hk thì cho nó đôi chân dài 5p thôi cũng được. Số phận của nó tùy thuộc vào quả bóng vào rổ hay hk?

Khối 11 ở trường nó học buổi sáng học thể dục buổi chiều mà khổ thay lớp nó trúng ngay tiết 2 mới đau chứ chưa tập được bao nhiêu. Nói thiệt là nó ném 10 quả mặc may trúng được 1 quả là may lắm rồi bây giờ bắt nó ném có 3 lần

-Đâm đầu vào tường chấn thương vào bệnh viện nằm được miễn môn thể dục thì sướng biết bao-nó tắt lưỡi nghĩ

Vừa nghĩ nó vừa mang đôi giày pata vào chuẩn bị lên đường chiến đấu

(Huy vẫn chở nó đi học bình thường bất kể trời nắng như thế nào Huy cũng sẵn sàng làm xe ôm cho nó h0h0)

Nó bước vào cổng trường mà muốn quay đầu đi về cho xong vào đó ném bóng chỉ có nước nhục thôi

-Mi sao thế-Huy dắt xe vào nhà xe gửi

-Hxx Mi ngại nhất là môn bóng rổ

-Hj sao phải ngại-Huy cười mỉm

-Huy biết đó Mi hk được cao cho lém

-Thế ak, hk sao đâu có gì Huy giúp

-Giúp sao đk, Mi teo rồi hôm bữa nghe cô Cử nói ai mà thi học kì hk đạt là hs trung bình đó

Huy cố gắng an ủi nó còn nó ước sẽ có 1 thiên thần luôn ở bên nó giúp nó vượt qua ải gian khổ này

-Các em thử ném bóng vào rổ 1 lần rồi tập trung lại đây để cô kiu tên lên thấy bóng-giọng cô Cử vang lên

Ai cũng ném vào rổ chỉ có nó và vài đứa nữa là ném hk vào thôi

-T xin m đẩy bóng ơi vào dùm t cái đi t mà hk ném vào là về mẹ t xử đẹp t lun ớ-nó nghĩ

-Way lùn

Nghe giọng là biết liền chính xác đó là tên mặt khi

-Làm gì đó, kêu tui làm gì?

-Thix kiu z đó hê hê chuẩn bị tới tên bà rồi kìa, chuẩn bị tinh thần đi mà tui nghi lém-hần vuốt cằm

-Nghĩ gì

-Nghĩ bà ném hk vào chỉ tại cặp giò khiêm tốn của bà-hần đánh vào đùi cái đét rồi cười tức tưởi

Ở đây mà có cái lỗ là nó chui xuống liền lun quá

-Nguyễn Hoàng Mi-tiếng cô Cử

Nó từ từ bước lên nhặt quả bóng sửa lại tư thế chuẩn bị ném, mồ hôi nó vã ra

-Vào nào, vào nào-nó nói nhỏ

Lần 1 nó ném trượt lần 2 cũng thế nó chỉ còn 1 lần nữa thôi. Nó lấy tay quạt mồ hôi trên trán ở dưới cổ vũ nó quá trời nó thấy mình giống như vận động viên bóng rổ nổi tiếng quá

-Tập trung tập trung

Nó đang giơ tay lên chuẩn bị ném thì nghe có tiếng hét

-Có sâu lông sau áo bà kìa

Nó giật mình tung quả bóng lên trời ùi nhảy tưng tưng cho con sâu nó rớt bóng nó đứng lạng người nhìn quả bóng tiếp rổ an toàn nó hì tin vào mắt mình nữa nó lắc lắc cái đầu

-Yahoo vào rồi- nhỏ Ánh chạy lại chỗ nó

-Mi giỏi lắm, phải thế chứ- Huy nở nụ cười thiên sứ

-Vào..vào rồi hả?-nó trở mặt

-Um vào rồi-Huy nhắc lại cho nó biết

Nói ùi nó nhảy lên ôm cổ Huy

-Hk bị học sinh trung bình, hk bị ở lại lớp. Vui quá

Nó ôm Huy được 10s thì thả ra mặt ngượng ngùng, e then . Hấn thấy nó ôm lấy Huy, hấn tức lém ùi quay bước bỏ đi

-Ê mặt khi-nó gọi hấn

-Cái gì-hấn tỏ ra vẻ loát choát như mọi ngày

-Lúc này ông kiu có con sâu sau áo tui hả? Sao tui tìm miết mà hk có ông xạo tui ak. Mà ông biết từ nhỏ đến giờ tui sợ sâu lông nhất mà còn chọc nữa-nó chống nạnh

-Hê hê nhờ tui mà bà ném trúng còn la làng gì nữa. Phải khao tui châu chè nhá-hấn vẫy tay chào tạm biệt
Nó vừa tức vừa thấy biết ơn hấn mặt nó cứ đơ ra.

Thật ra thì hấn đã quan sát nó ném bóng thử và hấn tìm ra nhược điểm của nó là nó ném lực quá yếu quả bóng chưa tới rổ đã rơi rồi còn về hướng thì nó ném chuẩn rồi chỉ cần lực mạnh hơn thôi nên hấn mới nghĩ ra cách đó giúp nó.

Hấn có phải là thiên thần luôn ở bên cạnh nó, giúp đỡ nó hay không? Chỉ có nó mới biết nhưng có điều là nó nhận ra hơi muộn

10. Chương 10

Trong thời gian nó phải tập trung thi học kì I hk được mơ tưởng đi chơi này nọ haiz đời nó là thế đang hí hoáy ngồi giả mầy bài toán Huy đưa thì nó nghe như ai vào nhà nói chuyện với mẹ nó

-Mi ơi, xuống đây mẹ bảo

Nó hơi khó chịu đi xuống nhà. Nó bước xuống mà như muốn ngất lun tại chỗ

-Quân sẽ học với con tới khi thi xong học kì. Z ha. Gio 2 đứa lên phòng học đi

Trời ơi nó nghe như tiếng sét đánh ngang tai còn hấn thì cười hê hê nhưng nó lại khựng 1 lúc

-Sao hấn đẹp trai thế nhỉ-nó nhìn hấn chăm chăm

-Hk cần nhìn như thế đâu, tui sinh ra đã đẹp z rồi theo khoa học chứng minh thì đó là đẹp trai bẩm sinh. Từ khi tui còn là 1 bào thai t đã biết tui đẹp như thế nào ùi h0h0

-Ông về hỏi lại mẹ ông thử hỏi trước để ông ở đâu? Hay là để gần hồ bom nguyên tử-nó cãi lại

-Bà quê quá bà ui, tui để tại nhà ma haha. Thui lên phòng học đi

-Đk lắm dám chọc quê tui

Nó và hấn đi lên lầu học. Nó ngồi làm bài tập còn hấn nhẩn nha ngồi chơi ngon ơ

-Sao ông hk học-nó cẩu

-Tí tui học tui học nhanh lém hê hê-hấn cười đều giả man

-Ak mà cái bài toán này làm sao z, bày tui với-nó đưa bài toán cho hấn

-Dễ thế mờ hk biết làm ak

-Dễ thì tui đưa ông bày làm gì, hk bày thì thui đưa đây

-Ai nói hk bày, làm thế này..thế này..-hấn chăm chú chỉ nó từng li từng tí

-Hiểu chưa-hấn hỏi

-Sao dễ z-nó ngơ ngác như con nai vàng

-Thì thế tui mới kiu bà bài này dễ hk chịu đúng là tứ chi phát triển..-hấn đang nói thì bị nó ngắt lời

-Ông tin quyển sách này biết bay hk?

-Trừ khi bà phi nó mới biết bay hoho

Chiến tranh thế giới thứ 3 nổ ra ngay tại nhà nó. Hấn vớ lấy cái gối ôm đập túi bụi mặt mặt nó, nó cũng hk kém lấy cái chổi quét lung tung

-Chết mẹ về dọn lại, dọn lại nhanh đi-nó hối

Nó với hấn phải dọn đồng đồ nát này, nó nghe thấy tiếng bước chân của mẹ gần tới cửa ùi, nó vội dón vào hét dưới gầm giường

-Hai đứa ngồi nước đi này, học ngoan nhé

-Dạ-đồng thanh tập 1

-Học tới đâu rồi

-Cũng bình thường-đồng thanh tập 2

-Hai đứa này lạ ghê-mẹ nó đi xuống mà khó hiểu

Hai đứa cười lẫn lộn

Tối hôm đó hấn ở lại nhà nó ăn cơm ùi mới về

-Ngày mai thi lịch sử với địa lí ùi đó lo mà học đi-hấn nói như ba của nó z

-Nhưng dài lém tui học hk được

-Tui đã đánh dấu những phần quan trọng ùi đó bà lật sách ra là thấy

-Ông chắc hk ra những phần đó hk-nó hỏi

-Tùy bà thui tin hk thì tùy-hấn nhoeo miệng cười

-Thui tui về đây pye ngủ ngon

-Um

Nó thức tới 12h để ôn bài, nó chỉ học phần hấn đánh dấu thui (đều ghê)

-Kệ, hên xui z trúng thì trúng hk trúng thì thui mình nghỉ ngơi tên này lém

-Mà sao hôm nay hấn tốt với mình z ta, nhưng mà công nhận hôm nay nhìn hấn dễ thương hơn mọi ngày nhieu. Hấn cứ như thế này có phải tốt hơn hk?

-Thui hk nghĩ tới hấn nữa chỉ cần thi xong học kì là tới tết ùi đi chơi cho sướng hê hê-nó phóng lên giường ngủ lun

Công nhận là hấn giỏi ghê đoán đề trúng hết hk sai 1 câu nào, nó làm vài phút là xong. Kiểu này nó phải hoi lộ cho hấn nhieu nhieu

11. Chương 11

Kì thi trôi qua xuôn sẻ điểm tổng kết của nó 7.9 hê hê điều bất ngờ hơn điểm tổng môn toán với anh văn đều 8.5. Cô giáo đọc điểm tổng mà nó rùn cả người

-Ê lùn sướng nhá đều nhờ tui cả haha khao đi nhá, tui chờ tin của bà-hấn cười tít mắt

-Điểm tui hay điểm ông mà ông mừng dữ z?

-Nhờ có Quân đây nên lùn mới đạt được mức điểm hk ngờ tới h0h0-hấn nói tự tin

Nó quay mặt đi nhìn sang chỗ Huy

-Hj Mi giỏi lém-Huy vừa cười vừa gãi đầu

Trời ơi lúc đó nói thiệt nó muốn xỉu ngay lập tức nó đã bị nụ cười của Huy đim cho chết rồi hê hê. Đáp lại nụ cười của Huy nó cũng cười 1 nụ cười thật tỏa sáng nhưng nó đâu hề biết lúc nó cười với Huy hấn đã nhìn thấy và hấn cũng đã chết lặng với nụ cười đó may nhờ cô giáo hấn mới tỉnh lại kịp thời

-Ngày mai các em đi sơ kết ùi nghỉ tết lun nhá

Cả lớp hò hét vỗ tay quá trời cả lớp dự định sơ kết xong sẽ đi chơi thả ga ùi mới nghỉ tết được

Ngày hôm sau lớp nó đi tổng kết đông đủ hk thiếu 1 ai cả, lớp nó là lớp chọn nên nhieu học sinh khá giỏi nhất trường và cũng liệt vào hàng girl xinh nhất trường hoho. Buổi lễ sơ kết bắt đầu tầm khoảng 8h nhưng trời nắng hk chịu được tui con gái phải mặc áo dài nữa bức bối lắm tóc nó đã bết vào má vì mồ hôi ra đang khó chịu nó cảm thấy có đứa nào đang đập vai nó

-Mi ui giúp tui này đi-nhỏ Nga cùng lớp

-Chuyện gì z Nga

-Hương bị đau họng ùi hát hk được mà gần tới tiết mục lớp mình rồi, Mi giúp lớp nha-nhỏ Nga năn nỉ

-Nhưng Mi đâu biết hát-nó sượng cả người

-Thui bà đừng giấu nghề nữa ở nhà tui bà hát hoài, tui thấy bà hát hay quá trời-nhỏ Ánh nhảy vào

-Năn nỉ đó Mi giúp đi. Giúp đi

-Tiếp theo xin mời lớp 11B1 lên, chúng ta vỗ tay cổ vũ nào các em

-Tới lớp mình rồi đó

-Nhưng lớp mình hát bài gì-nó hỏi

-Tình bạn

-Yahoo bài ruột của bà ùi còn gì nữa- nhỏ Ánh nói

-Xin mời lớp 11B1 nào

Nó đứng dậy bước lên khán đài hìx làm ai cũng ngạc nhiên

-Ủa sao Mi lại lên Hương đâu rồi-mấy đứa trong lớp bàn tán

-Hk biết Mi hát được hk nữa, lo quá ak

-Mọi người yên tâm, cứ để Mi trở tài- Ánh cười nham hiểm

Cả trường cũng nhốn nháo cả lên vì Hương cũng là hotgirl ở trường lại hát hay nữa nên được nhiều người để ý.

-Sao lùn lại lên z Ánh-hắn hỏi

-Thì Hương bị đau họng hát hk được

-Haha đồ lùn đó mà hát gì nổi

Đây là lần đầu tiên nó hát cho nhiều người nghe đến như thế nhưng thui nó hk để ý nữa mà tập trung vào bài hát của mình

Nhạc nổi lên nó cất tiếng hát làm ai cũng trở mắt. Cả trường đang nhìn nó hk chớp mắt, nó hát mà nhập tâm hết sức làm ai cũng cảm động đặc biệt là khối 12. Một chị lớp 12 nước mắt đã lưng tròng.

-Mi hát hay quá m, giọng nhẹ nhàng, tha thiết, trong trẻo trời ơi nhìn Mi kìa dễ thương quá-mấy thằng con trai trong lớp nói

-Thấy chưa tui nói mà Mi hát hay lắm đó-Ánh tự tin

-Phải lùn hk?-hắn nghĩ

-Thật đẹp-Huy nghĩj

“Đêm sắp tàn sương ướt lạnh cầm bàn tay chẳng muốn rời

Ngày mai đây hai phương trời bạn thân ơi biết đi về đâu

Đã qua rồi bao tháng ngày,cùng bên nhau chung mái trường

Mà giờ đây hai con đường mình chia tay

Bạn thân ơi mai xa cách nhau

Lòng vẫn mãi nhớ phút ban đầu

Dẫu mai này, dù đổi thay

Vẫn không quên tình bạn thân

Đường ta đi gian nan khó khăn

Cũng có lúc vẫn ngã đôi lần

Hãy gượng cười và vững tin

Sẽ một ngày gặp lại nhau... “

Nó hát xong định đi xuống thì mọi người lên tặng hoa, nó cầm hk hết lun cũng từ đó nó nổi tiếng được nhiều người để ý hơn.

-Mi giấu nghề nha

-Hi giấu gì đâu-nó ngượng

-Hát hay thế mà hk hát ọi người nghe bà còn hát hay hơn cả Hương hê hê kiểu này phải bầu bà làm lớp phó văn thể mĩ quá

Nó cười trừ

-Lâu lâu mới thấy dễ thương 1 bữa haha-hắn chọc

-Kệ tui nha. Mà tui dễ thương hùi giờ chỉ là ông hk biết thui

-Nhưng tui thấy z ak

-Kệ ông-nó làm lơ

-Mi hát hay lắm, tặng Mi nè-Huy đưa 1 cây hoa hồng

-Cảm ơn-mặt nó đã đổi màu

Buổi lễ kết thúc lớp nó đi ăn liên hoan ở quán lẩu thì gặp lớp 11B11 cũng ở đó

-Ê con nhỏ lúc nãy lên hát kìa, dễ thương quá m ha

-Để t đi làm quen

Thế là 1 thằng con trai lớp đó lại làm quen với nó đang nói chuyện thì bị hắn lôi đi vào trong. Hắn nắm tay nó

12. Chương 12

Trong mấy ngày nghỉ tết nó ở nhà dọn nhà với mẹ đừ người cuối cùng thì ngày 27 nó cũng được giả thoát nó dự định hôm nay nghỉ ngơi ngày mai rủ nhỏ Ánh đi ngắm chợ hoa đang mãi nghỉ thì đt nó rung

-Ngày mai đi chơi hk Mi-tn của Huy

-Um đi hì

Đêm 28 mọi người đi xem chợ hoa đông nghịt nó với Huy đi xem cây cảnh ùi đi xem hoa

-Cây mai đây nó uốn đẹp quá Huy ha-nó chỉ vào chậu mai

-Um người ta uốn nó từ lúc còn nhỏ đó

-Oh hèn chi đẹp z, ak mà Huy thích hoa gì

-Mi thích hoa gì Huy thích hoa đó hehe

-Hk được cười

-Tại sao

-Thì..thì Huy cười ở đây có đông người lờ có em nào đi ngang qua thấy Huy cười đẹp quá cái nó giành Huy với Mi thì sao-nó phồng má nói

-Hehe em nào đâu chỉ có Mi Huy mới cười z thui-Huy xoa đầu nó

Đi xem chợ hoa xong nó với Huy đi ăn, công nhận là hôm nay nó đi chơi rất vui chẳng thấy mệt gì cả nhưng sao mà nhanh thế mới đây đã 9h30 tối rồi

-9h30 rồi mình về đi Huy hk mẹ Mi lại la

-Um để Huy chở Mi về

Tối đó nó cứ nghĩ về cảnh Huy và nó đi chơi ui lãng mạng làm sao hê hê. Nó với Huy ngày nào cũng đi chơi hết nó sướng mê lên đấy chứ

Đến ngày mừng 1 tết nó dậy sớm đi xuống nhà thấy mẹ đang ngồi ở dưới

-Khi nào mình đi sang nhà ngoại với nội ạ

-Tí nữa đi, con lại đây mẹ lì xì lấy hên cho nè ak quên mẹ có món quà bất ngờ cho con đây

-Gì vậy mẹ, làm con hồi hộp quá ak

Ba nó từ từ bước ra từ phòng nó hk tin vào mắt mình

-Ba ba về từ hồi nào vậy

-Ba về từ hồi sáng, lại đây nào con gái ba với mẹ lì xì cho

Nó vui mừng lại chỗ ba mẹ khoảng 7h thì gia đình nó sang nhà nội trước. Ba nó từ từ lái xe ô tô ra chỗ mẹ con nó

-Lâu lém rồi con mới ngồi trên xe ba đó

-Thế ngày nào ba cũng chở ocn đi hết chịu hk-ba nó chọc

-Dạ được

(Ba nó đi làm xe nên rất ít khi nó gặp được ba nhưng nó thương ba lắm)

Mùng 1 trôi qua nhanh và vui biết mấy gia đình nó ở nhà ngoại ăn tối rồi mới về, khi nào ăn xong thì cô, cậu, mẹ,.. qua nhà nó chơi hjh.

Cô, cậu qua chơi cũng nhanh qua được nữa tiếng cái về liền ak nó định nhảy lên lầu coi phim thì mẹ hấn với hấn qua nhà nó. Hôm nay hấn mặc áo thun với quần jean nhìn cute hết cỡ còn nó thì mặc váy xanh da trời với áo thun làm 2 đứa há hốc mồm h0h0

-Mi dễ thương quá cơ, cô lì xì cho này năm mới là cũng thêm tuổi mới rồi đó nha thoáng cái là thành nữa sinh rồi

-Quân cũng đẹp trai đấy chứ càng lớn càng đẹp nhĩ-nói rồi mẹ nó cũng lì xì cho hấn

-Thui 2 đứa đi đâu chơi đi-mẹ nó nói

-Hả? Đi với hấn ak

-Um chớ ở nhà làm gì

Thế là nó với hấn đi ra cổng chí chóc với nhau

Đứa thì đòi đi dạo đứa thì đòi ra khu vui chơi

-Tết tui hk muốn cãi với bà nhá, lần này tui nhường đấy

-Hê hê phải thế chứ

Nó với hấn tung tăng đi khu vui chơi

-Mặt khí gấp 1 con gấu cho tui đi

-Mệt

-Đi mà

Thấy nó năn nỉ quá cũng tội hấn gấp cho nó

-Đó đó gần tới rồi, gấp gấp đi, yeah được rồi-nó la lên

-Gấp thêm đi

-Bà tham thế-hấn nhìn

-Kệ đằng nào cũng chơi ùi mà

Hấn gấp cho nó được 5 con gấu làm ai cũng nhìn

-Được rồi đi thui ten...ten...ten

-Bà vui quá bị khìn ak

-Chắc z hoho vui quá xá, đi xe đạp đôi ngen

-Tùy bà

Nó ngồi sau lưng hấn để hấn đạp nó để im hk đạp gì hết (hehe chơi ác)

-Sao nặng z nè, bà đạp mạnh lên coi-hấn thở hìg hực

-Thì đang đạp nè-nó cười

Hấn nhìn xuống hk thấy nó đạp liên nổi cầu

-Bà hay quá ha, đổi chỗ-hấn lôi nó lên

Bây giờ hấn chơi lại nó hấn chống 2 chân xuống đất ghì chặt hk cho nó đạp

-Kì ta đạp miết mà hk chạy

-Haha tui thách bà đạp được

Nó tức tím mặt nhưng chỉ vài phút sau thì hấn thả chân ra.

Nó đi chơi với hấn hk được hấn quan tâm như Huy nhưng ngược lại được chơi thả ga khi ở bên cạnh hấn nó thấy thoải mái hơn. 2 đứa đi chơi cãi nhau miết nhưng được cái vui, cười chảy cả nước mắt. Kết thúc mừng 1 đầy ắp tiếng cười

13. Chương 13

Mùng 2 tết nó ở nhà kiểm tiền để mùng 3 đi chơi với lớp (hê hê đều thế là cùng) ba mẹ nó đi chúc tết đồng nghiệp với hàng xóm hết rồi nó ngồi trên ghế sofa cần hột dưa ùi bật phim coi đang coi thì bị cúp điện

-Sao xui z nè đang coi phim hay, khổ ghê đang đoạn hấp dẫn nữa chứ. Tuột hết cả cảm xúc gr

Thế là nó ra ngoài xích đu ngồi nhớ lại hùi nhỏ vui biết bao. Cái hùi trung thu năm đó nó học lớp 1 mẹ mua cho nó 1 lồng đèn hình hoa sen đẹp lém. Nó khoái quá hk chịu ăn cơm gì hết ăn ùi xách cái lồng đèn đi lung nhong suốt. Tối đó mấy đứa nhỏ trong xóm đi rước đèn lữ lượt nó cũng có trong đám đó nhưng nó hk đi 1 mình mà đi với hấn. Hấn cầm lồng đèn điện tử bỏ pin vào cứ tỏ te tỏ te có 1 mình hấn cầm lồng đèn loại đó giờ nghĩ lại mắc cười chết đi được haha. Nhưng mà nó tức lém khó khăn lém nó mới thấp được nền vào trong lồng đèn z mà hấn dám thổi cho nó tắt hùi đó nó ngây thơ hết cỡ cứ tưởng gió làm nền tắt ai ngờ là hấn làm đầu nó cứ thấy hấn cười khúc khích mà hk biết lí do tại sao. Nhưng mà ông trời thật có mắt haha hấn đang chuẩn bị thổi thì vấp trúng cục đá cái lồng đèn thì bị méo . Nó về méc với mẹ hấn nhưng mẹ nó lại bênh hấn mới đau chứ mẹ nó phán 1 câu mà nó nhớ tới tận bây giờ ” Thằng bé thật dễ thương”

Mà công nhận hùi nhỏ hấn dễ thương thiệt hai má phúng phính người thì trắng bóc. Nó có 1 thắc mắc tới giờ mà hk thể giải đáp được, chuyện là thế này hùi nhỏ hấn lùn lùn lùn đứng mới tới mép tai nó z mà bây giờ hấn cao vùn vụt lùn lùn nó què 1 cục hùi nhỏ nó cứ gọi hấn là đồ lùn giờ hấn gọi lại nó là lùn may mà hk ai biết chuyện này cười hấn cho đã giờ hấn cười lại mình tức quá đi mà.

Ước gì hấn vẫn là 1 đứa nhóc dễ thương thì tốt biết mấy, hấn cứ mãi khờ khờ để mình ăn hiếp thì đã quá.

-Ủa mà tại sao mình lại nghĩ đến hấn z nè-nó lắc nhẹ đầu

-Làm gì mà ngồi ngoài đây z bà

-Bà tới hùi nào z làm tui giật mình ak

-Đang suy tư a nào đấy h0h0 có Huy rồi mà cứ... gê lắm cơ-Ánh chọc

-Tui có mơ tưởng ai đâu tui đang mơ tưởng Huy chứ ai hê hê-nó nói láo

-Thế ak. Đi chơi hk?

-Thui nhà tui hk có ai hết phải ở nhà canh nhà hay bà ở lại nhà tui chơi đi nha nha năn nỉ ak với lại cúp điện ùi tui hk biết làm gì hết ak

-Oh z cũng được tui kiu mấy đứa sang nhà chơi lun càng nhiều người chơi càng vui

-Nhớ kiu Huy lun nha :”>

-Bà nhắm mắt lại mở mắt ra cũng là Huy-Ánh nói đùa

Sau vài cú điện thoại của nhỏ Ánh khoảng 10p sau cả đám tới nhà nó trong đó có cả Huy nó sướng tê cả người

-Mấy bạn vào nhà mình chơi ha

-Woa nhà Mi rộng quá ak, thích ghê

-Hj rộng gì đâu các bạn ăn bánh đi nè chờ mình tí mình đem nước ngọt ra

-Để Huy đi cùng với Mi

-Um z cũng được

-Lần đầu tiên Huy vào nhà Mi ak hjhj

-Um đúng ùi hehe-nó cười

-Z ngày mai qua nhà Huy chơi nha

-Ngày mai lớp mình đi chơi mà sao qua được-nó thắc mắc

-Thì Huy qua đón Mi sớm ùi tụi mình đi chơi với lớp

-Ok z đi cứ thế mà làm

Nhà nó tưng bừng náo nhiệt hẳn lên. Tụi nó chia 5 đứa con gái thì nấu ăn còn 5 đứa con trai thì lo vụ nước non ùi vào giúp tụi con gái. Đang loay hoay cắt chả,nem ùi quán chả ram thì nghe tụi con trai hò hét ầm ĩ

-Thằng kia tới gì muộn thế-Thiên lên tiếng

-M định làm xong ùi mới tới ak-Thằng Tuấn cũng chen vào

-Giowf tụi t phạt m phải vào trong bếp giúp chị em nấu ăn nhá-thằng Minh nói khịa

-Đúng đúng tụi t đồng tình haha vào đi

Hắn lủi thủi đi vào trong

-Có cần giúp gì hk, hk cần giúp đúng hk? Tui biết hk cần giúp mà hj. Tui đi ra đây các bạn nấu tiếp đi nha-hắn quay lưng định chuẩn

-Đứng lại đứng lại-nó kiu hắn

-H0h0 bây giờ tụi này đình công ùi hk nấu nữa, giờ tui muốn ông nấu ak-nó nói

-Bà chơi ác z-nhỏ Ánh thâm thì

-Sao bây giờ có nấu hk nè. Hay để cả đám nhịn đói đây tết nhất mà để bạn bè nhịn đói akm thế là hk tốt

-Im là đồng ý nhá. Đi thui các bạn để bạn Quân nấu cho chúng ta ăn. Khi nào nấu xong kiu tụi này vào bưng ra nha-nó lôi cả đám ra ngoài

Nó cười nham hiểm hê hê cả đám ra phòng khách chơi quánh bài la hét ầm ĩ để hắn 1 mình trong bếp lo liệu lâu lâu nó lại trầm ngòi

-Lâu thế tăng tốc lên nào cả đám đói lắm ùi đây-nó cười khúc khích

-Ngon vào đây mà nấu tui mà nghe bà nói nữa là tui bẻ răng bà-hắn tức

12h trưa chơi cũng mệt rồi nên thành đói meo

-Thui mấy chị em vào bếp bưng đồ ăn ra đi Quân nấu xong rồi kìa này giờ quánh bài nghe thơm phức

-Mấy ông cũng vào bưng đi chứ-nhỏ Hương gất lên

Mấy chàng phải lẻo đẻo vào bếp vừa vào tới bếp cả đám há hốc mồm mà nước miếng thì cứ nhỏ giọt

-Ông nấu đồ hả?-Minh lấp bắp

-Này giờ m có thấy ai trong bếp ngoài t hk?

-Bưng ra thui a e chúng ta cùng thưởng thức tài nghệ nấu ăn của hotboy Quân lớp ta-Kiên mập lên tiếng

-Chùi chùi nước miếng đi. Gớm quá-Nó nói bọn con trai

-Ngon quá Quân ơi, Quân ơi t iu m

-Dẹp đi m-hắn nói

Cộng nhận hắn làm nhiều món thiệt chẳng biết ăn món nào nhìn món nào cũng ngon z mà nó cứ nghĩ hắn nấu hk được nên mới chơi hắn 1 vỏ thể mà hắn lại nấu ngon thế mà lị

-Ngon ngon

-Tuyệt hảo

-Thằng Quân giấu nghề, bữa nào lớp liên hoan hay làm gì đó kiu nó đi nấu ăn cho tập thể ăn hê hê-Minh nói

-T hk rảnh nha m. Tại hum nay là tết nên t nhường tụi m thui nhá. Hk có lần sau đâu. Lo mà cảm nhận ẩm thực đi mấy cưng haha chỉ được ăn có 1 lần thui hk có lần thứ 2 đâu-hắn cười to

Đang cười thì bị thằng Thiên cho 1 miếng chả vào mồm hắn làm hắn què độ

Sau khi ăn uống hã hê tha ga xuống dốc thì thằng Kiên mập đứng lên nói

-Đáp lại sự chân thành và hiền hậu của bạn Quân thì tất cả chúng ta rửa chén cong Quân thì ngồi chơi xơi nước

Nó đang uống nước phun thẳng vào mặt Kiên mập

-Tên khỉ đột mà hiền hậu ak, nhằm hàng ùi haha

-Bà biết bà mới làm hành động gì hk

-Tui xin lỗi-nó vội lấy khăn giấy phủ lên mặt Kiên ùi chuồn nhanh

Làm cả đám cười chảy cả nước mắt nước mũi

Hắn ngồi run đùi ăn bánh với uống trà như tiên ak

-Đúng là mình tài thiệt hâm mộ mình ghê? Mình muốn xin chữ ký mình quá-hắn tự kị

-Quân con sang đây chơi khi nào z-mẹ nó hỏi

-Dạ con qua lâu ùi cô, cô với chú đi đâu về đây ạ

-Ak cô với chú đi chúc tết mới về

-Quân bữa nay lớn quá ha. Lúc chú mới gặp có chút xíu ak-ba nó nói

-Dạ hị-hắn gãi đầu

-Cháu chào cô chú-cả đám ùa ra

-Các cháu tới chơi ak, thể đã ăn uống gì chưa

-Dạ ăn rồi ăn no nê lun đây ạ, tất cả nhờ Quân-Thiên nói

-Quân nấu cho tụi cháu ăn ngon lắm cô-Minh chen vào

-Con để dành cho ba với mẹ, ba mẹ vào ăn đi-nó nói
 -Um để ba mẹ thưởng thức tài nghệ của con rồi tương lai thế nào?-mẹ nó cười
 -Mẹ này nói gì đâu hk ak-nó đỏ mặt và hần cũng z
 Ba mẹ nó đi vào nhà bếp để lại nó đang đứng đờ người nhìn sang phía Huy, Huy chỉ cười ùi đi ra ghế sofa
 -Mi sướng nhá được 2 chồng hê hê-Thiên chọc
 -Đạp dính vách giờ-nó nhìn chằm chằm Thiên

14. Chương 14

Sáng hôm sau Huy sang chở nó lúc 6h30 nó vội ngồi lên yên xe của Huy nó cứ muốn ngồi miết như thế này muốn ngồi mãi sau lưng Huy, mùi mồ hôi của Huy nó đã quá quen thuộc.Đang mãi ngồi suy nghĩ thì Huy dừng trước 1 ngôi nhà khá là to

-Mi vào đi
 -Oh hì
 Nó bước vào nhà gặp mẹ Huy. Mẹ Huy nhìn rất hiền và dễ tính hk như mẹ nó hix
 -Cháu vào nhà chơi, cháu là bạn của Huy ak. Đã lâu lắm ùi cô mới thấy Huy dẫn bạn về nhà đây-mẹ Huy ôn tồn nói
 -Thật thế hả cô
 -Um bạn bè nó cô thấy ít lắm cháu là người con gái lần đầu tiên nó dẫn về đây
 Nó nghe mẹ Huy nói mà sướng hết cỡ
 -Dạ-nó chỉ biết nói như thế
 -Mẹ nói xấu gì con thế-Huy bước vào
 -Mẹ có nói gì đâu mà bạn con dễ thương quá ak. Thui 2 đứa ngồi chơi cô đi lên lầu
 Nó và Huy ngồi nc trên trời dưới đất nhưng mà vui quên cả thời gian
 -Thôi chết 7h rồi Huy ơi đi thôi
 -Um tối rồi tui nó lại la làng
 5p sai nó và Huy tới nhà Ánh vì cả lớp tập trung nhà nhỏ Ánh để đi chơi lun
 -2 người làm gì mà giờ mới tới thế
 -Định đánh lẻ ak
 -Biết ngay là sẽ có chuyện mà-nó nói nhỏ với Huy
 -Mấy ông vô duyên vừa thui nha. Phải cho người ta 1 chút riêng tư chứ-Hương lên tiếng
 Nó cười trừ cho qua chuyện ùi tự nhiên nó đưa mắt nhìn hần. Nó thấy hần đang ngồi ở ghế đá với thằng nhóc nào đó. Hần khác hoàn toàn với mọi khi trông hần bây giờ có vẻ hiền hơn biết chăm sóc, quan tâm hơn. hần nói gì đó mà thằng nhóc ngồi bên cạnh cứ nhe răng cười miết nó vội tiến lại gần chỗ hần
 -Nhóc dễ thương quá ak đi qua đây chơi với chị nha
 -Hk àu em thích chơi với anh này cơ
 -Cho em kẹo nè-nó đưa 2 cây kẹo mút

-Em cảm ơn chị-nó hí hửng cầm cây kẹo
-Bà phá đám vừa thui nhá hk thấy người ta đang nói chuyện ak
-Ông mà nói chuyện gì haha
-Chuyện về đàn ông hk thấy 2 người đàn ông đẹp trai đang ngồi tâm sự ak phận gái miễn bàn
Nó hk biết nói gì đành ngậm cục tức đó mà lủi thủi đi đằng sau là giọng cười đáng ghét của hắn

Cũng lâu lắm rồi nó mới được đi chơi vui như z còn được đi xã lán nữa chứ hk sợ bị la. Sau 1 hồi đàm đúm tụ tập thì lớp nó giải tán mỗi người đi 1 hướng để về nhà nó cũng hơi mệt

-Lên xe đi lùn
-Mắc gì tui đi với ông tui đi với Huy-nó bước tới chỗ Huy
-Tùy bà-hắn bỏ đi đập thật nhanh

Nó hk biết cảm giác lúc này của hắn, nó hk biết gì về hắn hết nói đúng hơn là nó hk để ý 1 chút nào tới hắn cả. Hắn buồn như thế đấy, buồn mà chẳng ai biết cả hắn vẫn luôn tỏ ra đáng ghét trước mặt nó hắn vẫn luôn kiếm chuyện để gây sự với nó. Nhưng hắn hk hề biết hắn đã thix nó mất rồi hắn hk muốn phủ nhận điều này. Hắn cảm thấy tức khi nó luôn đối xử lạnh nhạt với hắn trái lại nó luôn luôn quan tâm đến Huy. Đời là thế hắn nhếch miệng cười

-Chào mẹ con mới về
-Thế Quân đâu con-mẹ nó hỏi
-Con đâu biết đâu
-Ờ hay mẹ dặn là đi chơi xong Quân chở con về ùi vào ăn cơm luôn mà
-Con hk biết nữa còn đâu nghe hắn nói gì đâu-nó lên lầu thay đồ

Nhìn bề ngoài nó vô tâm vậy đấy ai nhìn vào cũng nghĩ nó chỉ thix có mình Huy thui nhưng thật ra thì tình cảm nó dành cho Huy đã bị lung lay nó hk còn đứng vững như trước nữa. Cái gọi là tình cảm đó đã có 1 chút ít trao cho hắn ùi chỉ là 1 chút thui. Lúc nãy nó đã định leo lên xe hắn rồi nhưng rồi lại thui nó lại sợ tình cảm đó lại bộc phát nó sẽ hk làm chủ được tình cảm của mình. Ở bên cạnh Huy nó chỉ cảm nhận được sự quan tâm, chăm sóc như là 1 người anh trai đối với em gái còn ở bên cạnh hắn thì lại khác nó thấy ảm áp và an toàn hơn. Bất giác nó thấy khó xử nó muốn lảng tránh hắn. Mỗi lần nhìn hắn buồn tim nó lại nhói lên chỉ tại nó nên hắn mới như thế nó biết thế nhưng vẫn cứ làm hắn buồn thêm. Nhiều khi nó ngồi 1 mình lại nghĩ tới hắn tại sao nó hk nghĩ tới Huy người trong mộng của nó điều nó nó vẫn còn mơ hồ. Nó hk xác định được tình cảm của chính bản thân nó

15. Chương 15

Sáng hôm sau Huy sang chở nó lúc 6h30 nó vội ngồi lên yên xe của Huy nó cứ muốn ngồi miết như thế này muốn ngồi mãi sau lưng Huy, mùi mồ hôi của Huy nó đã quá quen thuộc.Đang mãi ngồi suy nghĩ thì Huy dừng trước 1 ngôi nhà khá là to

-Mi vào đi
-Oh hi

Nó bước vào nhà gặp mẹ Huy. Mẹ Huy nhìn rất hiền và dễ tính hk như mẹ nó hxx

-Cháu vào nhà chơi, cháu là bạn của Huy ak. Đã lâu lém ùi cô mới thấy Huy dẫn bạn về nhà đấy-mẹ Huy ôn tồn nói

-Thật thế hả cô

-Um bạn bè nó cô thấy ít lém cháu là người con gái lần đầu tiên nó dẫn về đấy

Nó nghe mẹ Huy nói mà sượng hết cỡ

-Dạ-nó chỉ biết nói như thế

-Mẹ nói xấu gì con thế-Huy bước vào

-Mẹ có nói gì đâu mà bạn con dễ thương quá ak. Thui 2 đứa ngồi chơi cô đi lên lầu

Nó và Huy ngồi nc trên trời dưới đất nhưng mà vui quên cả thời gian

-Thôi chết 7h rồi Huy ơi đi thôi

-Um tới trễ tụi nó lại la làng

5p sai nó và Huy tới nhà Ánh vì cả lớp tập trung nhà nhỏ Ánh để đi chơi lun

-2 người làm gì mà giờ mới tới thế

-Định đánh lẻ ak

-Biết ngay là sẽ có chuyện mà-nó nói nhỏ với Huy

-Mấy ông vô duyên vừa thui nha. Phải cho người ta 1 chút riêng tư chứ-Hương lên tiếng

Nó cười trừ cho qua chuyện ùi tự nhiên nó đưa mắt nhìn hần. Nó thấy hần đang ngồi ở ghế đá với thằng nhóc nào đó. Hần khác hoàn toàn với mọi khi trông hần bây giờ có vẻ hiền hơn biết chăm sóc, quan tâm hơn. hần nói gì đó mà thằng nhóc ngồi bên cạnh cứ nhe răng cười miết nó vội tiến lại gần chỗ hần

-Nhóc dễ thương quá ak đi qua đây chơi với chị nha

-Hk âu em thích chơi với anh này cơ

-Cho em kẹo nè-nó đưa 2 cây kẹo mút

-Em cảm ơn chị-nó hí hửng cầm cây kẹo

-Bà phá đám vừa thui nhá hk thấy người ta đang nói chuyện ak

-Ông mà nói chuyện gì haha

-Chuyện về đàn ông hk thấy 2 người đàn ông đẹp trai đang ngồi tâm sự ak phận gái miễn bàn

Nó hk biết nói gì đành ngậm cục tức đó mà lủi thủi đi đằng sau là giọng cười đáng ghét của hần

Cũng lâu lắm rồi nó mới được đi chơi vui như z còn được đi xã lán nữa chứ hk sợ bị la. Sau 1 hồi đàm đúm tụ tập thì lớp nó giải tán mỗi người đi 1 hướng để về nhà nó cũng hơi mệt

-Lên xe đi lùn

-Mắc gì tui đi với ông tui đi với Huy-nó bước tới chỗ Huy

-Tùy bà-hần bỏ đi đạp thật nhanh

Nó hk biết cảm giác lúc này của hần, nó hk biết gì về hần hết nói đúng hơn là nó hk để ý 1 chút nào tới hần cả. Hần buồn như thế đấy, buồn mà chẳng ai biết cả hần vẫn luôn tỏ ra đáng ghét trước mặt nó hần vẫn luôn kiếm chuyện để gây sự với nó. Nhưng hần hk hề biết hần đã thix nó mất rồi hần hk muốn phủ nhận điều này. Hần cảm thấy tức khi nó luôn đối xử lạnh nhạt với hần trái lại nó luôn luôn quan tâm đến Huy. Đời là thế hần nhếch miệng cười

-Chào mẹ con mới về

-Thế Quân đâu con-mẹ nó hỏi

-Con đâu biết đâu

-Ồ hay mẹ dặn là đi chơi xong Quân chở con về ùi vào ăn cơm luôn mà

-Con hk biết nữa còn đâu nghe hần nói gì đâu-nó lên lầu thay đồ

Nhìn bề ngoài nó vô tâm vậy đấy ai nhìn vào cũng nghĩ nó chỉ thix có mình Huy thui nhưng thật ra thì tình cảm nó dành cho Huy đã bị lung lay nó hk còn đứng vững như trước nữa. Cái gọi là tình cảm đó đã có 1 chút ít trao cho hần ùi chỉ là 1 chút thui. Lúc này nó đã đỉnh leo lên xe hần rồi nhưng rồi lại thui nó lại sợ tình cảm đó lại bộc phát nó sẽ hk làm chủ được tình cảm của mình. Ở bên cạnh Huy nó chỉ cảm nhận được sự quan tâm, chăm sóc như là 1 người anh trai đối với em gái còn ở bên cạnh hần thì lại khác nó thấy ấm áp và an toàn hơn. Bất giác nó thấy khó xử nó muốn lảng tránh hần. Mỗi lần nhìn hần buồn tim nó lại nhói lên chỉ tại nó nên hần mới như thế nó biết thế nhưng vẫn cứ làm hần buồn thêm. Nhìu khi nó ngồi 1 mình lại nghĩ tới hần tại sao nó hk nghĩ tới Huy người trong mộng của nó điều nó nó vẫn còn mơ hồ. Nó hk xác định được tình cảm của chính bản thân nó

16. Chương 16

2 người 2 ý nghĩ khác nhau nhưng họ có 1 điểm chung lớn nhất mà họ hk hề biết chỉ sau khi họ thật sự đến với nhau.

Sáng hôm sau Huy vẫn chở nó đi học như bình thường nhưng sao trong lòng nó nặng trĩu thế này. Nó bước đi mệt mỏi vào lớp gặp nhỏ Ánh

-Làm gì mới sáng sớm mà ùu xiu z bà, bị bệnh hả?-Ánh chạy lại sờ chán nó

-Chắc tui sắp bệnh thiệt rồi. À mà tui hỏi bà cái đây nha

-Hỏi gì? Hỏi đi

-Có khi nào bà thấy buồn khi mình đối xử hk tốt với 1 ai đó. Tim đập mạnh mỗi khi gặp người đó nhưng mà lúc nào cũng luôn gây sự gặp nhau là cãi nhau chưa bao giờ nói chuyện đàng hoàng được cả-nó nói 1 mạch

-Ôi con bạn thân của mình biết ùu rồi

-Bị những triệu chứng z là ùu hả? Z mà tui cứ tưởng bị bệnh tim định chiều nay rủ bà đi khám bác sĩ-nó thở dài

-Bà đừng nói với tui là bà thix ai khác ùi đó nha

-Bậy nào

-Thế sao bà lại hỏi z? Mà ai z

-Ai đâu chẳng qua là tui có mấy đứa bạn quen trên mạng nó hỏi tui nên tui mới hỏi bà thế thui vì bà có nhiều kinh nghiệm-nó biện minh ình

-Bà có đứa nào mà tui hk biết

-Một bà ghê tui học bài đây

Ánh cười mỉm vì Ánh đã biết người nó hỏi là ai

Lòng nó bây giờ đang ngổn ngang 1 đống câu hỏi hiện ra trong đầu nó đúng lúc đó thì cô giáo bước vào

-Hôm nay lớp chúng ta có thêm 2 học sinh mới-nói rồi cô vẫy tay ra hiệu đi vào

Nó lúc này đang cắm đầu vào học bài lịch sử chẳng thèm nhìn xem là ai

-Chào các bạn mình tên là Trần Hải Phong rất mong các bạn giúp đỡ

-Còn mình tên là Dương Ngọc Vy

Nó nghe tên Phong quen quá cả giọng nói nữa nó ngược mặt lên nhìn, nó nhìn Phong hk chớp mắt

Hắn lúc này cũng bất ngờ hk kém nhưng hắn hk bất ngờ về Phong mà về Ngọc Vy

-AAAAAAAAAAAAAA Pin lâu quá ùi hk gặp cậu, tớ nhớ cậu quá ak-Nó hét lên mà quên rằng mình đang ở trong lớp

Bao nhiêu ánh mắt nhìn hết về phía nó và họ bắt đầu thủ thỉ

-Đồ nhận vợ hứ

-Thấy trai đẹp cứ tươm tướp

-Đồ hám trai

(Phong cũng được liệt vào hàng hotboy với khuôn mặt khôi ngô, tuấn tú đôi mắt màu nâu to tròn mái tóc mượt đen nhánh rủ xuống)

Nó bỏ qua mọi lời nói với lí do là nó đang vui hê hê

-Cũng nhớ Pin hả Su

-Nhớ chứ lâu quá hk gặp

-Ê thằng Bốp kia thấy bạn về hk chào m?

-Chào

-Vẫn như vậy chẳng thay đổi-Phong vui vẻ đi xuống bàn cuối ngồi

Còn Vy thì đang tiến lại chỗ hắn nói nhỏ cái gì đó mà mặt hắn sáng hẳn lên nó tự rửa thầm

-Đồ hám gái-nó tức tối

-Thui các em ổn định chỗ ngồi rồi chúng ta vào bài học

Trần Hải Phong: Chơi thân với nó và hắn từ hồi nhỏ học rất giỏi nên được học bổng đi du học nước ngoài. Đẹp trai từ nhỏ đến lớn hê hê

Dương Ngọc Vy: Một nhân vật kì bí chỉ có hắn mới biết rõ còn nó thì hk quen biết gì về Vy cả. Vy là cô gái dễ thương xinh xắn có đôi môi nhỏ chúm chím làn da trắng bóc đủ để bao chàng ngất ngây

Hôm nay nó có thêm bạn nên vui lắm giờ ra chơi Phong rủ nó và hắn đi xuống canteen chơi nó rủ thêm cả Ánh nữa, hắn quay lại nói nhỏ với Vy ùi đi. Từ lúc Vy mới chuyển vào hắn với Vy lúc nào cũng kè kè đi bên nhau tức hk chịu được

-Định về đây tán e nào hay sao mà về sớm thế?-hắn hỏi

-M chẳng quan tâm bạn bè gì cả. T hỏi m nhá t đi du học được mấy năm ùi?

-4 năm

-Thế 1 suất học bổng đi được mấy năm

-À t hiểu rồi hết thời hạn người ta đuổi về chứ gì haha

-T quánh m nghe m, nói với chả năng t đang định về đây kiếm thêm suất học bổng nữa

-M được đi miết hk chán ak

-Nói giỡn z thui chứ t về đây học luôn với m

-Pin ơi Pin đi 4 năm trời mà quay về hk có quà ak

-Bỏ ngoài xe kia chưa đem vào thui tí đi học về ùi ra lấy ngen

-Ok

-Bà kia bà hk thấy xấu hổ ak, người ta mới về đã đòi quà. Đồ hk có lương tâm sao bà hk hỏi thăm sức khỏe mà hỏi thăm quà

-Sao ông cứ muốn gây sự với tui z hả?-nó lườm

-Thui cho tui xin cái nhau miết-Ánh là vị cứu tinh

-Nãy giờ nói chuyện quên giới thiệu với Pin đây là Ánh bạn thân của Su đó

-Chào bạn tên bạn đẹp quá

Ánh ngượng ngùng

-Lại bắt đầu đấy-nó lên tiếng

4 người ngồi ăn ở căn teen ngồi nc cười đùa vui vẻ kể lại bao nhiêu là truyện cũ. Cái bàn của tụi nó là tâm điểm hay sao ý mà 1 đồng người bu lại như kiến ak nhưng mà cũng vui phết được mọi người chú ý. Bao nhiêu chuyện hồi sáng nó kể với Ánh đều biến hết tâm hồn của nó lại trong sáng trở lại. Nó lại cười đùa vui vẻ

17. Chương 17

Phong dọn vào ở nhà hần nó thì vẫn được Huy đèo về đến tận nhà, nó kể hết mọi chuyện về nó, hần và Phong cho Huy nghe. Hê hê chẳng qua là nó sợ Huy hiểu lầm đường đi về nhà nó và Huy nói chuyện vui ơi là vui mãi nói chuyện Huy chở qua nhà nó lun haiz thế là sẵn đây 2 đứa đi chơi l. Còn hần thì đang nằm nghe nhạc bị Phong rút tai nghe ra hỏi

-M thấy Su như thế nào?

-Đồ lùn đó thì có cái gì đâu mà để ý, xấu từ trên xuống dưới, bướng bỉnh, lạnh chanh, tính tình thì lúc nắng lúc mưa

-T thấy Su cũng được mà

-M có học với bà la sát đó đâu mà m biết

-Hehe t tin Mi hk phải z đâu. T thix Su t sẽ theo đuổi Su tới cùng-Phong nở nụ cười mãn nguyện

-Mi có người rồi

-Ai, phải m hk?

-M điên ak t mà thix đồ lùn đó hả? Nằm mơ đi. Thành Huy lớp mình đó Su thix nó từ năm lớp 10 lận. M định làm gì để dành lại đồ lùn đó trong khi đó bả bị bỏ bùa mê thuốc lú của thằng Huy đó rồi hk dứt được đâu

-Kệ t vẫn theo đuổi Su, t tin tình cảm của t sẽ được Su chấp nhận

Hần thấy tức tức còn khó chịu nữa hần hk muốn Phong theo đuổi nó tí nào cả. Mặc cho hần nói thế nào Phong vẫn kiên quyết giữ ý định đó. Hần đành bó tay mặc cho số trời định

Hần đang nghe nhạc thì dt reo theo phản xạ hần bắt máy mà hk coi thử là ai gọi

[Alo]

[Quân hả? Vy nè giờ Quân có rảnh hk?]

[Rảnh]-ngắn gọn và xúc tích

[Z đi chơi với Vy nha]

[Um chờ Quân tí, Vy ở nhà để Quân qua đón]

Hắn nhảy phóc xuống giường đi thay đồ ùi lại ngồi gần phía Phong

-Pin đẹp trai cho t mượn xe m nha

-Um lấy đi lại chở em nào đi chớ gì, đi nhanh đi t còn qua đón Su đi chơi nữa

Hắn cười 1 cái cho qua chuyện

-T đi lút lun khỏi chỗ đồ lùn đi chơi, coi m đi bằng gì hê hê-hắn nghĩ

Hắn leo lên xe phóng cái vèo mất tích lun với vận tốc như thế chưa đầy 5p hắn đã có mặt trước nhà Vy. Vy đứng sẵn chờ hắn tới

-Giờ Vy muốn đi đâu

-Đi quán cũ nha, Vy vẫn thích quán đó

-Vy vẫn thế nhĩ hk thay đổi gì cả

-Vy thì lúc nào cũng z chỉ sợ ó người thay đổi thui

Tại quán Hoàng Hôn:

Hắn đi cất xe Vy đứng chờ hắn bỗng Vy khoác tay hắn đi vào trong quán cười nói vui vẻ hắn đang đi thì đứng sững người lại khi thấy nó và Huy đang ngồi chung với nhau

-A Mi kìa tụi mình lại chỗ Mi luôn nha

Hk biết hắn nghĩ gì nữa mà chạy lại chỗ nó lòi nó ra khỏi quán

-Bà làm gì ở đây

-Ông hk thấy sao còn hỏi? Mà sao ông vô duyên quá z có biết làm z là mất lịch sử lắm hk hả?

- Trưa rồi sao bà hk về nhà mà còn đi chơi nữa, con gái con nứa ăn rồi cứ đi chơi miết hk chịu ở nhà-hắn nóng lên

-Kệ tui, ông cũng đi chơi đấy thui ông nói người khác mà sao hk nhìn mình thử-nó nhếch miệng cười

Nó vung tay ra khỏi tay hắn ùi đi vào trong để lại hắn với cục tức nuốt hk nổi. Vy chạy lại chỗ hắn

-Quân sao z, lần đầu tiên Vy thấy Quân cư xử như vậy đó

-Hk có gì đi vào trong đi

Hắn ngồi chung bàn với nó, nó hk thèm nhìn mặt hắn lấy 1 lần mà cứ ngồi uống nước ùi nói chuyện với Vy và Huy hắn đâm quậu

-Thui trẽ ùi mình về thui

-Ờ-Vy đứng dậy chào nó

Hắn chạy xe như chưa bao giờ được chạy vậy, Vy hoảng quá đập vai hắn

-Quân chạy nhanh quá Vy sợ

-Xin lỗi Vy

-Hình như Quân thích Mi hả?

-Quân hk thích loại con gái như z, hk đáng để Quân quan tâm

Hắn đi vào nhà như người mất hồn

-Về sớm thế-Phong đang coi tivi hk để ý tới khuôn mặt đang biến dạng của hắn

Thấy hk trả lời Phong quay lại

-M làm gì như người mất hồn z

Hắn vẫn hì nói gì đi lên lầu nằm xuống giường

-Chắc hồi trước mình bị gì đó mới cảm thấy thích cô ta. Còn bây giờ thì không không bao giờ nữa-hắn nghĩ

18. Chương 18

Phong thấy thằng bạn thân mình lạ lạ nhưng thui lâu lâu bị z cũng hì sao. Phong gọi điện cho nó rủ nó đi chơi nhưng nó lại từ chối kiu hôm nay hơi mệt để bữa khác.

Phong đành ngậm ngùi bật tivi lên xem tiếp

Nó cũng định đi chơi với Phong nhưng sức nhớ ra lúc này Vy gọi nói muốn gặp nó nên thui.

2h nó đi ra quán nước gần nhà đã thấy Vy ngồi đó

-Vy tối sớm z-nó cười tươi

-Um hì Vy quen rồi. Mà Vy chỉ nói tí thui ùi đi liền

-Chuyện gì vậy Vy-nó ngây thơ hỏi

-Mi có thích Quân không?

-Ồ mặt khỉ, ai mà thêm thích

-Mi chắc là hì thích Quân chứ

-Um Mi thà chết chứ hì thể thích được cái tên đáng ghét đó-nó cương quyết

-Vy biết rồi, z Mi có thắc mắc gì về Vy hì? Chẳng hạn như Vy có quan hệ như thế nào với Quân?

Thật sự thì nó cũng thắc mắc thiệt

-Vy nói ình biết được không?-thui đành liêu z

-Từ hồi Quân 10t Quân chuyển vào trường của Vy học lúc đó Vy đã thực sự thích Quân mãi đến năm chuyển cấp lên lớp 10 gia đình Vy chuyển sang Mỹ định cư. Trước khi đi Vy đưa cho Quân 1 bức tranh để làm kỷ niệm. Lúc Vy định cư bên Mỹ Vy thường xuyên gọi điện về cho Quân khi được ba mẹ đồng ý cho về đây học thì Vy thấy Quân thay đổi hẳn Quân hì còn quan tâm tới Vy như lúc trước nữa Vy nhận thấy Quân đã thích Mi

Nó vừa vui vừa buồn tại sao vậy nhỉ? Nó hì có câu trả lời cho chính nó

-Nếu Mi đã nói như z thì Vy thấy yên tâm rồi Vy sẽ kéo Quân về như Quân hồi xưa và Quân sẽ mãi mãi là của Vy-Vy đứng dậy đi mất

19. Chương 19

Nó đi ra căn teen mua 1 hộp sữa, 1 chai pepsi, 1 chai nước cam, 1 chai nước khoáng, 1 hộp sữa dâu với 1 bì bánh, về lớp nó đưa cho Pin, Ánh, Huy và hắn mỗi người 1 hộp còn bì bánh nó với Huy cùng ăn.

-Su vẫn nhớ Pin thích uống pepsi à

-Nhớ chứ hihi

-Nè tui có kiu bà mua nước khoáng cho tui không hả?

-Ai biểu ông không chịu nói mua nước gì? Uống nước khoáng đỡ đi nhé.

Hắn giành giật với Phong chai pepsi sau 1 hồi lẫn lộn, vất vả hắn trở về tay không mèo vẫn hoàn mèo, hắn đành ngậm ngùi uống nước khoáng vừa uống xong hắn đe dọa nó

-Từ sau trở đi bà không được mua nước khoáng cho tui nữa?-hắn bỏ đi

Cả đám cười phá lên vì tính trẻ con của hắn

Kết thúc buổi học nó vừa hát vừa cất sách vở vào cặp chuẩn bị đi về với Huy thì Phong từ đâu đi đến

-Hôm nay Su về với Pin nha.

-Nhưng Su về với Huy ùi-nó khó xử

-Một bữa thôi mà, năn nỉ Su đó-Phong xụ xuống

-Thôi được rồi để Su nói với Huy đã

Nó với Phong đứng trước cổng trường chờ Huy bỗng nó thấy hắn chở Vy về nó hơi buồn vì thấy cảnh đó nhưng nó không nghĩ nhiều nó đã có Huy rồi cơ mà rồi nó mỉm cười

-Huy ơi hôm nay Mi về với Phong Huy về trước đi

-Thôi để Huy đi cùng luôn tui mình dắt bộ ha-Huy đưa ra ý tưởng

Nó liếc mắt về phía Phong coi Phong phản ứng như thế nào

-Cũng được

Quãng đường về nhà mọi hôm rất dài mà sao hôm nay ngắn thế không biết mới đây mà về tới nhà nó rồi, Huy và Phong nói chuyện rất hợp gu không như hắn đụng tí là cãi nhau. Nó bước vào nhà vẫy tay tạm biệt hai chàng. Người ngoài nhìn vào thấy nó thật hạnh phúc khi bên cạnh nó có biết bao nhiêu chàng trai ga lăng luôn ở bên cạnh nó chắc họ ghen tị lắm hê hê.

Đối với nó như vậy là đã hạnh phúc lắm rồi nó biết hạnh phúc là lúc mình buồn luôn có ai ở bên cạnh hay cho ta mượn để vai để khóc thỏa thích, lúc ta mệt mỏi chán nản không thể bước tiếp được thì luôn có một vòng tay, một câu an ủi, một bàn tay ấm áp nâng đỡ ta đứng dậy. Hạnh phúc nó chỉ đơn giản vậy thôi nhưng nó giúp ta vượt qua mọi thử thách khó khăn của cuộc sống. Không biết có đúng không nhưng nó nghĩ như vậy đấy

Trời hôm nay đẹp quá nó muốn đi dạo, đi dạo giúp nó phần chần chừ nó bước đi thật chậm, từng cơn gió nhẹ thoảng qua tóc nó nó thả hồn vào gió bỗng nó dừng trước nhà hắn không biết tại sao lại như vậy nó định quay đầu đi về thì thấy hắn đi ra với Vy

-Mi tới nhà Quân sao không vào-Vy ngạc nhiên

-À..à-nó không biết giả thích sao chẳng lẽ nói tự nhiên đang đi dạo dừng trước nhà hắn. vô duyên hết cỡ

-Vào nhà đi đứng đó làm gì?-hắn nói

-Mi ở chơi nha Vy về đây

Vy đón taxi về nó cứ đứng im không nhúc nhích gì

-Định đứng im đây à vào nhà không hay để tui đóng cửa?

Nó không nói không rằng bước đi tiếp hắn chạy lại nắm tay nó

-Đi đâu đấy vào nhà

-Không thích

Hắn không nghe nó nói mà cứ thế lôi nó vào

-Ông bị điên à tui đã nói không vào rồi-nó hét lên

-Bà ăn gì chưa?

-Ăn rồi

Hức mạnh miệng làm gì không biết trưa giờ nó đã ăn gì đâu, mẹ nó có việc đi đâu nó lười nấu ăn nên không ăn luôn. Đúng là cái bụng phản chủ mà kêu lúc nào không kêu lại kêu vào đúng lúc này

-Ăn rồi của bà đó hả? Ngồi đó đi chờ tui nấu cho ăn-hắn cười nửa miệng

Sao hôm nay hắn tởm giữ vậy có khi nào hắn bỏ thuốc độc vào không

-Này ghét tui thì nói nha, đừng có bỏ thuốc độc vào đồ ăn tui còn yêu đời lắm

Hắn quay lại nói một câu mà nó muốn đá *** hắn bay qua Châu Phi

-Không thích-hắn nhái lại câu của nó

Nó lăn xăng chạy xuống bếp với hắn sẵn canh chùng hắn luôn

20. Chương 20

Nó thấy hắn nấu chuyên nghiệp làm sao thế là nó nghĩ ra một món để cảm ơn hắn

-Hê hê tí tui chiên bánh cho ông ăn nha

-HẢ??? Ăn được không?

Nó xụ mặt xuống hắn nhìn nó thấy sao mà thương quá

-Bột bỏ trong tủ á lấy đi rồi làm

Nó hí hửng đổ bột vào trong tô,tìm khắp bếp mà không thấy quả trứng nào

-Mặt khi trứng đâu rồi-nó nói vọng ra

-Ở trong bếp đấy-hắn lon ton chạy vào

-Ai mà không biết nó ở trong bếp nhưng mà nó ở chỗ nào mới được chứ

-Trời ơi tui lạy bà trứng bà cầm trên tay mà hỏi tui-hắn nhăn mặt

-Hê hê quên già rồi lắm cầm

Nó cầm tô bột nhìn vào coi thử vừa chưa nó hất xì một cái bột văng tùm lum làm hắn đứng bên cạnh cũng bị dính.

-Haha mặt ông trắng bệch như thiếu máu ak

-Còn bà thì sao đầu tóc bạc trắng đúng là bà già thiệt rồi. H0h0 phải gọi là bà già thôi

Nó và hắn chỉ trở nào là tóc, mặt ,mũi,... rồi cười hả hả làm phòng bếp không phải là bếp luôn như một đồng rác vậy hix dọn cho đã. Hắn xắn tay áo cầm con dao lên chỉ vào mặt nó

-Ông làm gì á

Hắn cứ tiến lên phía nó nó thì lùi lại phía sau một cách sợ sệt

-Tui xin lỗi mà, tui biết tui giỡn hơi quá đáng nhưng ông cũng cười mà.

Hắn vẫn không nói gì, nó bị ép sát vào góc tường không còn đường lui

-AAAAAAA ông định làm gì ông mà đứng tới tui là tui la lên đó. Tui hứa tui không chọc ông nữa mà

-Trứng đâu đưa đây tui đập bỏ vào bột, bà tưởng tui định làm gì bà haha-hắn cười típ mắt

-Sao ông không nói để tui đưa hả?-nó vừa què vừa tức

-Chọc bà vui ghê hê hê

-Tui hận hứ

Nó đuổi hấn ra khỏi bếp một mình nó chiếm hết một căn bếp rộng thênh thang

-Công nhận tui có tài làm bánh nhưng tài năng đó bây giờ mới bộc phát-nó khoai chí đặt đĩa bánh xuống bàn

-Ông ăn thử đi ngon lắm

Hấn rút rờn nữa muốn ăn nữa muốn không, hấn thò tay vào đĩa bánh cầm miếng bánh nhìn nó cười rồi hấn cắn một miếng

-Sao ngon không?

Hấn không nói gì

-Ngon quá không biết nói gì đúng không?-nó cũng cầm một miếng lên ăn

Nó với hấn nhìn nhau đăm đăm, hấn chạy vèo vào bếp cầm ly nước uống ực ực nó chạy vào theo

-Bà bỏ gì vào trong bánh

-Đường, muối

-Rồi gì nữa

-À đúng rồi tại tui thấy ngoài quán người ta chiên có màu vàng tui tìm miết trong tủ mà không thấy nghệ thế là tui bỏ...

-Bỏ gì

-Bỏ NGŨ VỊ HƯƠNG

-Ôi trời ơi bà điên rồi điên thật rồi-hấn ôm đầu than

-Tại tui thấy nó màu vàng đẹp quá nên nên

-Đó là người ta chiên nên nó màu vàng, đúng là số tui nó bất hạnh mà

-Hhihi thui bỏ món bánh giờ ăn cơm nha-nó nhìn bàn ăn mà há hốc miệng

-Sao còn ít dữ z ăn sao đủ này tui thấy ông nấu nhiều lắm mà

-Hehe tại tui đợi bà lâu quá nên lâu lâu lại bốc một ít ăn. Mà cũng tại bà chờ tại ai mà nói

-Vậy thì ông nhịn đi nhé-nó gom hết đồ ăn lại phía nó

-Để lại cho tui đĩa mực xào đi-hấn năn nỉ ỉ ời

-Không mực còn ít lém còn có 4 con à, ông ăn rau đi cho đẹp da-nó đẩy cho hấn

-Bà ác lắm

-Có mỗi rau là còn nguyên hehe cố ăn đi

Nó ăn như chưa bao giờ được ăn vậy sau một hồi đánh chén no nê nó hỏi hấn

-Pin đâu rồi

-Nó kêu qua nhà bà mà bà không thấy nó hả?

-Không?

-Hay là...-nó vội khoác áo vào ùi chạy đi tìm Phong

Nó chạy về nhà thấy Phong đang đứng trước cửa nó chống tay thở hển hển

-Pin qua lâu chưa?

-Su đi đâu này giờ vậy, Pin gọi điện cũng không bắt máy Pin sợ Su có chuyện gì?

-Su bỏ đt ở nhà, thui Pin vào nhà đi chắc đứng này giờ mới phải không?

Nó đỡ Phong đi vào vì này giờ đứng nên chân Phong bị tê. Hấn chạy theo thấy nó lo lắng cho Phong hấn buồn bã

-Mình đứng chờ cô ta cả buổi đến trễ học mà cô ta có hỏi han hay lo lắng như thế đâu, đúng là đồ ăn cháo đá bát mà. Từ nay Quân ta đây không quan tâm cô nữa muốn làm gì thì làm-hấn nghĩ

21. Chương 21

Thứ hai bắt đầu một tuần mới vui vẻ,nó cảm thấy khoang khoái hehe nhưng tiếc là không có Huy ở đây, Huy xin về quê vài ngày vì bà của Huy mất hức hức nó buồn thúi cả ruột đang định ăn sáng xong ùi nhờ mama chở đi học thì nghe tiếng la oai oái ở ngoài cổng nó vội chạy ra

-Cái con chó này không chịu nghe lời là sao hả?

-Thả ra, cái quần của tui mới giặt

Nó đứng cười ngặc ngặc

-Bà còn đứng cười được hả? Nói con chó thả tui ra coi

-Lucky iu đầu của chị em cứ nhắm cái mông mà cắn nhá haha

-Thả ra cái con chó này? Mày vô tình thật đấy nhờ tao mà mày mới trở về được với đồ lùn đáng ghét này đấy-hấn nói đùa vậy mà con chó không cắn hấn nữa mà còn vẫy vẫy cái đuôi

-Haha phải thế chứ mày không như chủ mày-hấn vừa chạy vừa nói

Nó đứng đó tức xì khói

-Mà ông qua đây làm gì đấy không đi học à

-Tui qua chở bà đi học hê hê

-Ai mượn

-Thế bà đi bộ nhá mẹ bà có việc không chở bà đi học được đâu. Thui tui đi học trước đây tạm biệt hẹn gặp lại ở trường.-hấn dắt xe đạp

-Ế ế Quân đẹp trai đi đâu đấy chờ tui tí tui vào thay đồ đã

-Mạnh mẽ lắm mà-hấn quay phác mặt đi

-Hòh0 một phút lắm rồi

Hấn vào nhà đợi nó mà hồi như giặt á nó tức khí thay còn lâu hơn vì còn sớm mà. Hấn với nó đấu khẩu với nhau hoài không thấy chán hay sao í cứ gặp mặt nhau là lại đấu võ mồm mọi lúc mọi nơi hê hê. Đang cãi nhau khí thế nó la lên làm hấn hoảng hồn

-AAAAAAA. Dừng lại-nó la thất thanh

-Sao vậy, bà làm sao ế

-Hức hức không biết đâu cái áo dài của tui nó bị mắc trong tấm xe của ông rồi

-Đâu đâu?

-Đâu đâu cái con mắt ông á xuống gỡ ra cho tui đi

Hấn xuống xe ngồi gỡ ra cho nó, mặt nó thì nhăn hỉ hớ áo dài có mệnh hệ gì chắc nó như đòn với mama bộ đây mới may năm lớp 11 mới đâu chứ.

Hắn hết ngồi xuống lại đứng lên, qua trái rồi lại qua phải cuối cùng thì hắn cũng gỡ ra có điều áo dài trắng tinh khôi giờ đã bị dính đen thui ở phần tà áo nó thấy mà sốt

-Không biết ômô giặc có ra không? Thấy tivi quảng cáo đánh bật mọi vết bẩn-nó tắc lưỡi suy nghĩ

-Ông chở tui về thay bộ khác đi

-Còn 5p nữa vào lớp rồi. Thui bà chịu khó mặc vậy đi ha?

Nó đành ngậm ngùi leo lên xe hắn, mà công nhận hể cứ đi với hắn là xui sao mà xui

-Hứ ông là quạ đen

-Tại bà giữ không chắc chứ bộ. Nó không rách là may lắm rồi còn đôi co

Nó bước vào lớp ai cũng nhìn lầm nó ngỡ ngàng chín cả mặt như nó là người ngoài hành tinh không bằng. Nó nhắm mắt cho qua mà đi về chỗ ngồi

-Ủa áo dài bà bị sao vậy? Làm một vết to đùng thế kia

-Hê hê mún làm người nổi tiếng mà-nó biện lí do

-Tui chưa thấy ai như bà

Trong cái xuôi cũng có cái may chứ bộ hì hì cả buổi học nó không bị kiểm tra bài cũ chớ không đứng trên trả bài làm trò cười cho thiên hạ haiz. Tự nhiên nó sực nhớ ra hôm nay thứ 2 có tiết hoạt động ngoại khóa, thôi xong rồi vậy thì què tới nhường nào cơ chứ hức số nó đen như quạ mà không biết lúc ra khỏi nhà bước chân nào ra nữa.

Tiết 4 lớp nó lon ton đi ra phía sau trường để ngoại khóa nó nắm áo nhỏ Ánh đi thiệt tình là mọi hôm nó mong tới tiết này lắm vì đỡ phải ngồi học ra đây mà tán dóc nhưng hôm nay lại khác nó thấy ghét môn này quá đi à. Nó mới được bầu làm lớp phó văn thể mĩ tất cả cũng tại nhỏ Hương kêu nó lên hát làm gì để rồi trở thành người nổi tiếng thế này trai ngoại tộc hầu như đều biết nó hê hê sự thật là vậy nó không nói dóc một câu đâu nhé, mọi người đều nói nó thế ^^ . Cũng may hôm nay lớp 11B2 làm chủ sân khấu nó thở phào nhẹ nhõm, nó xách ghế lon ton chạy xuống cuối hàng

22. Chương 22

Cái tật nó trước giờ không bỏ hể cứ gặp trúng độ là tám chuyện không biết trời trăng mây gió gì nó cứ thể mà chạt chém. Đang trên đà hưng phấn nó như bị rớt xuống địa ngục khi hắn đứng lên kêu tên nó, nó chẳng biết chuyện gì đang xảy ra còn mọi người xung quanh thì lâu lâu lại nói cái gì đó.

MC bên B2 gọi nó lên trên đứng để chơi trò chơi chỉ thiếu mình nó, nó ngu ngơ có biết gì nó nghĩ “ Lên chơi trò chơi mà sợ gì hehe có khi thắng lại được kẹo ăn đỡ tốn tiền ra căn teen mua” thế là nó bước lên hiên ngang mà quên mất cái vụ áo dài.

Mỗi lớp cử sáu người lên chơi nhưng mà phải ba trai ba gái, nó đứng bên cạnh hắn và Phong nghe đọc lại luật chơi trò đó mang tên “ Bốc thăm may mắn” có nghĩa là tên của 12 người sẽ được ghi trong nhiều mảnh giấy khác nhau rồi bỏ vào trong hộp bốc thăm vị chỉ là có 24 mảnh giấy tên mỗi người được lặp lại 2 lần. Sau khi bốc thăm người nào cầm tờ giấy có tên người cùng chơi với mình thì sẽ bắt thành cặp. Trò chơi được chia làm hai màn, màn thứ 1 từng cặp sẽ có 1 quả bóng bóng đội nào đưa bóng vào rổ trước sẽ thắng nhưng điều đặc biệt ở đây hai người phải cho quả bóng áp sát mặt vào nhau mới có thể chơi được. Màn hai con trai sẽ công con gái đi lấy một bó hoa hồng tuyệt đẹp song lại vượt qua nhiều thử thách khác nhau thật gian nan vất vả. Nó cứ đơ ra vậy trời ơi cái lớp gì đâu mà nghĩ ra trò thể không biết mà cũng tại tên mặt khỉ hách dịch tự nhiên kêu lên làm gì không biết, nó nhìn hắn tóe lửa hắn thì cười tức tưởi ở dưới khán đài 2 lớp hò hét ầm ĩ. Sự xuất hiện của Phong và hắn làm điên đảo biết bao con người rất ít khi hắn tham gia vào hoạt động của trường cũng như ở lớp chỉ trừ trường hợp đặc biệt.

Vòng 1 con trai sẽ bốc thăm ngược lại vòng 2 con gái sẽ bốc, trong khi chờ đợi kết quả nó nhắm mắt chấp tay cầu nguyện cho cái tên mặt khỉ đó đừng bốc trúng mình. 6 chàng trai hai bên cười tươi roi rói như thể vui lắm nó hồi hộp chờ đợi. MC B2 đưa miro cho từng người đọc. Nó muốn ngất xỉu tại chỗ khi nghe hấn và Phong đều bốc trúng tên nó hội trường càng lúc càng nóng hơn

-Nào bạn sẽ chọn ai trong hai người?-MC b2

-Chọn...chọn

Hấn nhíu mày coi thử nó chọn ai còn Phong thì nở nụ cười tươi, nó quyết định chọn

-Tớ chọn Phong

Mặt hấn đỏ lên trông thấy như thể tức giận lắm, hấn cùng đội với Ngân B2

Phong hớn hở đi lại phía nó nhận lấy quả bóng từ tay MC lúc đầu nó còn hơi ngượng nên làm rớt miết sau rồi cũng quen nó với Phong về nhất sướng ới là sướng.

Vòng 2 nó đang bốc thăm coi thử trúng ai thì tên MC bên B2 giọng như vịt đực lại lên tiếng

-Bạn Mi sẽ không bốc thăm nữa vì trong vòng 1 đã có 2 người bốc trúng tên bạn thế nên giờ Quân sẽ ở cùng đội với bạn. Vậy mới công bằng

-Cái..gì..điên hả-nó nói lí nhí

Hấn cười tít mắt rồi gù lưng xuống cho nó leo lên, nó nhảy thiệt mạnh lên lưng hấn làm hấn loạng choạng rồi ngã xuống đất

-Đồ con heo, lên từ từ thui-hấn bậm môi

-Hê hê ai biết

Hấn công nó mà cứ té lên té xuống cả chục lần làm nó ê ẩm hết cả người. Cặp nó đang đứng thứ 3 thì bị tụt lùi

-Nhanh lên làm gì chậm như rùa người ta gần tới đích rồi

-Bà tưởng bà nhẹ lắm hả?-hấn nói không ra hơi

Cái số nó đen đui là thế nay gặp hấn còn đen hơn cặp nó và hấn về chót hix nhục không chịu nổi. 1 bì kẹo chip chip chứ ít ỏi gì gru. Trò chơi kết thúc người nó ê ẩm đi không nổi đã thế còn bị tắc nghẽn đường vì hấn nữa. Nó về lớp ngồi phịch xuống ghế nhăn nhó

-Sướng thế mà còn nhăn gì hi hi-Ánh chọc

-Chu. Sướng quá nên mới ra nông nổi này người không ra người

-Su có sao không thằng Bốp này để Pin xử cho dám làm Su đau

-Hi không sao

Nó đeo cặp đi ra sân trường chào cờ bỗng nó cảm thấy như ai đang kéo ta áo dài của nó và tách..tách..tách. Nó sững người hấn từ đâu đi tới lấy áo khoác choàng lên người nó rồi dẫn nó vào lớp nhờ Vy cài lại nó muốn khóc quá chừng mắt nó rưng rưng. Không biết ai đã làm việc đó mà họ làm vậy là có ý gì? Cố ý hại nó giữa sân trường nếu mà không có hấn nó sẽ ra sao?

23. Chương 23

Cuộc sống của đời học sinh vui là thế, vô tư là thế nếu nhìn vào ta có thể thấy họ như một tờ giấy trắng trong suốt không tì vết. Họ thướt tha trong tà áo dài vui đùa với bạn bè,họ luôn luôn nở một nụ cười đầy trong sáng song những niềm vui đó chỉ là tức thời nó có thể vụt mất đi như cát vậy chỉ cần một cơn gió thổi

qua nó sẽ tan biến. Đó là quy luật của cuộc sống ta không thể vui cả đời hay buồn cả đời mà cái vui cái buồn nó xen lẫn vào nhau tạo cho con người nhiều cảm xúc nó khiến cho ta khóc, khiến cho ta cười. Trong cuộc sống bộn bề này đầy dẫy những điều xấu mà ta chưa tiếp xúc hoặc ta không muốn tiếp xúc nhưng những điều đó sẽ từ từ đến với ta mà bắt buộc ta phải chấp nhận.

Đó là những suy nghĩ thoáng qua trong đầu nó nó lại cười một mình như kẻ điên, nó cứ nghĩ rằng nó sống hòa đồng với bạn bè, luôn giúp đỡ bạn lúc gặp mọi khó khăn như vậy là trở thành một người bạn hoàn hảo trong mắt mọi người nhưng nó đã sai vẫn có người ghét nó cay đắng. Vậy nó phải làm sao đây chẳng lẽ nó phải trở thành kẻ xấu xa nhất sao, đầu nó như muốn nổ tung ra.

-Huy à rảnh không? Chờ Mi đi chơi được không?-nó thấy nhớ Huy lắm

-Ồ Huy đang rảnh nè. Mi ở nhà chờ Huy nha Huy qua liền

Nó trở lại với vẻ mặt vui vẻ, lém lỉnh như mọi ngày nó không muốn Huy nhìn thấy bộ dạng này của nó. Nó khóa cổng đứng trước nhà chờ Huy tới rồi đi luôn

-Hey Huy, mới về mà Mi bắt đi chơi rồi có mệt hông?

-Không mệt tí nào?-Huy lại nở nụ cười đó

-Vậy đi thôi

Huy chở nó vòng vòng đi dạo phố thích lắm nó cứ cười tít mắt, đúng là Huy có năng khiếu kể chuyện cười kể tới đâu là nó cười tới đó.

-Mình ghé vào quán nước nghỉ tí nghe?

-Ok

Đan nói chuyện vui vẻ Huy lại làm nó nhóe đến chuyện hôm qua

-Hum qua Huy nghĩ trên lớp có chuyện gì vui không Mi

-Ồ không-nó hơi buồn

-Mi sao vậy hôm qua đã xảy ra chuyện gì à

-Không có mà-nó cố nở một nụ cười thật tươi

-Mi đừng có giấu Huy, nhìn mắt Mi là Huy biết liền-Huy quá hiểu nó mà

-Chuyện là thế này !@##%#\$%^&^%

Nó kể lại đầu đuôi câu chuyện cho Huy nghe, mặt Huy trông tức lắm

-Đứa nào lại làm ba cái trò đó, được rồi để Huy điều tra. Huy mà biết được đừng trách

Nó khẽ mỉm cười vì Huy đã lo lắng cho nó thật sự nó rất vui đấy.

-Hi thôi chuyện đã qua mình cho qua đi

-Không được nó đã dám làm thì chắc chắn sẽ có lần 2

-Mi nghĩ không có đâu chắc là các bạn sơ ý thôi-nó cố biện minh

-Mi đã nói thế thì thôi vậy, nếu mà nó dám làm lần nữa Huy không bỏ qua dễ dàng vậy đâu

-OK mình không nhắc chuyện này nữa nhé, đang vui mà

Hôm sau nó đến lớp hơi muộn vì ngủ dậy trễ, nó cất cặp vào học bàn thấy cái gì mềm mềm nó nghĩ nhỏ Ánh mua đồ ăn sáng cho nó, nó hí hửng lấy ra quay qua phía Ánh cảm ơn thì

-AAAAAAAAAAAAAAAAA-Nó hét lên rồi ngất xỉu

Mọi người chạy lại, nó nghe thấy Huy gọi nó mà nó không tài nào mở mắt ra được

-Trời ơi một bì sâu lông ở đâu ra vậy nè trông gớm quá đi. Mọi người tổng lớp đều biết Mi sợ sâu lông nhất mà nặng hơn nó sẽ bị dị ứng đó-Ánh nói

Huy hoảng quá ầm nó lên phòng y tế còn hần đứng đó mà tức sôi máu. Huy vừa đi khuất hần hét lên

-Ai đã làm việc này thì mau chấm dứt tại đây-hần đe dọa

Hần nhìn mọi người trong lớp bằng ánh mắt sát thủ, hần đập bàn RẦM...

-Tôi không bỏ qua chuyện này đâu liệu mà xử lí

Tiếp đó là Phong nổi giận cũng không kém gì hần

-Vậy là quá đủ rồi

Ánh lo cho nó quá cứ cuống lên chạy xuống phòng y tế. Nó từ từ mở mắt

-Bà sao rồi làm tui lo quá à-Ánh thút thút

-Lùn có sao không?

-Su còn mệt không?

-Mọi người hỏi nhiều quá sao tui trả lời hehe

-Còn cười được mà đúng là đồ...

-Đồ gì hả mặt khỉ kia. Tui không muốn cãi nhau với ông đâu nha

-Bà tưởng tui thích cãi với bà lắm á. Mấy bữa nay bà ăn dưa bở à

Nó với hần cãi nhau chí chóe mãi nhau không có đường ra hê hê

-STOP-Ánh hét

-Chịu hết nổi hai người rồi nha

Nó với hần nhìn Ánh cười nham nhở như thể muốn nói " Xin lỗi"

Vỵ từ lớp chạy xuống hỏi thăm nó vài câu rồi kéo hần lên lớp lại

-Thui mình đi về lớp-Huy đỡ nó dậy

-Nhưng Mi sợ sâu lắm có khi Mi sẽ bị dị ứng nữa. Mi sợ

-Không sao có Huy ở đây rồi

Nó nép vào người Huy đi như một con cún sợ chủ vậy nhìn nó bây giờ thật đáng thương, khi nó trở về mọi người trong lớp như thể không có chuyện gì xảy ra, nó cũng thấy có điều gì lạ ở đây. Nó không hề được nghe một lời hỏi thăm mà thay vào đó là những ánh mắt xa lạ.

Nó quá mệt mỏi vì có nhiều chuyện xảy ra liên tiếp với nó nên thôi nó cũng không chú ý mấy.

Chiều nay nó lại vác cặp đi học thêm tí ở trung tâm nó tính nghỉ quách đi cho xong nhưng hoàn cảnh không cho nó nghỉ hịx đúng buồn vì gần kiểm tra một tiết nên nó vác cái mặt chán đời này đi ra ngoài đường

Mỗi lần đi học thêm nó phải đi thiệt sớm để dành chỗ chớ đi muộn có mà lót chiếu ngồi. Nó nhảy tót lên bàn đầu ngồi đơn giản thôi bàn đầu dễ nghe giảng và không bị phá rối bởi những đứa nừa diên nừa khùng gru. Có lần nó đi học muộn phải ngồi bàn áp chót thiệt tình do nó lùn quá không thấy gì hết trơn toàn nhìn đứa bên cạnh chép vào đã thế còn bị mấy thằng phá hoại phía sau cứ giật tóc làm đủ trò nó tức muốn khùng người quay lại phía sau **** tụi nó một tầng mất hết cả thể diện, từ lần đó không có đứa nào dám chọc vào nó nữa sợ núi lửa phun trào đấy mà hê hê

Buổi học kết thúc nhanh nó phải chen lấn lăm mới ra được lớp học đang chuẩn bị cuộc bộ về nhà thì trời đổ mưa ầm ầm nó lục mãi trong cặp mà không thấy cái ô đâu đành ngậm ngùi chờ tạnh mưa thôi

Mọi người ở trung tâm từng người đi về hết có người ba mẹ chờ không thì có áo mưa hay ô gì đó ùi ập xe về. Giữa trung tâm to đùng chỉ có mình nó đứng đó mà trời không ngớt mưa cũng đã 9h rồi nó là thân con

gái đứng đó cũng thấy sợ. Ngoài trời mưa mỗi lúc một to không có dấu hiệu ngừng, con đường thường ngày đông đúc xe cộ giờ thì chỉ còn lác đác vài chiếc xe. Nó liều chạy bộ về cố cứ đứng đây miết cũng chẳng có ích gì điện thoại nó lại bỏ quên ở nhà thế mới đau chứ.

-Lùn đi thui-hắn đứng trước cổng trung tâm kêu nó

Nó vừa mừng vừa lo cho hắn

-Ông làm gì ở đây không thấy trời đang mưa to hay sao mà còn tới đây còn mặc mỗi chiếc áo sơ mi, không lạnh à?

Hắn không nói gì tiến lại chỗ nó lôi nó đi, tự dưng nó cũng không muốn hỏi hắn nữa. Hai người đi chung một chiếc ô trông thật lãng mạn hìhì nó hơi đỏ mặt.

Hắn che cho nó mà một bên vai của hắn bị ướt hết

-Ướt kìa-nó kéo chiếc ô về phía hắn cho cân bằng

Nhưng hắn vẫn để vậy

-Không sao mà sao đi không cầm theo ô

-Tui nhớ bỏ vào rồi mà sao tìm miết không thấy chắc trong lúc vội đi quá quên mất hì. Ủa xe đạp ông đâu mà đi bộ vậy

-Ồ nó bị hư

Cuộc đối thoại của nó và hắn chỉ ngắn chừng đó không ai nói thêm câu nào nữa. Trời mưa to gió lại mạnh nữa hắn không cầm nổi cái ô nữa rồi nó đưa ra một ý kiến

-Núp ở đằng kia đi chờ đỡ mưa rồi về

-Cũng được

Hắn im lặng không nói gì nó thấy lạ vì thường ngày hắn là chúa gây chuyện mà

-Mà sao ông biết tui học ở đây mà tới

-Thì tui qua nhà bà mượn vở mẹ bà kiu bà đi học chưa về rồi chỉ đường cho tui đi hê hê

Hắn rút điện thoại ra rồi đưa cho nó một đầu tai nghe còn hắn một đầu

-Ông làm gì đấy

-Nghe đi rồi biết

Hắn vừa bật bản nhạc đó lên nó có thể cảm nhận được bài hát đó thật buồn và sâu lắng

-Đây là bài gì vậy. Hay quá

-Kiss The Rain. Bài này nghe dưới mưa mới hay

Hắn bây giờ giống như một thiên thần vậy, hắn im lặng cảm nhận bản nhạc mắt hắn nhìn về một nơi xa xăm

Nó cũng lặng đi theo dòng nhạc. Công nhận bài này hay thiệt nghe dưới mưa càng tuyệt vời hơn

-Mỗi bài hát có một ý nghĩ của nó à-nó hỏi hắn

-Um bình thường bà nghe bài này không thấy hay nhưng khi trời mưa bà bật nó lên sẽ cảm nhận được nó-hắn mỉm cười.

Nó cũng cười theo hắn một nụ cười tràn đầy hạnh phúc.

24. Chương 24

Nó về nhà ngủ một giấc ngon lành tới sáng nhưng nó không quên lấy điện thoại tải bài nhạc Kiss The Rain về máy để nghe trước khi đi ngủ và cũng từ đó nó bắt đầu từ đây nó đã thích bản nhạc đó mất rồi. Nhớ lại mọi chuyện tối hôm qua mà nó thầm mỉm cười

Sáng hôm sau nó dậy sớm vì phải kiểm tra lại tiền quỹ lớp vì mỗi lần cuối tuần lớp nó đều trích ra một khoảng để khen thưởng cũng như liên hoan cuối tuần cho khí thế đó mà. Nó lục tung cả bàn học cuối cùng cũng thấy cái ví nằm ở xó h0h0 cái tính cầu thả của nó mãi mà không chứa được nó hí hửng bỏ vào ngăn cặp rồi khóa lại. Nó đi vội quá nên quên luôn cả ăn sáng thế là cả đám gồm: Nó, hấn, Huy, Phong, Ánh, Vy rủ nhau xuống căn teen ăn, nói về chuyện ăn uống đối với nó miễn bàn nó như một con heo bị bỏ đói lâu ngày vậy cứ thế mà ăn không thèm để ý tới ai cả. Mọi người trong nhóm đã quen dần với tính ăn uống của nó nên chỉ cười cho qua chuyện hi hi, nhưng cái bụng của nó như không đầy vậy nó càng ăn lại càng thấy đói sau một hồi quyết định nó sẽ ăn thêm một tô phở và một hộp sữa nữa làm Phong phải điều đứng với vẻ đẹp trời ban của nó trong khi nó ăn.

-Quân lại đây tao nói cái này-Phong ngoắc hấn lại nói nhỏ

-Cái gì vậy

-Sáng tao mang theo ít tiền mà Su lại ăn nhieu tao không đủ tiền trả mày giúp tao trả bữa đây nha-Phong nài nỉ

-Haha-hấn cười phá lên

-Cái thằng cười nhỏ nhỏ thôi, giúp tao đi

-Cái tội đại gái là thế đó, đáng đời mày nhưng vì tình bạn bao năm giữa tao với mày nên tao đành hy sinh vậy-hấn chép miệng

Phong cảm ơn hấn rồi rút

Ăn uống no nê nó vác cái mặt sung sướng lên lớp ngồi phịch xuống vì no quá hehe hên sao vừa đánh chén xong thì cô giáo vào lớp

-Mi tiền quỹ lớp còn bao nhiêu?- Cô hỏi

-Dạ còn 1 triệu

-Ừ vậy tốt, cô chỉ hỏi vậy thôi chứ tuần này chúng ta sẽ không tổ chức liên hoan cuối tuần sẽ gộp lại làm tuần sau luôn

Cả lớp ai nấy đều Ồ lên rõ to, vẻ mặt hột hăng

Hết tiết nó cất sách vở sẵn lục lại cái ví coi còn không bỗng mặt nó như không còn giọt máu nó lục mãi mà không thấy cái ví đâu

-Đang tìm gì đó về thôi

-Chết thiệt rồi Ánh ơi

-Sao ai chết

-Tiền quỹ lớp mất rồi-nó nói không thành lời

-Cái gì sao lại mất sáng bà có cầm theo không?

-Có tui nhớ rõ ràng đã bỏ vào trong cặp rồi

-Hay lớp mình có ăn trộm

-Tui không biết không biết-nó sợ quá hét lên

Ánh không biết làm sao để tìm lại số tiền quá lớn đối với học sinh chúng nó nên đành đưa ra ý kiến

-Đằng nào cũng đã mất rồi hay tui mình tự kiếm tiền để bù lại số tiền đã mất

-Kiểm bằng cách nào đây

-À đúng rồi bà giải đan len đúng không?

-Ừm thì sao giúp ích gì được đâu?-nó ỉu xìu

-Sao lại không tui mình sẽ làm đồ lưu niệm bằng len rồi đem đi bán tui thấy rất ít người làm được đồ lưu niệm bằng len nên chắc tui mình cũng kiếm được kha khá

-Được đó nhưng chỉ còn một tuần nữa thôi tui mình có kiếm đủ số tiền đó không?

-Tối đó rồi tính giờ về đã. Mà sáng mai tui qua nhà bà làm nha

-Um thôi tui về bye-nó vẫy tay với Ánh mà sụt sịt

Huy đứng ngoài cổng chờ nó lâu quá nên sốt ruột định chạy vào coi nó có bị gì không thì thấy nó chạy ra

-Làm gì mà lâu ra vậy Mi

-À không có gì tại lúc này Mi chép không kịp bài nên tranh thủ ngồi lại chép cho xong. Mình về thôi

Nó leo lên xe cho Huy đèo về còn nó thì như đang ngồi trên đồng lửa vậy đứng ngồi không yên nó chỉ mong sao cho đến sáng.

Sáng mới vừa bánh mắt ra nó đã nghe tiếng chuông cửa nó biết là Ánh đến nên nó chạy vọt ra ngoài

-Tui mua một đồng len đủ màu lun nè-Ánh giờ lên

-Um tốt vậy mình vào làm thôi

Hai đứa hì hục làm từ sáng đến tối được khoảng 10 món đồ, hia đứa nó ngồi ngấm thành quả của mình mà chép miệng

-Tui nghĩ làm kiểu này không xong rồi

-Ờ tui cũng nghĩ vậy hay là tui với bà chia ra mỗi người một nửa làm cấp tốc lun làm thâu đêm suốt sáng luôn

-Được được. Bây giờ là thứ 7 tui mình sẽ làm đến thứ 2 rồi đem đi bán

Nó với Ánh nói tới đâu là gạt đầu tán thành tới đó nó mong sao ọi chuyện trôi qua êm đẹp

Tối đó nó thức tới 2h sáng để làm mệt quá nó đành nghỉ tay rồi mai dậy làm tiếp cứ thế nguyên ngày chủ nhật nó nhốt mình ở trong nhà để cố làm xong. Sáng thứ 2 nó mệt mỏi lết đôi chân đi học vừa tới lớp nó với Ánh nhìn cười cười sặc sụa vì nhìn đứa nào đứa nấy như gấu Panda

-Bà làm tới đâu rồi

-Tui là được 100 cái còn bà

-Tui cũng vậy haha vui quá vậy là 2 đứa mình gộp lại là được 200 cái-nó cười khoái chí

-Ờ nhưng đi bán ở đâu-nó sực nhớ ra không có chỗ bán

-Yên tâm nhà dì tui bán hàng có một cái tủ dư nên tui xin cái tủ đó rồi tui mình ra công viên bày mấy thứ đó ra tủ đứng bán thôi

-OK vậy chiều 1h tui qua nhà bán

Công việc của nó và Ánh sẽ đi tới đâu đây có suôn sẽ không?

25. Chương 25

Chiều 1h nó sửa soạn sắp xếp lại đồ đạc đầu vào đây chỉ đợi Ánh tới là đi thôi. Ánh là người bao giờ cũng đúng hẹn nó thích cái tính đó của Ánh mà nó không tài nào noi theo được

-Xong chưa đi thôi, tui mới mượn bà chị cái xe máy nè

-Ồ bà chở tui nha tui không biết lái xa đâu à

-Biết rồi khổ nhắm nói mãi

Tới công viên nó và Ánh đã chọn ngay được chỗ lý tưởng mà còn có nhiều người qua lại nữa chứ đó là chỗ gốc cây sồi to rợp bóng mát gần hồ nước nên mát lắm. Nó loay hoay sắp xếp đồ đạc vào tủ còn Ánh thì dọn dẹp vệ sinh để thoáng mát ấy mà hì. Nửa tiếng sau nó và Ánh đều hoàn thành xong nhiệm vụ chỉ chờ khách đến mua thôi

-1 cái mình bán 5000đ là quá rẻ rồi nhỉ-Ánh nhìn chằm chằm nó nói

-Ồ tui mình chỉ kiểm lại số đã mất thôi mà chủ yếu vừa bán vừa cho. Mà 200 cái bán 5000đ là vừa đủ lun ó tui chỉ sợ bán không kịp-mặt nó ủ rũ

-Không sao đâu đồ mình làm đẹp mà lại chắc nữa. Cố lên nào

Nó cười gượng hai đứa tụi nó đứng rạo rạo cả cổ họng mà không ma nào mua lại thêm trời nắng nóng nó càng bức mình thêm

-Phải có cách gì đó mới câu được khách

-Cách gì giờ

-Làm theo cách mình hay gặp đi mua 1 tặng 1. Bà không nhớ mỗi lần mình đi ngang qua tiệm đồ nó bán ế đều rao vậy à, tui với bà ba chân bốn cẳng đi mua quá trời

-Nhưng mà vậy thì mình phải làm thêm 100 cái nữa

-Chờ giờ biết sao

-Thôi hết ngày hôm nay đã rồi tính sau

Cũng may có vài đứa nhỏ thấy đồ lưu niệm làm bằng len lạ lạ nên vào mua thử nó đành dùng mảnh khố để dụ dỗ trẻ con

-Cho nhóc nè nhớ rủ thêm vài bạn nữa vào mua giúp chị nha-nó đưa ổi đứa một cây kẹo mút để dụ dỗ hê hê

Nó đánh vào điểm yếu của tụi trẻ là ham kẹo nên chưa đầy một phút sau đám trẻ khoảng chục đứa từ đâu kéo đến nườm nượp nó với Ánh sướng quá trời (đúng là đồ dụ dỗ trẻ con mà)

Ngày hôm nay cũng khấm khá đấy chứ bán được 20 cái lun mới bắt đầu vậy là quá tốt rồi

-Ngày hôm nay cũng được đấy chứ-Ánh vừa đếm tiền vừa nói với nó

-Ồ vậy là khấm khá rồi

Nó về tới nhà là đi tắm liền rồi phăng lên giường ngủ luôn đối với nó hôm nay là một ngày làm việc mệt mỏi h0h0

Ngày qua ngày nó với Ánh đi học về rồi lại đi bán tính ra cũng được 4 ngày rồi chỉ còn 2 ngày nữa là 1 tuần

-Còn thiếu 500k nữa mới đủ 1 triệu làm sao đây-nó lo lắng

-Tui cũng không biết nữa làm sao đây

Nó với Ánh đi qua đi lại tìm cách sao thủ tiêu được số hàng này mà lại được 500k trong ngày hôm nay (tham quá nhỏ hê hê)

-Ế 2 người làm gì ở đây vậy-Phong từ đâu đi tới hỏi

-Ồ..ờ-nó lấp bắp không biết nói làm sao

Đã thế nó còn thấy hần, Vy và Huy đi chung nữa chứ nó muốn độn thổ quá nó nắm chặt áo nhỏ Ánh

-Lùn làm gì ở đây thế

-Làm gì kệ tui-nó cáu

-Mi bán đồ gì vậy-Huy lại xem mấy đồ lưu niệm

-Đẹp quá cho Pin một cái nha-Phong la lên

-Ấy chết đồ người ta bán sao mà ày được hả-hần cười nham hiểm

-Sao Mi lại đi bán mấy cái này vậy-Huy thắc mắc

Nó nghĩ không thể nào giấu được chuyện này nữa đành nói ra hết sự thật

-Cái gì mất tiền quỹ lớp-cả đám đồng thanh

-Ồ

-Vậy nên Su mới đi bán mấy cái này để kiếm lại số tiền

-Ồ Su với Ánh tự làm đem bán

-Wow. Mi thật khéo tay đẹp quá-Vy reo lên như con nít còn cười tít cả mắt nữa

-Thích thì Mi sẽ tặng mỗi người một cái-Nói rồi nó lấy 4 cái tặng cho từng người

-Vậy còn thiếu bao nhiêu nữa là đủ-Huy hỏi

-Còn thiếu 500k nữa mới đủ-Ánh than thở

Thế là Huy, Phong, hần và Vy đều giúp tụi nó bán nốt số hàng này đúng là sức mạnh của trai đẹp cả đám con gái kéo vào như kiến

Nó chẳng nghĩ gì nhiều chỉ quan tâm đến số hàng thui chỉ còn vài chục cái nữa là hết hehe

Tự nhiên đám con gái lảng đi hết chốc sau không thấy một dáng người nào vào mua hàng nữa và bây giờ thì nó đã hiểu tại sao đám con gái lại lảng đi hết.

26. Chương 26

Có một đám thanh niên người ngợm trông dữ lắm tiến lại gần chỗ tụi nó

-Bọn mày làm gì ở đây không biết đây là địa bàn của tụi tao à. Biển mau

-Ồ nhưng tụi em có làm gì đâu

-À cô em đây xinh nhỉ đi chơi với nha-một tên lại vuốt má nó

Nó hất tay ra rồi theo phản xạ nó lùi dần về phía sau còn tên kia thì đứng cười chế giễu

-Giowf tao cho tụi bay cơ hội có cút khỏi đây không?

-Không thì sao nào-hần lên giọng

-À thằng này lão. Đập chết thằng này cho tao-Tên kia hất tay ra hiệu cho đàn em xông lên

Rồi một trận hỗn chiến bắt đầu mọi người đi đường không ai dám hó hé tiến lại gần vì sợ vạ lây, nó sợ quá mò hôi chảy đầm đìa Huy và Phong cũng nhập cuộc. Ba chọi năm hai bên đều ngang sức ngang tài nhưng nếu về sức thì có lẽ năm tên đầu gấu kia khỏe hơn nhieu. Điều mà nó lo sợ cũng đã đến Huy,hần và Phong đều đã gục bọn côn đồ kia tiến lại chỗ tủ kính đập tan tành trước khi đi tụi đó còn đe dọa

-Liệu hồn đó đừng để tụi tao gặp lại mày

Phong tự nhiên đứng dậy chỉ thẳng vào mặt thằng cầm đầu

-Đừng có ăn hiếp người quá đáng

-À ghê thằng này lão muốn ăn đập à con

Cuộc chiến tưởng rằng đã kết thúc nhưng không nó vẫn tiếp diễn mà còn thậm tệ hơn nữa. Huy và hấn đều đứng dậy đấu thêm một trận nữa

Bỗng một thằng rút điện thoại ra gọi điện cho ai đó nó nghe có lúc được lúc không

-Tụi nó khỏe quá tụi em đấu không lại?

Vừa nói xong thằng đó ra hiệu cho cả đám rút lui nó và Ánh chạy chỗ Huy, Phong hỏi han còn Vy khóc sụt sùi

-Quân có sao không?

-Quân có sao đâu muk khóc hi-hấn nở nụ cười trấn an Vy

Vy ôm chầm lấy Quân như không muốn rời xa.

-Chưa bán được bao nhiêu mà đã bị đập hết thế này ai dám mua nữa-nó bĩu môi

-Chia ra mỗi người một ít rồi tản ra đem đi bán, bán xong tập trung ở đây nha-Ánh luôn là người đưa ra sáng kiến giúp cả bọn giải vây

Cả bọn tán thành nó và Ánh đi chung, Vy với hấn còn lại là Huy và Phong

Đi mỗi cả chân mà trời thì gần tối nữa nó với Ánh vẫn chưa bán được bao nhiêu tụi nó đành ngậm ngùi chia ra đi riêng

Phía bên Vy, hấn và Phong, Huy nhanh chóng bán xong còn lí do tại sao bán nhanh chắc các bạn biết rồi nhỉ hi

-Ồ Mi đâu Ánh-Phong hỏi

-Ánh đâu biết đâu lúc này Ánh với Mi chia nhau ra bán mà. Đáng lẽ giờ này đã xong rồi chứ

-Đợi thêm tí nữa đi-Huy ngồi xuống chỗ ghế đá

Đã một tiếng trôi qua nó vẫn chưa về làm ọi người bắt đầu lo lắng hơn.

-Chia ra đi tìm đi chứ chờ đến khi nào-hấn nói đồng dạng

-Ok

Nó đi đâu và làm gì? Ai sẽ tìm được nó? Và rốt cuộc chuyện gì sẽ xảy ra

27. Chương 27

Cuộc tìm kiếm nó dường như là vô vọng mọi người ai nấy đều thấm mệt. Hấn cuống cả lên vừa đi vừa la ” Đồ lùn bà đang ở đâu?” đồng hồ đã điểm 10h tối hấn càng lo lắng hơn.

-Buông ra, buông ra

Tiếng la phát ra đâu đây rất gần rất gần hấn cảm nhận như đó là nó chính nó không phải là ai khác. Hấn tìm khắp mọi nơi và rồi một cảnh tượng hiện ra trước mặt hấn, hấn tức điên lên

-Chết tiệt. Tụi mày đang làm gì đấy hả? Tha cô ấy ra

-Định làm anh hùng cứu mỹ nhân à-một tên cười nhếch miệng

Tên kia cố tình không nghe hắn nói mà tiếp tục cởi từng nút áo của nó ra, nó cố vùng khỏi nhưng sức nó quá yếu không thể chống cự lại, miệng nó không ngừng la lên ” Quân” mắt nó đã ướt. Hắn không còn kiềm chế được bản thân mà lao lên như một con thú bao nhiêu tức giận hắn dồn hết vào cánh tay mà đập thẳng vào từng thẳng một, cả đám còn đồ đều đã nằm gục dưới đất hắn chạy nhanh lại chỗ nó cài từng nút áo lại

-Có sao không?

-Hức hức sao giờ này ông mới tới, có biết tui mong ông tới đường nào không hả?-nước mắt nó dàn dụa đập nhẹ vào người hắn

Hắn không nghĩ gì nhiều ôm chầm lấy nó

-Tui xin lỗi

Rồi hắn từ từ buông nó ra nhẹ nhàng lau nước mắt cho nó, chưa đầy 5p sau Huy, Phong, Ánh và Vy đều có mặt

-Mi/Su có sao không-Huy và Phong đều đồng thanh

-Mi không sao m.n đừng lo

-Sao Mi bán xong không quay lại chỗ cũ. Mi đi đâu và đã xảy ra chuyện gì-Huy lo lắng cho nó hơn

-Mi..Mi-nó lại bật khóc khi nhớ tới chuyện lúc nãy nó không muốn kể cho Huy nghe sợ Huy sẽ ghê tởm nó

-Mi làm sao, nói Huy nghe-Huy lắng nhẹ vai nó

Nó không muốn giấu Huy bất cứ chuyện gì? Nhưng nó sợ Huy biết sẽ như thế nào đây

-Nói cho tui biết sao bà lại bị mấy tên đó chặn đường-hắn cũng muốn biết chuyện gì

-Mi đang bán thì có một bạn gái lại hỏi đường Mi nhưng đường đó khó chỉ lắm toàn ở trong hẻm thôi nên bạn gái đó nhờ Mi dẫn đi tới con hẻm này thì bị một tốp người chặn đường lại nó định dỏ trò với Mi-nó ấp úng không muốn kể nữa

-Rồi sao nữa-Phong hỏi dồn

-Mi sợ quá la lên nhưng trong con hẻm này không có một bóng người rồi bọn nó-nó giữ chặt phần nút áo bị đứt.

Huy đã hiểu mọi chuyện

-Tụi nó dám làm như thế sao? Được rồi Huy sẽ tìm cho nó một trận-Huy la lên

-Không. Mi không cần Huy làm như vậy chỉ cần Huy không bỏ rơi Mi thôi-nó nắm chặt lấy tay của Huy

Huy thấy buồn lắm vì không thể bảo vệ được người con gái mà mình yêu thương, mắt Huy cũng đã ướt đậy chứ,Huy khóc vì nó sao

-Huy sẽ không bỏ rơi Mi đâu dù Mi như thế nào thì Huy vẫn yêu Mi mà-vòng tay ấm áp của Huy làm nó thấy nhẹ lòng

-Cảm ơn Huy vì tất cả-nó cười trong cười mắt

Ánh và Vy đã chứng kiến hết mọi chuyện, Vy chỉ đứng im đó mà cắn chặt môi còn Ánh thì khóc xối xả chạy lại nắm tay nó

-Ch..o..t..ui xin lỗi-Ánh nấc lên

-Không sao mà có phải lỗi tại bà đâu-nó cười

-Tất cả mọi chuyện đều do tui làm-Ánh cúi mặt

-Bà kì ghê, lớn rồi ngen không có đùa kiểu đó đâu à?

-Tui không đùa đâu, tất cả là do tui

- Bì sâu lông, áo dài, mắt tiền quỹ lớp đều do bà làm ư. Tui không tin-nó lắc đầu
- Xin lỗi-Ánh cuối mặt không dám ngẩng lên nhìn vào mắt nó
- Chẳng có lí do gì bà làm vậy cả? Mỗi lần bà nói láo là bà không dám ngẩng mặt lên nhìn thẳng vào mắt người đối diện
- Bà đừng tin người như thế được không hả? Bà là đồ ngốc-chưa bao giờ nó thấy Ánh khóc như thế

28. Chương 28

Một tình bạn ấp ủ hơn 5 năm mà giờ đây chỉ một câu nói mà nó phá vỡ tình bạn đẹp đẽ đó sao, không không bao giờ nó không tin những chuyện đó là do Ánh làm chắc hẳn Ánh đang âm thầm giúp một ai đó nhưng nó không thể nào nghĩ nổi đó là ai? Tại sao Ánh lại giúp người đó. Đầu nó đau quá nó không muốn nghe Ánh nói bất cứ điều gì nữa nó quá mệt mỏi

- Dù bà có nói gì đi nữa thì đối với tui bà vẫn là người bạn tốt nhất
- Không. Bà phải tin tui-Ánh gào lên
- Về thôi Huy-nó lôi Huy đi

Huy đeo nó về nhà trong một không gian yên tĩnh không một ai nói gì cả. Hôm nay trăng rất sáng điểm thêm vài ngôi sao sáng lấp lánh làm cho bầu trời đã đẹp nay còn đẹp hơn,từ nhỏ nó đã muốn là một ngôi sao trên trời,vì sao ư? Vì chỉ khi trên trời mới thấy ngôi sao đó đẹp đến dường nào nó tỏa sáng,một ánh sáng mập mờ đủ để mọi người thấy nó nhưng đó chỉ khi ở trên bầu trời cao thôi còn khi nhìn gần trông nó rất xấu xí đó là khuyết điểm của nó và chính lúc này đây nó là một ngôi sao xấu xí đã lộ ra khuyết điểm sau lớp vỏ bọc nhí nhố của mình.

Đặt mình trên chiếc giường mà nó không tài nào ngủ được nó suy nghĩ điều gì đó mà chốc chốc lại gõ lên đầu mình một cái

- Tại sao trong lúc vô thức mình lại “Quân” mà không phải là ” Huy”
- Tại sao mình lại buột miệng nói “sao giờ này ông mới tới, có biết tui mong ông tới dường nào không hả?”
- Tại sao mình khi Huy ôm mình mình lại thấy ấm áp. Thật kì lạ

Những câu hỏi liên tục hiện lên trong đầu nó mà nó không thể nào trả lời được, nó phải dứt khoát mọi chuyện chẳng phải nó đã xác định Huy chính là người nó thích đấy sao còn hẳn chỉ là một chút say nắng thôi. Đây chính là lúc nó phải chấm dứt mọi chuyện phải quên hẳn.

Nó đã quyết tâm thế đấy mà sao nó cảm thấy ngẹn ở cổ họng quá mũi nó cay xè nó cảm nhận được những giọt nước mắt nóng hổi đang lăn trên má nó. Khóc ư? Không nó không có khóc đâu chỉ tại bụi đấy. Nó cũng không hiểu tại sao nó lại cảm điện thoại bật bài Kiss The Rain

“thời gian nếu không đổi,tình cảm anh ấp ủ bao nhiêu ngày qua lang thang dưới nắng làm bạn với mưa anh ghét ngủ những con đường anh đã quen thuộc bước chân giờ đây không được đến và những lời nói tiếng yêu đã trao mai xa rồi không còn kề bên những đêm mưa buồn nặng hạt chỉ còn lại riêng mỗi mình anh mong tia nắng và ngày xanh mai rồi cũng sẽ quay trở về nhanh anh hằng mong giấc ngủ ngon khi màn đêm dần buông xuống nhưng sao giọt lệ cứ tuông mang đến bên anh những đêm buồn chỉ là cơn mưa ngoài hiên bên cạnh nỗi nhớ em tha thiết hôm qua tình ta tan vỡ nhưng vẫn trọn vẹn tình yêu da diết ngày cũng như đêm u sầu lấp đầy những khoảng trống làm thế nào để xóa được hết muộn phiền để không còn nặng lòng giờ anh phải làm sao anh phải bắt đầu lại từ đầu nỗi nhớ đã vượt qua sự chịu đựng anh không còn cần được nữa đâu và khi màn đêm buông xuống vị mang trên môi vẫn còn cay hạt mưa rơi xuống anh cố tìm em nhưng không thấy anh mong ngày mai thật đẹp anh bước đi trên con đường dài không có mây không có nắng và không có ai kề bên vai anh đã quen với sự cô đơn làm bạn với cơn mưa đã quen vị cafe đắng ở góc

phổ nhỏ buổi ban trưa và anh chỉ mong ngày hôm qua đó chỉ là một cơn mơ chỉ là cơn ác mộng rồi sẽ tan biến khi đôi mắt anh mở bước chân càng nặng trĩu biết chịu được bao nhiêu đôi mắt nhắm thật chặt anh không muốn thấy người ta yêu”

Chính bài hát này đã cho nó có một cảm giác lẫn lộn với hấn.

Trong căn nhà màu trắng sang trọng có một người ngồi tựa vào bức tường, đôi mắt đượm buồn của chàng trai đó mang một nỗi buồn sâu thẳm. Chàng trai đó là hấn nhưng đây không phải là hấn của mọi ngày nữa mà thay vào đó là một con người hoàn toàn khác một con người yếu đuối và suy sụp hoàn toàn. Hấn nghĩ rằng đã quên được nó, sẽ không bao giờ quan tâm, sẽ không bao giờ bảo vệ nó nữa vậy mà hấn đã làm gì? Hấn đã hốt hoảng, lo lắng, sợ nó có chuyện gì xảy ra. Hấn đã không giữ vững được lòng mình nhưng điều mà làm hấn đau lòng nhất là nó đã cho hấn lên thiên đàng rồi lại tàn nhẫn dìm hấn xuống địa ngục. Thà nó đừng nói những lời đó, thà nó đừng gọi tên hấn thì hấn đâu đến nỗi phải như thế này vậy mà khi Huy xuất hiện hấn đã trở thành một người xa lạ đối với nó.

29. Chương 29

Một ngày mới bắt đầu, nó vươn vai hít một hơi thật sâu để cảm nhận mùi thơm ban mai. Vẫn như mọi ngày cứ đặt chân tới lớp nó lại rủ Ánh đi ăn sáng

-Ánh đi ăn sáng thôi-nó nở một nụ cười thật tươi

-Tui ăn rồi bà đi ăn đi-Ánh lạnh nhạt với nó

Nó im lặng chỉ biết quay lưng đi nó tin chắc rằng một ngày nào đó nó sẽ hiểu nỗi khổ của Ánh, chắc chắn là thế.

Nó vừa quay mặt lại là gặp ngay khuôn mặt điển trai của hấn

-Đi học muộn thế, hôm nay là ngày trực nhật của ông đó-nó chống nạnh phòng má lên nói với hấn

-Haha Quân đây mà trực nhật à. Không bao giờ-hấn cười lớn

-Ông hay ha, lại định nhờ vả ai nữa đây-nó ngao ngán

-Đây không nhờ vả chỉ có các nàng tự nguyện thôi hê hê

-Có thấy ma nào đâu. Nếu mà tự nguyện sao họ không làm từ nãy hử. Đừng nhiều lời nữa lo mà làm nhiệm vụ cao cả của ông đi

Hấn cười nhẹ nhưng đủ để mọi người phải xao xuyến

-E hèm...

Không hiểu sao hấn tần hấn một cái là đã có biết bao nhiêu người bu quanh hứ đáng ghét mà, Nó đành ầm ực bỏ đi

-Này thì chọc quê tui...này thì ăn hiếp tui-nó đâm lia lịa vào hộp bút hình con thỏ yêu (hix tội nghiệp)

-Nó có tội gì đâu mà Su hành hạ nó ghê vậy-Phong nheo mắt nhìn nó

-Hi-nó cười ngượng

-Chuyện giữa Su và Ánh sao rồi

-Bình thường thôi à

-Pin nghĩ Su không nên tin Ánh nữa

-Tại sao

-Su không thấy Ánh đối xử quá tệ với Su sao-Phong hơi khó chịu vì câu nói đó của nó

-Chỉ là hiểu nhầm thôi, Pin không tiếp xúc nhiều với Ánh nên Pin không hiểu đâu-nó cố lảng tránh những gì Phong nói

-Haiz Pin chịu thua Su luôn rầu đó

-Hehe thua rầu đúng không? Vậy dẫn Su ra căn teen đi ha-nó lí lách đứng dậy lôi Phong đi

-Ồ chờ xí rủ thêm thằng Bốp với Huy nữa-Phong đưa ra ý kiến

Nó lắc đầu nguầy nguậy tỏ vẻ không đồng ý nhưng Phong nào có hiểu ý nó hix. Nó đang dự tính sẽ đánh chén nó nên thế là kế hoạch thất bại

Trong khi tụi nó đi ăn sáng ở căn teen thì Vy đi lại bàn học của nó tìm cái gì đó trông mờ ám lắm đúng lúc đó thì Ánh bước vào lôi Vy ra ngoài

-Định làm gì vậy

-Ờ..

-Dừng ngay mấy cái trò bỉ ổi đó lại

-Ánh nói gì Vy không hiểu

-Dừng giả bộ ngốc nghếch nữa-Ánh cười nhếch miệng

-Định ngậm máu phun người à-Vy tức giận định bỏ về chỗ

-Vậy cô đang giấu tay sau tay đó, đưa ra đây xem nào-Ánh giựt lấy bì mắt mèo sau lưng Vy

-Đây là lần cuối cùng tui bảo vệ cô, hãy ọi việc nó trở về trạng thái ban đầu đi-Ánh lặng lẽ bỏ đi

-Vậy sao cô không bảo vệ tôi tới cùng luôn, nói cho tất cả mọi người biết mọi chuyện đều do cô làm. Sao cô sợ mất đi cái tình bạn rẻ tiền đó à-Vy hét lên

-Đối với tôi tình bạn đó còn quý hơn cả tiền bạc nó không hề rẻ tí nào-Ánh cười hiền nhìn vào mắt Vy

Để lại Vy ở sau sân trường Ánh đi vào lớp với một tâm trạng vừa vui lại vừa buồn gọi là thế nào nhỉ?

-Ánh.....ơi-chưa thấy người đâu mà đã nghe thấy tiếng rồi

-Á.n..h..có cái này hay lắm-nó thở dốc

-Chuyện gì mà bà chạy ghê vậy

-Chiều nay ở chỗ mình có nhóm nhạc super junior tới đó. Đúng nhóm bà thích luôn hi hi-nó cười típ mắt

-Sao bà biết-Ánh ngạc nhiên

-Hê hê này tui đi căn teen nghe mấy đứa lớp khác nói

-Chính xác không vậy bà

-100% luôn ấy. Tối nay đi nhé tui qua rủ hehe-chưa để Ánh nói nó đã quay mặt lên bảng

Tối đó chưa tới 7h nó đã có mặt tại nhà Ánh

-Sao tới sớm vậy

-Qua phá nhà bà chơi

-Đạp chết giờ

-Hê hê giỡn bà tí thôi à mà bà ở một mình miết vậy không thấy buồn à-nó cầm bình điều ước lên xăm soi

-Quen rồi nên cũng thấy bình thường à

-Ờ công nhận bà giỏi ghê mới nhỏ mà đã sống tự lập rồi hải chẳng bù cho tui cứ xa nhà lại thấy nhớ-nó đắm chìm

-À sao mấy bữa nay bà hay tránh tui vậy
-Thì tui...
“Choang” nó nhảy dựng đứng lên hét muốn sập cái nhà
-AAAAAAAAAAAA sâu
-Trời cái bình của tui-Ánh cũng hét toáng lên
-Sâu
-Tui Kill bà có biết đó là quà sinh nhật của tui không?
Chiến tranh lại xảy ra trong căn nhà nhỏ nhỏ xinh xinh của Ánh.

30. Chương 30

Reng..reng...reng
-Á 7h rồi kia bà mau đi thay đồ đi,nhanh nhanh-nó hỏi Ánh
Thế là Ánh hối hả chạy đi thay đồ còn nó thì vẫn tiếp tục lục lọi tủ tường nhà nhỏ bạn
-Ui dễ thương quá
-Tí hốt về hết hê hê-nó lại tự kỉ
Đang cười hí hửng thì nó thấy có một hộp bằng gỗ được chạm khắc tinh xảo, giấu sâu bên trong tủ khóa mà có thể nhìn thấy nó từ từ mở nắp hộp ra đúng lúc đó thì Ánh bước ra
-Không được-Ánh giật lại chiếc hộp trên tay nó
-Tui xin lỗi vì đã lục lọi tủ nhà bạn nhưng tui chưa nhìn thấy gì hết á, tui thề-mặt nó ngây thơ vô số tội
-Ồ vậy thì được hi-Ánh cất chiếc hộp vào chỗ cũ
-Mà 7h10 rồi còn chỗ ngồi không vậy bà
-Lo gì 8h mới bắt đầu mà-nó vô tư trả lời câu hỏi của Ánh
-Mẹ ơi. Bà có bị điên không hả? 8h mà này giờ hỏi tui như giặc á-Ánh bĩu môi
-Hê hê thì mình phải giành giực hàng ghế đầu để ngắm các anh ấy chứ-nó chấp hai tay mắt lim dim nói
-Tui thật bất hạnh khi có một đứa bạn như bà
Nói thì nói vậy thui chứ hai đứa nó như hình với bóng í đi đâu cũng dính vào nhau. Đúng là tình bạn đẹp phải không nào
Bọn nó tới nơi lúc 7h30 mà hai đứa đứng há hốc mồm
-Trời trời sao đông dữ vậy nè sao mà vào
-Đây tui đã bảo bà rồi đi sớm sớm lên mà không chịu giờ mà chen vào có khi bị bẹp lép như con tép
-Thế là hết hi vọng ngắm hình tượng-mặt Ánh xụ xuống
-Ê tui có cách này hay lắm đảm bảo vào được bên trong một cách dễ dàng
Nó và Ánh chụm đầu vào nhau bàn bạc cái gì đó mà trong có vẻ bí mật lém lém.
-Ok cứ thế mà làm nhá-nó cười nham hiểm
Cuộc lừa đảo mọi người bắt đầu

-AAAAAAAAAAAAA có rấn-tụi nó hét toáng lên

-Rấn rấn mẹ ơi cứu con-làm như thiệt vậy

Mọi người xung quanh quay lại nhìn hai đứa nó mà hốt hoảng còn bọn nó cứ thể đâm đầu mà chạy mặc kệ mấy lời hỏi thăm về con rấn

-Đâu rấn đâu để chú đập chết nó

-Chỗ nào đâu, biết ngay mà mấy chỗ này rất dễ có rấn

Sau một hồi la hét ầm ĩ làm náo loạn khu này bọn nó đã tới hàng ghế đầu mà thở phào nhẹ nhõm nhưng chưa nhẹ nhõm được bao lâu thì đã nghe mấy người ***** bối ỉnh ối híc

-Bố tở tiên sư chúng mày

-Bố bọn điên

-Lũ *****

.....

Đành cắn răng chịu đựng vì cái tội hám trai mà công nhận bọn nó cũng liều thiệt không sợ bị tát cho vêu hàm.Giowf bọn nó ngồi chễm chệ trên hàng ghế đầu chỉ chờ cho buổi ca nhạc bắt đầu hê hê.

Bọn nó ngồi coi say mê, mê mẩn vẻ đẹp của các chàng mà quên mất cả thời gian

-Chết 10h rồi về thôi chứ không tui ngủ ngoài-nó lo lắng

Đúng là vào dễ bao nhiêu thì giờ ra khó bấy nhiêu, ra tới ngoài mà mặt đứa nào cũng bơ phờ

-Về-nó chỉ nói được mỗi từ đó

Nó đang quay đầu qua phải bên kia đường thì chợt thấy hấn đang chở Vy trên chiếc xe SH hình như là của Vy trông họ cười nói vui vẻ lắm Vy còn vòng tay ôm hấn nữa, tim nó như nhói lên. Vô tình hấn quay sang nhìn thấy nó nhưng hấn lại nhấn tâm quay đi một cách lạnh lùng. Nó như bất động không nhúc nhích gì.

31. Chương 31

Trên đường về nó không nói gì chỉ biết im lặng, Ánh cũng phần nào hiểu được tâm trạng của nó

-Bà và Quân như thế nào rồi

-Sao là sao?-nó hơi bất ngờ với câu hỏi của Ánh

-Sao bà không đến với Quân mà lại ràng buộc mình với Huy?

-Bà không hiểu đâu?

-Tại Vy sao?

-Không, chẳng tại ai cả đơn giản vì tui muốn vậy.-nó thở dài

-bà đừng nên sống với một vỏ bọc của quá khứ nữa, người con trai đó...

-Là Huy, chính là Huy mà-nó chen vào câu nói của Ánh

Một cảm giác trống vắng trỗi lên trong lòng nó sao nó cảm thấy đau quá,nó phải làm gì bây giờ? Ai có thể nói cho nó biết không? Nó thần thờ bước đi mà không biết mình về nhà từ lúc nào.

-Đi về muộn vậy con-mẹ nó nói một cách dịu dàng nhưng sao nó thấy mắt mẹ đỏ lắm

-Dạ tại đông quá nên chen ra khó

-Vậy thôi con lên phòng ngủ đi rồi sáng mai còn đi học nữa

Nó hết bất ngờ này đến bất ngờ khác tại sao hôm nay mẹ lại hiền đến như vậy nó hiểu tính mẹ hơn ai hết mặc dù mẹ luôn quan tâm đến nó nhưng cũng rất khắc khe đối với một đứa con gái mới lớn. Mọi hôm chỉ cần 9h30 nó về là bị mắng té tát rồi hướng chỉ giờ nó về muộn thế này, thật khó hiểu. Nó cũng không nghĩ gì thêm mà chìm sâu vào giấc ngủ.

6h30 sáng nó đã có mặt tại trường cảnh tượng đầu tiên đập vào mắt nó là hân và Vy quá sức thân mật

-Quân ăn cái này đi Vy tự nấu đấy

Vy vẫn vậy vẫn luôn quan tâm, lo lắng cho hân từng li từng tí

-Quân uống nước đi hì

-À Mi lại đây ăn luôn đi này còn dư nhiều lắm-Vy lôi nó lại sau khi nhìn thấy nó

-Mình ăn rồi cảm ơn-nó mỉm cười

-Đồ ăn thừa của Quân mà Vy mời Mi lại ăn sao-Phong từ đâu đi tới

-Thì Vy thấy còn dư nhiều quá chớ có ý gì đâu

-Vy tốt thật, từ giờ đừng ăn nói kiêu khinh người như vậy với Mi của Phong.-Phong kéo nó về chỗ

-P...n vừa nói gì?

-Thì nói vậy đó-Phong gãi đầu cười ngượng

Mặt nó đỏ dần lên, nói thiệt chứ lúc này nó không tài nào mở miệng ra nói lời nào nữa. Bỗng Phong ghé sát vào tai nó nói nhỏ

-Làm bạn gái Pin nha

-Ồ..Su..Su

-Đừng vội, Pin sẽ chờ câu trả lời của Su mà

Nó không nghĩ rằng Phong sẽ thích nó, vậy mà trước giờ nó chỉ coi Phong như một người bạn thân. Đầu nó sao mà trống toét thế này hức nó cần có người tâm sự để giải quyết chuyện này.

-Ánh ơi tui phải làm sao đây-nó than thở

-Sao chuyện gì thế cô nương

Nó tường thuật lại đầu đuôi câu chuyện không thiếu một chữ nào

-Rồi xong, chết bà rồi h0h0

-Gio làm sao đây

-Thì bà nghĩ sao thì trả lời vậy,. Đơn giản mà

-Nhưng tui sợ Phong buồn

-Thà đau một lần còn hơn.

Nó suy nghĩ về câu nói đó của Ánh nó biết làm vậy sẽ tốt cho Phong nhưng sao nó không thể mở lời được, nó sợ sẽ làm tổn thương Phong và cũng như làm tổn thương chính mình. Phong sẽ ra sao khi nó từ chối đây. Nó thấy khó chịu quá nếu như nó có quả tim sắt đá thì đâu đến nước này. Nếu được như vậy nó sẽ không rung động vào 10 năm trước,sẽ không đau nhói vì ai đó nữa.

Nó không còn sức để mà tiếp tục đón nhận những chuyện nó không muốn biết nữa, ngay bây giờ nó phải chú tâm vào học hành nhiều hơn. Hôm nay là buổi học ở trung tâm nên trước khi đi học nó đã gọn gàng xếp áo mưa vào cặp phòng khi mưa vì nó biết hân sẽ không xuất hiện lần hai để mà giúp nó nữa, nó phải tự chăm sóc cho chính bản thân mình.

Buổi học ở trung tâm không có gì đặc biệt cho lắm chỉ là phát đề làm để xem thực lực của từng người như thế nào, nó cầm tờ đề trên tay không hẳn là khó đối với nó chắc sau mấy tháng học cùng với hẳn nó đã tiến bộ hơn nhiều. Những câu chia thì, từ vựng,...nó đều biết làm chứ không như hồi trước, nó nộp bài sớm hơn dự định nên được ra về trước, trên con đường này nó đi chậm chậm mà bao nhiêu kỉ niệm về hẳn ùa về tỏng tâm trí nó

-Tội nghiệp quá có cần hotboy Quân này chỉ cho không?

-Không cần

-Đúng là đầu to mà óc như trái nho

-Ông mà còn nói là còn tát á.

Hắn luôn kiếm chuyện để chọc nó còn đầu võ mồm với nó mọi lúc mọi nơi nhưng đôi khi cũng rất quan tâm nó

-AAAA. Dừng lại

-Sao vậy, bà làm sao ế

-Hức hức không biết đâu cái áo dài của tui bị mắc trong tấm xe của ông rồi

-Đâu đâu

-Đâu đâu con mắt ông á xuống gỡ ra cho tui đi

Mỗi khi nó cần giúp đỡ hẳn luôn có mặt kịp thời còn nó thì chẳng làm được gì cho hẳn cả.

Với một tâm trạng không tốt lắm nó trở về nhà với một mớ hỗn độn ở trong đầu

-Con gái việc học của con thế nòa rồi, sao mẹ thấy dạo này Quân ít qua nhà mình chơi vậy?

-Dạ cũng bình thường còn Quân thì con không biết chắc là bận việc gì đó?

-Ở hai đứa này hay nhĩ chơi thân với nhau mà thế hả? Bộ hai đứa giận nhau à-mẹ nó nghi ngờ

-Không có mà mẹ-nó phụng phịu

-Thôi được rồi con ở nhà canh nhà đi mẹ sang nhà Quân có việc.

Nó vào phòng bếp kiếm gì ăn rồi lại tiếp tục chiến đấu

Tại nhà hẳn:

-Nó đã đủ lớn để biết hết mọi chuyện rồi, chị nên nói tất cả đi

-Không, tôi sợ nó sẽ hận chúng ta

-Chị phải dũng cảm để đối mặt với mọi chuyện-mẹ hẳn an ủi

Cuộc đối thoại giữa mẹ nó và mẹ hẳn chỉ vồn vẹ có 20p, mọi khi mẹ đi chơi nhà hẳn về rất vui nhưng hôm nay thì khác lắm mẹ đi thẳng vào phòng mà không nói với nó lời nào.

-Sao mấy bữa nay mẹ buồn vậy ta, không biết có chuyện gì xảy ra không?-nó chống cằm suy nghĩ

Mãi đuổi theo những suy nghĩ mà nó quên khuấy mất việc học bài , đã quá khuya nhưng nó đã đặt ra quyết tâm “ Chưa thuộc bài chưa đi ngủ”. Tối đó khi học bài xong nó ra ban công hóng mát đã lâu lắm rồi nó chưa cảm nhận được tâm hồn mình nhẹ nhàng và sáng khoái thế này, thành phố về đêm thật yên tĩnh. Nó hít thở thật sâu cho bao muộn phiền đều tan biến trong gió, cầu cho gió sẽ cuốn hết nỗi buồn đi một nơi thật xa mà con người không thể đặt chân tới.

Sáng sớm nó khẽ nheo mắt vì những tia nắng ban mai len qua những tán lá rộng còn đọng sương buổi sớm rọi vào mắt nó, nó vươn vai chào một ngày mới bắt đầu.

Vẫn như mọi ngày Huy qua chỗ nó đi học đều đặn mà còn rất đúng giờ nữa

-Mi học bài chưa?

-Học rồi hì thức nguyên buổi tối họ luôn đó

-Thế nhấm được nhiều điểm-Huy quay đầu cười với nó

-Hổng biết nữa hên xui à-nó cười khi

6h40 tại trường

-Mi ơi học bài chưa? Tí bày tui với nha-Ánh nhìn nó bằng khuôn mặt cún con

-Ờ biết oy, có hậu tạ nha :”>

-OK

Cứ mỗi lần kiểm tra là lớp nó sôi nổi vậy đấy hì. Tiết 1 là kiểm tra sử, tiết hai kiểm tra Giao dục công dân mà hai môn này thì khỏi nói, lý thuyết chồng chất nhưng nó yên tâm lắm vì bỏ nguyên cả ngày để học mà tệ lắm cũng được 7,8 điểm.

Đúng là ông trời không phụ lòng người bao giờ, nó vừa đọc đề xong là cảm cú làm, vừa làm xong là nó đọc cho Ánh làm luôn.

-Hết giờ rồi các em bỏ bút xuống, tổ trưởng đi thu bài cho cô

Vy đứng dậy đi thu bài từ đầu dãy đi xuống chỗ nó

-Mi làm bài được không?

-Được, Vy làm được không?

-Ok, á-Đang đứng nói chuyện thì Vy bị một bạn tổ khác đụng trúng nên tập giấy bị văng tung tóe.

-Để Mi nhặt giúp cho

-Ờ cảm ơn Mi

-Tiết bốn cô sẽ trả bài kiểm tra môn sử cho các em trước-cô vừa dứt lời thì có nhiều khuôn mặt méo xeo

-Không làm được bài chẳng muốn phát bài tí nào, nản

-Chán như con gián bài dài như gì á ai mà làm cho được

.....

Nó quay sang Ánh cười híp cả mắt tỏ vẻ sung sướng hề hề ^^

Giowf học trôi qua nhanh đối với nó giờ tập trung vào việc học là việc nên làm, nó không muốn mẹ buồn vì nó nữa.

-Lớp trưởng phát bài cho các bạn nè

Nó hí hửng quay sang Ánh

-8 điểm luôn nha, nhờ tui đó hehe

-Bà bày tui có 2 câu chớ mấy

-Vây cũng là nhờ tui rồi

-Bài bà kia coi thử nhiều điểm

-Ồ sao kì vậy, rõ ràng tui làm đúng hết mà-nó cầm bài trên tay mà không tin vào mắt mình. Bài kiểm tra nó đang cầm vốn vẹn có 2 điểm

-Phần này bà làm đúng mà tự nhiên gạch-Ánh chỉ vào bài của nó

-Tui có gạch đâu-nó sững người

-Bà lên chỗ cô hỏi thử

-Thưa cô cho em hỏi

-Có chuyện gì vậy Mi
 -Thưa cô hình như có nhầm lẫn gì đó-nó cầm bài lên bàn cô
 -Cô đang định hỏi em đây, bài em làm đúng rồi tại sao lại gạch bỏ-cô nhìn nó lắng nghe câu trả lời
 -Dạ, em không biết-nó cúi mặt
 -Thôi em về chỗ đi ráng làm tốt bài kiểm tra tiếp theo với bài kiểm tra học kì để kéo điểm lên
 -Dạ-nó đành ngậm ngùi quay về chỗ mà vẫn không biết lí do tại sao bài kiểm tra của nó thành ra thế này.
 -Đưa bài tui coi-hắn chìa tay trước mặt nó
 -Mắc gì tui phải đưa cho ông?-chưa chờ nó nói xong hắn đã lấy mất bài kiểm tra
 -Thì ra như thế-hắn cười nửa miệng
 -Là sao-nó không hiểu hắn đang nói gì

32. Chương 32

Chuyện này là sao? Tại sao bài làm của nó tưởng chừng như đã trọn vẹn vậy mà giờ đây nó lại thành thế này. Ai đã hại nó? Thật khó hiểu.

-Tí bà đi với tui tí-Ánh khuê vai nó
 -Đi đâu?
 -Đi đi rồi biết
 Ánh lại làm nó khó hiểu, sao mọi việc lại rắc rối thế này.
 Sau khi buổi học kết thúc
 -Huy, Phong, Quân với Vy ở lại tui có việc muốn nói
 -Chuyện gì vậy Ánh-Vy nói lí nhí
 -Hư đừng có nhìn tôi với khuôn mặt ngây thơ như thế
 -Vy có làm gì đâu mà Ánh nói nặng lời với Vy như vậy
 -Thế mọi việc cô làm tưởng tôi không biết à, tôi đã nói cô dừng lại vậy mà cô lại tiếp tục hại Mi -Ánh khoanh tay nhìn Vy nhếch miệng tỏ vẻ khinh bỉ
 -Vy không có làm mà-mắt Vy rưng rưng nhìn hắn
 -Thôi đủ rồi, Vy làm hay Mi đã dựng lên câu chuyện này-hắn dứt tay vô túi quần
 -Ông..nói..tui..đã..dựng..lên câu chuyện này để hại Vy à, thật nực cười-nó lấp bắp
 -Bốp mày nói gì vậy hả?-Phong nôm cổ áo của hắn
 -Bộ mày không nghe tao nói hả? Chính Su yêu quý của mày đã hại Vy đó
 -Mày..mày-may Huy vào lời Phong ra chứ không có án mạng xảy ra rồi híc
 -Lúc Vy làm rơi tập giấy chẳng phải bà đã nhặt giúp sao, nhân cơ hội bà đã hại Vy. Tui không ngờ bà lại là người như thế-hắn nhìn nó với ánh mắt xa lạ
 -Tui đã bỏ ra cả buổi tối để học bài mắc gì tui phải làm như vậy
 -Cái đó chỉ có bà mới hiểu

Nó không nghĩ là hẳn lại nói những lời đó với nó, sao hẳn không tin nó cơ chứ đối với hẳn nó là kẻ xấu xa vậy sao. Cũng đúng thôi nó có là gì của hẳn đâu mà bắt hẳn phải tin nó

-Thôi mọi người đừng cãi nhau nữa Vy cũng có lỗi mà-Vy cuối mặt

-Vỡ kịch hạ màn rồi hôm nay tôi sẽ vạch trần bộ mặt giả tạo của cô, tôi cứ nghĩ cô sẽ hối hận với những gì mình làm nhưng tôi đã sai

-Bà biết hết mọi chuyện sao? Bà biết Vy làm nhưng sao bà lại bảo vệ Vy-nó thối mả

-Bây giờ em muốn chị nói hay em nói sự thật đây Tường Vy

-Hai người là chị em-nó và Phong đồng thanh

-Chị là người đã cướp đi tất cả mà tôi có từ nhỏ đến lớn ai cũng thương yêu chị,tôi chẳng là gì trong nhà đó cả. Chị được cưng chiều đến vậy sao không qua Mĩ sống chung với ba mẹ đi mà ở đây làm gì-Vy chỉ thẳng vào mặt Ánh nói

-Chị làm vậy là để giúp em chị biết ba mẹ rất thương em có khi còn thương em còn hơn cả chị nhưng em không hề hay biết điều đó Vy à, từ nhỏ chị đã rất yếu còn thêm bị hen nữa nên ba mẹ mới quan tâm chị hơn. Còn việc chị không qua Mĩ là vì chị không muốn xa Mĩ một người bạn rất tốt thời thơ ấu của chị.

-Chị tưởng những điều đó tôi sẽ mềm lòng hay sao, không bao giờ

-Chị không muốn em hại người bạn thân nhất của chị từ lần này đến lần khác, em đối xử với Mĩ quá tệ-Ánh nắm chặt tay Mĩ và ngay lúc này đây Mĩ đã rơi nước mắt vì sự chân thành của đứa bạn

-Tất cả Vy làm là vì Quân mong Quân hiểu cho Vy

-Tại sao lại làm vậy-hắn như người mất hồn

-Vì Vy biết Quân thích Mĩ-Vy luôn nghĩ là vậy mặc dù Vy đã cố gắng níu giữ lấy hẳn

-Thích ư? Một con người luôn ình đứng, tự quyết định mọi chuyện. Cô nghĩ tôi thích sao.-nói rồi hẳn bỏ đi
Lại là đôi mắt này một đôi mắt nhìn về nơi xa xăm và tràn ngập nỗi buồn của một người con trai

Huy đứng đó này giờ mà không thốt ra lời nào mà chỉ im lặng chứng kiến mọi chuyện, Huy hiểu rất rõ về con người của nó, nó là một cô gái yếu đuối lúc nào cũng che giấu tình cảm của mình về bề ngoài nó luôn mỉm cười, luôn lạc quan, luôn yêu đời vậy đây nhưng sâu trong tâm hồn nó lại khác,có một khoảng trống mà nó chưa thể lấp đầy được .

Những gì hẳn nói nó đều hiểu có khi còn biết hẳn đang nghĩ gì, tâm trạng nó lúc này cũng đâu kém gì hẳn. Sao hẳn không nghĩ tại sao nó lại tự quyết định mọi chuyện, nó làm vậy để làm gì? dĩ nhiên là để tốt cho cả hẳn và nó cả hai sẽ không bị ràng buộc giữa một mối tình cảm hỗn độn.

-Cuối cùng mọi chuyện cũng đã sáng tỏ, còn về phần Vy cô về vắt tay lên trán mà suy nghĩ những việc mình làm đi nhé-Phong hăm hực

-Thôi về-Huy nắm tay nó lôi đi

-Huy đợi tao về với mày-Phong í ới gọi đuổi theo nó và Huy

-Thôi mày ơi tao phải chở Mĩ về không có thời gian tám chuyện với mày đâu-Huy dắt xe đạp ra cổng trường

-Hê hê kệ chó tao về một mình buồn lắm thằng Bóp về trước rồi

-Mày là thằng phá hoại Phong à-Huy nheo mắt

-Ồ thằng này hay nhỉ thì tao hộ tống mày với Mĩ về mà

-Thôi Huy ơi Pin về chung với tụi mình cũng được-nó leo lên xe Huy cười tùm tùm

Trên đường về ba đứa nói chuyện trên trời dưới đất vui ới là vui, phải công nhận là Huy vui tính ghê vậy mà lâu nay nó cứ tưởng Huy là người ít nói cơ đấy hì. Phong đi đường cứ cười mãi, cười híp cả mắt xem tí nữa là lao xuống mương nằm làm nó với Huy cười sặc sụa.

-Bye hai người nhá, Pin về đây. Tí nữa Pin sang nhà Su chơi nhớ mổ gà mổ lợn gì đấy đãi Pin nghen hê hê

-Ok baby-nó ra hiệu đồng ý

-Haha Mi gọi Phong là baby vui ghê, từ nay Phong có biệt danh mới “baby Phong”-Huy phấn khích cười khúc khích

-Huy chỉ được cái nói đúng

Đối với nó hôm nay là một ngày không quá tệ nhưng nó đâu biết rằng có một người người đang đi lang thang vì nó. Nó vẫn cứ vui đùa cùng ai đó mà quên mất hẳn.

-Huy về cẩn thận nghen, mai qua chở Mi sớm rồi tụi mình đi ăn sáng-nó bước xuống xe nói

-Tuân lệnh

Nó bước vào nhà hiên ngang mà quên mất có sự hiện diện của mẹ

-Con với chả cái đi đâu giờ mới về

-Dạ con đi học-nó rồi quá nói bậy luôn

-Bệnh hả con, giờ đã 12h rồi con học hành gì nữa

-Dạ cô lớp con nói cả lớp ở lại bàn chuyện học hành á mà-nó cười ngượng

-Rửa tay chân đi rồi vào nhà ăn cơm

-Yêu lắm nhất con đói meo rồi đây nè-nó ôm chầm lấy mẹ hôn chụt chụt

33. Chương 33

Nó đang nằm ngủ ngon lành thì nghe có ai đang la inh ỏi ngoài cổng

-Su ới ời ới

-Tên hách dịch nào phá đám giấc ngủ của bản cô nương vậy hả? gru-nó đâm gắt

-Là gì này giờ mà Pin gọi không nghe vậy?

-Ngủ-nó trả lời tỉnh bơ

-Ồ hay nhỉ để cho người ta kêu rất cả cổ mà mình nằm trong nhà ngủ

-Hi Su tưởng đang mơ nên không ra mở cửa-nó cười khi

Phong là một chàng trai tốt luôn biết quan tâm tới con gái đặc biệt là biết họ đang nghĩ gì vì thế nó luôn cho Phong là người hiểu tâm lý của người khác, từ lúc nhỏ Phong đã ra dáng là một người con trai tốt, bảo vệ nó khi cần thiết. Khi lớn lên Phong vẫn vậy vẫn lo lắng cho nó như ngày nào và ngay lúc này đây Phong đã cho nó quay lại thời tuổi thơ.

-Pin cầm qua bộ xếp hình mà hồi nhỏ Pin với Su hay chơi nè-Phong giơ nó ra trước mặt nó

-Pin còn giữ hả?-nó ngạc nhiên

-Ờ, mình chơi nha-Phong lấy những mảnh ghép nhỏ trong hộp ra

-Bộ này Su ghép được rồi chỉ có Pin là chưa ghép được thôi hì

-Thì giờ Pin biết ghép rồi, bây giờ tụi mình thi xem ai xếp nhanh nhất hông?

-Ok baby-nó cười hả hê khi nhắc đến “baby”

Quả thật ngày hôm nay rất vui đối với nó và cả Phong ^^ . Vừa chơi xếp hình xong là nó vọt ngay ra vòi nước

-Hê hê nhớ trò này không Phong-nó cười gian xảo

-Ê ê từ từ nha, đừng mạnh động

-Cho 5p để chuẩn bị-nó ra hiệu

Trong 5p đó nó cho quá trời nước vào bong bóng hình như là cả rổ bong bóng nước chuẩn bị cho cuộc chiến hê hê. Nó là người khởi sướng đầu tiên

-Chúu...bụp-nó nhắm thẳng vào khuôn mặt đẹp trai của Phong mà bia lia lịa

-Yeah đã trúng một con nhạn-nó nhảy tưng tưng cho chiến thắng vẻ vang của mình

Chưa để nó ăn mừng Phong đã trả lại cho nó một quả ngay vào mặt haha. Nhìn hai đứa nó không khác gì con nít cả đã 17 tuổi đầu rồi mà còn chơi ba cái trò nhắm nhí này hi nhưng nó nào quan tâm đến mấy cái chuyện này cứ thích là nó làm thôi đúng như những gì hấn nói nó luôn tự quyết định mọi chuyện

-Thôi Pin phải về đây bye Su nha

-Ồ còn sớm mà-nó phụng phịu

-Về giúp mẹ thằng Bốp chút việc chứ nó đi đâu từ trưa tới giờ chưa về, về nhá-Phong ngoảnh đầu lại cười với nó một nụ cười tỏa nắng

Chắc nó không nghe rõ câu nói sau của Phong về hấn nên cứ thế mà nó vào nhà tắm rửa rồi làm bài tập cho bài ngày mai. Khoảng 5h thì làm bài xong nó cầm điện thoại nhảy tót lên giường nghe nhạc

-Ủa tin nhắn của tên mặt khỉ đó lúc nào mà mình không biết vậy ta-nó bấm bàn phím mở tin nhắn ra đọc

“Xin lỗi”-tin nhắn của hấn vốn vẹn chỉ có 2 từ

-Cái tên này có lúc cũng biết xin lỗi đấy chứ-nó cười mỉm vì sự thay đổi của hấn

-Ý còn một tin nhắn nữa

“ Không chấp nhận lời xin lỗi của tui sao, vậy tui sẽ đợi bà ở quảng trường chờ đến khi nào bà đến thì thôi”

-Hấn đã đợi mình hơn hai tiếng ư tên này điên rồi chắc hấn cũng về rồi, không sao đâu

Thế là nó ngồi im ở nhà mà không nghĩ rằng hấn vẫn vì nó mà đứng đợi này giờ.

-Đồ lùn này rốt cuộc cô có tới không hả?

Tới 6h tối nó đang ngồi coi phim hoạt hình thì nghe mama kêu

-Mi hôm nay ai qua nhà mình chơi à

-Dạ là Phong đó mẹ

-Lâu quá không gặp nó, hình như nó ở nhà Quân hả con

-Dạ-nó vẫn dán mắt vào màn hình

-Vậy bữa nào nói hai đứa nó qua nhà mình ăn cơm nha con

-Hi con biết rồi mẹ ơi- nó giựt mình khi nhớ đến hấn

-Thôi chết rồi, con đi đây tí-nó phóng nhanh ra cửa

-Tên chết bầm này-vừa đi nó vừa lẩm bẩm

Nó chạy nhanh đến chỗ quảng trường nơi hấn đang đợi bỗng nó thấy một tốp người khá đông đứng vây quanh một vụ tai nạn

-Đừng nói là hấn nha híc híc-nó bước nhanh tới chỗ xảy ra tai nạn

Tới nơi nó thấy một người con trai nằm dài dưới đường, vóc dáng nhìn rất giống hấn cũng cao khoảng 1m70 nhưng khuôn mặt thì be bét máu nó không thể nhìn rõ được, người đó còn mặc đồ giống hấn nữa là đồ học sinh quần xanh áo trắng. Nó hoảng quá chạy lại nâng lấy đầu người con trai đó lên mà khóc sụt sùi

-Híc ai bảo ông đợi tui cơ chứ, đồ đáng ghét mà. Tui xin lỗi mà ông mở mắt ra đi-càng nói nó càng khóc nhiều hơn

-Ông đừng làm tui sợ, ông mà nằm im đó miết là tui bỏ mặc ông luôn đó. Mở mắt ra đi-nó lay người con trai đó nhưng không hề có động tĩnh gì

Nó buông hai tay ra mắt thần thờ nhìn người con trai đó mà lòng nó đau như như cắt, chẳng lẽ nó đã mất hấn thật sao? Không, nó đã nợ hấn quá nhiều nên làm hấn khổ vì nó nữa hấn không thể bỏ mặc nó mà đi thể được đâu. Nó khóc như mưa nó không tin hấn đã ra đi mãi mãi.

-Khóc đủ chưa đồ lùn

Nó ngẩng mặt lên nhìn, nó không thể tin vào mắt mình hấn vẫn còn sống

-Ông vẫn chưa chết sao

-Tui chết rồi mà xuống tới âm phủ Diêm Vương nói tui xấu quá nên cho lên lại-hấn cười

-Tối giờ mà ông còn đùa được nữa hả? Vậy người con trai đó không phải là ông hả?-nó chỉ tay về phía bên đường

-Dĩ nhiên tui mà dễ chết vậy sao?

Nó khóc xối xả ngay giữa thành phố thế này chắc ai cũng nhớ mặt nó quá híc nó bị hớ nặng rồi chuồn lẹ

-Dạ, cháu xin lỗi cháu nhầm người-nó chuồn lẹ

-Tên mặt khỉ đáng ghét sao không ra sớm để tui khóc tốn hết cả nước mắt-nó lấy tay chùi nước mắt còn đọng lại trên mí mắt

-Phải như thế thì tui mới biết được đã có người khóc vì tui chứ-hấn nói nửa thật nửa đùa

-Ông..ông-nó không nói nên lời

-Thế giờ tha lỗi cho tui rồi chứ, làm tui đứng đợi bag hơn 3 tiếng đồng hồ. Đền bù gì đi chứ ngồi im vậy-hấn nghiêng đầu nhìn nó

-Thế ông muốn bù gì

-Đi chơi ok

-Ok-nó mỉm cười vì nó đã không mất hấn, nó sợ điều đó sẽ xảy ra thật thì nó sẽ không biết làm sao để mà sống tiếp

34. Chương 34

Sáng chủ nhật nó rất hay ngủ nướng vì mọi hôm phải dậy sớm để đi học còn hôm nay thì nó phải từ bỏ sự nghiệp ngủ nướng của mình lại để lê mông xuống giường mà thở dài ngao ngán.

-Tên mặt khỉ chết tiệt hẹn ngày nào không hẹn, hẹn ngay đúng ngày này-nó lồm bồm đi vào phòng làm VSCN

Khoảng 7h sáng nó đứng ở đầu đường chờ hấn

-Hú hú tui nè-nó vẫy vẫy tay

-Khiếp thú xuất chuồng à-nó dừng xe cái két ngay trước mặt nó tỏ vẻ dâm chiêu

-Ông đang nói ai đấy. Mới sáng đừng làm tui nóng đó-nó chỉ tay hăm dọa

-Tui không nói bà chẳng lẽ nói tui à, mới sáng mà hú hú như vượn.

-Hứ, tui đói rồi đi ăn sáng mà sao ông không lấy xe máy đi mà đi xe đạp vậy-nó lảng sang chuyện khác

-Tui thích vậy đó, bà chỉ xứng với chiếc xe đạp thôi

-Hê hê ông khổ chứ ai khổ đâu

-Thì ai nói gì đâu, thôi leo lên đi

Chưa đợi hấn nói nó đã nhảy tót lên xe ngồi rồi hehe.

Sáng đó hấn chở nó đi đâu xa lắm nó cũng chẳng biết nữa

-Chở đi đâu đó, í đừng nói là chở ra chỗ hoang vu rồi bỏ tui ở đó một mình nha-nó túm lấy áo hấn

-Haha lâu lâu bà cũng thông minh phết-hấn hất mũi tỏ vẻ khoái chí

-Không đâu tui còn chưa tạm biệt ba mẹ lần cuối mà-nó núp áo hấn chặt hơn

-Rách áo, buông ra đi nào haha

Nó chỉ muốn nhảy phốc xuống xe ngay bây giờ nhưng hoàn cảnh không cho phép hức. Đi được một đoạn khá xa thì hấn dừng lại

-Xuống xe-hấn ngoảnh đầu lại nhìn nó

-Không-nó bám chặt yên xe

-Xuống dắt bộ mới vào được-hấn chột phì cười vì hành động trẻ con của nó

Nó ngoan ngoãn leo xuống xe mặc cho số phận mình trôi nổi như thế nào, không biết hấn đang định làm gì.

-Gần tới rồi đó-hấn chỉ tay về phía trước con đường mòn

-Mong là gần tới đi bộ này giờ mỗi chân quá-nó nhăn nhó

Chốc sau nó và hấn dừng trước cổng “Trại trẻ mồ côi”, nói thật thì nó khá bất ngờ khi hấn dẫn nó tới đây

-Sao ông nói đi chơi mà

-Thì đi làm từ thiện cũng là đi chơi mà

-Sao không nói sớm để tui mang mấy con gấu bông lên cho tui nhỏ chơi

-Không ngờ bà cũng tốt bụng ghê vậy mà lâu nay tui cứ tưởng bà là đồ máu lạnh-hấn cười hả hê

-Cẩn thận cái miệng ông đấy

Đang mãi nói chuyện thì có một có một người phụ nữ trạc tuổi mẹ nó đi ra

-Quân tới chơi hả con, mấy đứa nhỏ nhắc con miết. Sao mấy bữa nay con ít tới chơi vậy-người phụ nữ hiền từ nói

-Dạ tại mấy bữa nay con bận học quá nên ít chơi-hấn lễ phép

-Còn đây là bạn con hả?

-Dạ bạn ấy tên Mi

-Thôi hai đứa vào trong đi-người phụ nữ đó đi vào trong

-Ông hay tới đây lắm hả?

-Những khi thấy buồn, vào trong chơi với mấy đứa nhỏ đi vui lắm-hấn cầm tay nó đi

Hấn dẫn nó đi vào trong, bên trong rất đẹp có một khu vườn trồng toàn hoa và cỏ nhìn xanh mướt.

-A anh Quân tới tụi bay ơi-một đám con nít chạy ùa tới vây quanh lấy hấn

-Mấy đứa dạo này có ngoan không? Lì là anh không phát quà đâu nha

-Ng ngoan lắm anh ơi,mà chị kia là bạn gái anh hả?-một thằng nhóc thốt ra câu nói làm nó giật mình

-Không bạn anh thôi nhưng hông phải bình thường đâu bạn thân đấy nhóc-hắn xoa đầu đứa nhỏ cười hiền
Đây là lần đầu tiên nó thấy hắn dễ thương và không chọc quê trước mặt mọi người nữa đặc biệt là tụi nhóc này.

-Chị ơi đi chơi với tụi em đi-một đứa bé gái lôi nó đi

Buổi sáng nó và hắn cùng chơi với tụi nhỏ nhưng mà sự có mặt của nó đã làm cho hắn mất đi một số đứa bé dễ thương chẳng qua là thế này ở trại trẻ mồ côi này rất ít có người lui tới chỉ có mấy nhà từ thiện nhưng hầu hết là người trung niên. Với tuổi như nó và hắn thì rất hiếm người tới.

-Chị Mi qua đây chơi với tụi em thường xuyên nha chứ tụi con trai toàn chơi mấy trò bạo lực tụi em không muốn tí nào-mấy đứa nhỏ giựt giựt áo nó

-TRò gì mà bạo lực hả em?-nó tò mò

-Bắn súng nước đó chị

Nó mỉm cười nhìn tụi nhóc dễ thương này mà muốn khóc, từ lúc mới sinh ra tụi nhỏ đã bị ba mẹ vứt bỏ phủ phàng dù sao cũng là đứa con họ mang nặng đẻ đau cơ mà sao con người lại nhẫn tâm đến thế. May ba mẹ nó không làm như vậy với nó, nó có một gia đình hạnh phúc là quá đủ ơy hì hì.

-Lùn vào ăn cơm kìa-hắn gọi í ới

-Biết rồi-nó dẫn mấy đứa nhỏ vào phòng ăn nhìn rất ra dáng một bà chị hề hề

Sau buổi cơm trưa hắn ấy đứa nhỏ đi ngủ trưa rồi dẫn nó ra chỗ ghế đá ngồi

-Vui không?

-Vui quá trời luôn -nó vuốt nhẹ mái tóc

-Ừm vậy là được rồi, hồi nhỏ tui với bà cũng hay chơi mấy trò này lắm có lần bà còn bị té nữa

-Còn nhớ hả? Tại ông làm tui té chớ bộ

-Hoho tại hồi đó bà tròn trĩnh quá nên chạy dễ té đó mà

Mới nghĩ tốt về hắn vậy mà giờ hắn lại nổi loạn rồi

-Ông nói xấu tôi không sợ quả báo à-nó bĩu môi

-Không haha

-Thiên lôi sẽ dòm ngó ông-nó quay mặt hướng khác

Ngày hôm đó nó cảm thấy thoải mái làm sao? Không ngờ đi làm từ thiện lại vui đến vậy nếu có dịp nó sẽ lên đây thăm tụi nhỏ lần 2 và không những lần 2 mà là thường xuyên cũng có khi. Chiều khoảng 4h hắn dắt xe đạp ra chỗ nó về tụi nhỏ thì cứ meo máo tỏ vẻ không muốn rời xe hehe.

-Thấy sức hút của tui chưa haha

-Chỉ với mấy đứa nhỏ thôi đồ lùn

Hắn nhăn bảnh đạp đi về lại thành phố, trở lại với nơi nhộn nhịp và nhiều bộn bề của công việc. Tạm biệt nơi đem lại cho nó nhiều cảm xúc vui nhộn quên hết đi những buồn phiền của cuộc sống. Hẹn ngày gặp lại.

35. Chương 35

Nó bước xuống xe mỉm cười nhìn hấn

-Làm bạn nhé, mãi mãi là bạn tốt-nó ngoảnh mặt bước vào nhà

Hấn dường như hiểu ra ẩn ý trong câu nói đó của nó, hấn hiểu mà không cần nó nói thẳng ra như thế đâu. Nó luôn vô tâm như vậy và nó không nghĩ đến hậu quả mà nó đã gây ra cho người nó làm tổn thương

“Rốt cuộc thì em vẫn không hiểu anh, đến khi nào thì em mới chấp nhận tình cảm thật của mình. Em lúc nào cũng vậy Mi à em luôn ình là đúng nhưng em không hề biết rằng duyên số của con người đã được sắp đặt trước nhưng có điều nó sẽ đến sớm hay muộn mà thôi.”

Hấn rảo bước về nhà trong tâm trạng bất thần

-Đi đâu về đấy mày-Phong chạy vọt ra cổng hỏi thăm

-Kệ tao mày, tránh ra tao đi vào-hấn nổi cáu

-Ồ thằng bệnh sáng mày chưa uống thuốc hở-Phong ngó người nhìn thẳng bạn xăng pha nhớt của mình

Vừa bước tới cửa phòng hấn đập cửa thật mạnh RẦM như muốn trút giận điều gì đó

-Tránh xa thằng này ra lúc nó đang lên cơn-Phong nhún vai

Phong đi vào trong giúp mẹ hấn đóng lại cái ghế còn hấn thì ngồi trên khung cửa sổ nghĩ ngợi về điều gì đó, quả thật thì bây giờ hấn mới hiểu được yêu một người là như thế nào. Trong tình yêu đôi khi lời nói không là dao nhưng có thể cắt lòng ai đau nhói.

Sáng hôm sau tại trường

-Su đi học sớm thế hê hê thế suy nghĩ tới đâu rồi-Phong gãi đầu

-Đi sớm lên chơi với Pin nè hì. Mà Pin nè Su nghĩ tình bạn lúc nào cũng đẹp hết mà

-Ồ Pin hiểu rồi hì vậy cứ coi như Pin chưa từng nói gì hết nha, chắc tình cảm đó chỉ vượt qua giới hạn của tình bạn một tí thôi

-Vậy mới là Pin chứ hehe-nó cười mạn nguyện

Reng..Reng

Tiếng chuông báo hiệu giờ học đã kết thúc cả lớp nhốn nháo cả lên, nó hí hửng xách cặp đi lại chỗ Huy

-Hi Su ra cổng chờ Huy trước nhớ ra sớm đó

-OK

Nó lủi thủi chen lấn ra cổng trường rồi chọn một cây phượng to mà đứng cho đỡ nắng

-Lùn tui có chuyện muốn nói-hấn đứng đó từ bao giờ

-Chuyện gì ế

-Bà có thật sự thích thằng Huy không?-hấn hỏi một câu bất ngờ

-Tất nhiên sao ông lại hỏi vậy

-Nực cười. Bà lại nói dối-hấn nhếch miệng

-Mắc gì tui phải nói dối khi sự thật là vậy-nó nghiêm mặt nhìn hấn

-Hôm qua bà nói với tui như vậy là có ý gì? Tui với bà trước giờ vẫn là bạn đấy thôi đâu có cần bà phải nói ra. Chắc phải có ý gì trong câu nói đó

-Ys gì tại ông quá đa nghi thôi-tối qua không biết sao tự nhiên nó lại thốt ra câu đó nữa

-Chứ không phải là bà sợ điều gì sao?

nhưng đời ai biết được chữ ngờ chính bản thân tui đây cũng lâm vào tình cảnh này. Đâu có ai thương tui nếu thương thì cũng chỉ là thương hại thôi. Ông về đi-nó bước đi

-Còn có tui mà tui sẽ luôn ở bên cạnh bà

-Ba mẹ ông cũng đã hại ba mẹ đẻ của tui phải ra đi, tui ghét tất cả những người đó kể cả ông

-Xin lỗi

-Xin lỗi ư. Xin lỗi có giúp ba mẹ tui sống lại không? Thật ra ông biết hết chuyện này đúng không?

-Vào 5 năm tui đã đứng trước cửa phòng ba mẹ để nghe lén. Lúc đó tui rất ngạc nhiên vì cô chú hết mực thương yêu, chăm sóc bà mà tại sao lại phản bội cấp trên của mình để cướp hết tài sản và cướp luôn mạng sống của họ.

-Thế nên gia đình ông luôn đối xử tốt với tôi và còn có ý định cho tui làm con dâu. Trong xã hội đúng là có nhiều loại người xấu xa đến thế-nó cười nhếch miệng

-Bà có thôi ngay không, họ làm vậy vì muốn bù đắp lỗi lầm của mình mà thôi.-hắn xua tay

Lúc này đầu nó thật sự trống rỗng nó không còn đủ bình tĩnh nữa rồi

-Ông về đi tui không muốn nghe nữa-nó bịt chặt hai tai của mình lại

-Bà bình tĩnh nghe tui nói này, bà phải mạnh mẽ lên rồi mọi chuyện sẽ qua thôi-hắn lắc nhẹ vai nó

-Tui có thể mạnh mẽ được sao khi người mà tui tìm kiếm bao lâu nay không phải là Huy mà là một người khác, một người mà tui luôn ghét-nước mắt nó trực trào ra

Hắn tiến lại gần nó hơn và đặt lên môi nó một nụ hôn thoáng qua ngọt ngào nói thật nó còn ngọt hơn cả chocolate. Và thật kì diệu nó đã ngừng khóc tim nó đập loạn xạ. OMG nụ hôn đầu đời của nó đã bị hắn cướp mất.

-Tại sao ông lại làm vậy, tui đã cố quên ông rồi cơ mà. Ông là kẻ xấu xa-nó đẩy hắn ra đập nhẹ vào ngực hắn

-Tui đã tin rằng đã quên được ông, tin rằng sẽ yêu một ai khác, một người tui hết mực thương yêu, luôn tin rằng rồi tui sẽ hạnh phúc. Hạnh phúc sau tất cả mọi đổ vỡ. Hạnh phúc của chính tui. Hạnh phúc tự tay tui tạo nên. Một hạnh phúc trọn vẹn bên người mà tui yêu.

Tui tin là tui sẽ đủ mạnh mẽ để vượt qua tất cả mọi chuyện, để tự đứng lên và bước đi bằng đôi chân của chính mình, không để ai đó không phải lo lắng.

Tui luôn tin vào điều đó.

Ngày trước cũng thế

Bây giờ cũng vậy

Nhưng... đôi khi tui lại hoài nghi chính bản thân mình.

Tui sợ mình sẽ vấp ngã

Và yếu đuối

Ngốc nghếch và dại khờ

Tui sợ hạnh phúc không bao giờ được trọn vẹn.

Sợ tình yêu chỉ đến trong chốc lát. Nhưng có lẽ tui đã chọn sai tình yêu của mình nên mới đau khổ đến nhường này. Ông có biết không mỗi buổi tối đều không kìm chế được cảm xúc của mình có khi tui cảm thấy mình thật cô đơn. Đúng thật bạn bè luôn làm cho tui vui nhưng họ không thể lấp được chỗ trống trong tâm hồn tui, tui đã cố quên đi nỗi nhớ ông, chôn vùi tình yêu của mình và đến với một người khác bằng 1 tình yêu mới mẻ, chân thành và sâu sắc...hơn nhưng có lẽ bây giờ tui phải từ bỏ tất cả. Ông đừng hiểu lầm đó chỉ là những cảm xúc nhất thời thôi hãy quên đi nhé.-nó nói trong tiếng nấc

-Bà sẽ từ bỏ sao, từ bỏ khi chưa nghe quyết định của tui

-Đúng dù sao thì tui với ông chẳng là gì của nhau-nó chạy đi hẳn có thể thấy rõ giọt nước mắt của nó đã rơi vì hẳn đây .

Hắn dắt xe đạp đi ra khỏi trại trẻ mồ côi và lòng buồn khuâng hẳn không biết quyết định của hẳn có đúng không? Nó đã nói vậy thì chắc trong lòng đã rũ bỏ hết hình bóng của hẳn mà thay vào đó là một ai khác không phải là hẳn.

-Tìm được Mi chưa?-Ánh chạy lại hỏi xối xả

-Chưa mà nếu tìm được Mi cũng không về đâu-hắn buông một câu mà tim đau nhói

Mặt ai cũng tỏ vẻ mệt mỏi, thật vọng còn về phía ba mẹ nó thì sốt sắng không kém mẹ nó vì lo quá nên khóc sưng cả mắt.

Chiều hôm đó Huy đang ngồi ở nhà thì nhận được cuộc gọi từ nó

-Huy hả? Gặp Mi tí được không?

-Được ở đâu

.....

Huy bỏ luôn cả bữa cơm trưa để đi gặp nó ra tới nơi đã thấy nó ngồi xích đu

-Mấy bữa nay Mi đi đâu vậy-Huy ngồi cạnh nó

-Hi dạo này khỏe không Huy

-Khỏe còn Mi sao nhìn mi xanh xao vậy

-Mi khỏe lắm không sao đâu mà Mi muốn hỏi Huy một chuyện-nó quay đầu nhìn Huy

-Chuyện gì Mi nói đi

-Huy nhớ 10 năm trước đúng ngày sinh nhật Mi không? Huy đã tới dự sinh nhật Mi đó

-Nhớ chứ tụi mình còn đi chơi ở thảo nguyên nữa mà. Sao Huy quên được

-Vây...lúc chạy đi Huy có quay lại không?-nó mong câu trả lời của Huy là có

-Không lúc đó hình như là Quân quay lại kêu quên lấy gì đó-Huy nheo mắt

Vây là ông trời đã trêu ngươi nó rồi

-Sao vậy Mi-Huy nghiêng đầu về phía nó

-À không có gì Mi chỉ nhắc lại cho nhớ thôi-nó hực hẳn

-Mi này Mi hãy sống thật với tình cảm của mình

-Thì Mi vẫn sống thật đấy thôi-nó cười hiền

-Mi đang lừa dối bản thân mình đấy, Huy biết người Mi yêu là ai

.....-nó im lặng

-Mi nghĩ trốn tránh tình cảm sẽ giúp Mi sống tốt hơn sao, Mi lầm rồi

.....

-Vì thế hãy đến với người đó đi đừng bận tâm gì đến Huy, Huy cũng đâu đến nỗi xấu hì hì có hàng tá em theo đây chứ-Huy cười khi trông thật dễ thương

Nó vẫn im lặng, một không gian yên tĩnh sẽ đưa nó đến một quyết định sáng suốt

37. Chương 37

Những ngày sau đó nó bắt đầu đi học lại nhưng nó không phải là chính nó nữa nó đã thay đổi hoàn toàn, một con người trầm lặng, ít nói, ít cười, ít tiếp xúc với mọi người xung quanh hơn mà chỉ cắm đầu vào học. Nó cứ như một cỗ máy, không hiểu vì sao mà nó thay đổi đến mức Ánh là bạn thân của nó cũng phải ngạc nhiên. Ngoài giờ học nó còn đi làm thêm để kiếm tiền đơn giản là vì nó không muốn dựa dẫm vào ba mẹ nuôi của nó nữa mà muốn tự lập ngay từ bây giờ. Ngày ngày nó đi làm thêm ở quán kem nhỏ từ 7h đến 9h tối mới về. Một sự thay đổi lớn đối với nó ngay cả khi gặp Huy và hẳn nó đều lướt qua một cách lạnh lùng, thực sự nó làm vậy có đúng không đây. Cái ngày nó chấp nhận tình cảm của mình là khi nào?

Đối với nó việc học bây giờ là quan trọng nhất vì từ nhỏ nó đã có ước mơ làm nhà thiết kế thời trang nổi tiếng, mẹ nó thường nói “Con thật sự có năng khiếu giống hệt mẹ con vậy” lúc nhỏ nó không hiểu mẹ đang nói gì giờ thì nó đã hiểu.

-Mi ơi bài vẽ thiết kế của bà được giải nhất nè-Ánh chìa tờ báo ra trước mặt nó tỏ vẻ vui mừng

....-nó chỉ im lặng mà cầm lấy tờ báo

Tối đó nó vội chạy nhanh vào quán với sự lo lắng

-Xin lỗi chị em tới muộn-nó cúi đầu

-Không sao, em vào thay đồ đi khách tới đông quá

Mọi khi nó tới rất đúng giờ không biết tại sao hôm nay lại tới muộn gần cả tiếng đồng hồ may chị chủ quán dễ tính chứ không nó đã bị đuổi việc rồi. Nó đi từng bàn để khách gọi món bỗng nó khựng người lại.

-Ủa sao bà lại ở đây-mặt hắn ngây ngô

-Quý khách dùng gì vậy-nó nghiêng đầu sang hỏi cô bé bên cạnh

-Dạ kem dâu-cô bé lí lắc trả lời nó

Nó hơi bất ngờ vì con nhỏ này cũng rất chuộng dâu tây từ trên xuống dưới đầu đầu cũng là hình dâu tây, mặt của nhỏ đó đôi lúc ứng hồng trông yêu không chịu được.

-Hi nhỏ dễ thương quá à-nó bẹo má nhẹ nhỏ đó

Thực ra thì nhỏ đó tầm khoảng 6 tuổi người bụ bẫm da còn trắng bóc nếu nhìn sơ qua thì ai cũng nghĩ nhỏ giống một quả dâu tây vậy. Đang mãi giỡn với bé đó thì hắn lên tiếng

-Tui hỏi tại sao bà lại ở đây. Chẳng lẽ bà là người giúp việc-hắn lướt nhìn bộ đồ

.....

Nó đi thẳng vào trong quầy đưa tờ giấy rồi đi làm việc tiếp nhìn nó như vậy hắn cảm thấy đau lòng lắm, nó đã thay đổi hoàn toàn với lại từ hồi xảy ra chuyện tới giờ hắn chưa thấy một nụ cười nào hé nở trên môi nó và bây giờ hắn thấy nhẹ lòng rất nhiều mặc dù hắn thấy nó hơi yếu một chút chắc tại nó làm việc quá sức chăng?

-Mi em sao vậy-chị chủ quán chạy lại bàn số 2

Vừa nghe thấy loáng thoáng có từ Mi trong đó hắn chạy như bay đến ẵm nó vào trong với tâm trạng hết sức lo lắng

-Sốt cao quá để chị đi lấy khăn

Trong tình trạng mê sảng vì sốt quá cao nó luôn miệng gọi “ Mẹ ơi đừng bỏ con. Mẹ ơi” đôi mắt hắn đờ đẫn buồn không hiểu vì sao hắn cảm thấy nó thật cô đơn và lạnh lẽo đó không phải là sự thương hại đâu. Thật đấy!

-Hôm nay con bé tới muộn chị cứ tưởng nó bận việc gì, đâu ngờ là nó bị đau nặng thế này

-Dạ mà chị ơi bạn ấy làm ở đây lâu chưa?

-Cũng lâu rồi chắc khoảng 1 tháng. Mới tới đây nó làm việc chăm chỉ lắm nên ở đây nó là nhân viên cứng của chị-chị Oanh bắt chuyện với hần

-À mà có cần đưa vào viện không chứ Mi nó sốt cao quá

-Không cần đâu chị bạn ấy không thích vào bệnh viện-hần đặt khăn ướt lên trán nó cẩn thận

-Anh Quân ơi chị đó bị sao vậy-nó núp áo hần giựt giựt

-Chị bị đau em ra ngoài ăn kem đi rồi mình về

Hần cúi xuống chun mũi cô em gái của mình còn chị Oanh thì cứ mãi ngắm nhìn hần chắc bởi vẻ điển trai làm hút hồn bao cô gái của hần đã tác dụng ^^!

Sáng hôm sau nó tỉnh dậy mà đầu con nhức lăm chân tay thì bủn rủn như bún vậy nó không còn sức để nhắc cánh tay lên nữa.

-Ăn cháo đi-hần mở cửa bước vào

-Sao tui lại ở đây-hai mắt nó to tròn nhìn hần vớ vớ khó hiểu

-Hôm qua bà lâu tỉnh quá tui phải đưa bà về nhà chứ sao

Nó vung mềm định đứng dậy nhưng đôi chân không nghe lời mà khụy xuống đất

-Đã bảo ăn cháo đi rồi tui chở về-hần đỡ nó đứng dậy

-Không thích

-Vậy bà cứ lết về nhà đi-hần bực tức đặt tô cháo lên bàn

-Được thôi-nó quơ lấy áo khoác để trên ghế rồi bước ra khỏi phòng

-Chắc cũng quay lại thôi-hần trầm nghĩ

Nhưng hần đã nhầm nó là con người luôn biết tự trọng nên một khi nó đã quyết định thì phải làm cho bằng được. Đợi khoảng 30p mà chưa thấy nó quay trở lại hần đâm ra sợ hãi, sợ nó có chuyện gì. Giữa dòng người tấp nập hần dõi theo nhìn bóng dáng thân quen nhưng sao lại không thấy thế này.

-Mày là đồ ngu sao lại có thể để nó đi về trong tình trạng còn yếu như thế này?

Đúng là ông trời thương hần hay sao ấy. Chỉ quanh quẩn một tí là tìm được nó đang ngồi bệch ở vỉa hè

-Này ngồi đó làm gì đấy. Tính không về à-hần nhăn mặt tỏ vẻ khó chịu

.....

-Thích thì ngồi đó luôn đi nhá thằng này không quan tâm nữa đâu-hần nói giọng châm biếm rồi quay phắt người đi

Bỗng nó vòng tay ôm hần từ phía sau,hần cảm nhận được giọt nước mắt nóng hổi của nó đang ướt đầm áo sơ mi của hần

-Tui phải làm sao đây hức hức-nó nói trong tiếng nấc

Hần nhẹ nhàng xoay người lại

-Tui..tui muốn trở lại con người thật của mình nhưng sao...tui đau quá, đau lắm-nó đập vào ngực mình mỗi lúc một mạnh hơn nước mắt không ngừng chảy

-Xin lỗi-lúc đó không biết hần đang nghĩ gì mà lại thốt ra câu đó

-Ông chẳng làm sai gì cả chỉ tại tui quá yếu đuối thôi. Có lẽ tui nên rời xa nơi thì tốt hơn

-Bây nào-hần nhanh nhẩu trả lời lại ngay

Sức chịu đựng của nó có hạn, chắc mấy ngày qua nó buồn lắm nhưng không nói cho ai biết hết đến khi giọt nước tràn ly nó mới tuôn hết những gì âm ứ ra thì phải.

Đưa nó về tới nhà an toàn, hấn lên tiếng

-Nghỉ ngơi đi tui thấy bà mệt lắm đấy. Mà này đừng có làm việc quá sức đấy-hấn dặn dò kĩ lưỡng trước khi ra về

Mẹ nó từ trong nhà đi ra

-Mi con về rồi hả? Sao hôm qua con không về nhà làm mẹ lo quá-mẹ nắm lấy đôi tay nhỏ nhắn của nó

.....-nó hất tay ra đi vào trong

-Mi không sao đâu cô, mấy bữa nữa sẽ ổn định lại thôi

-Ừm chắc vậy mà mẹ con khi nào về

-Dạ chắc ngày mai tại mẹ con đi với thằng Phong nên về sớm để nó còn đi học nữa.

-Vậy à, thôi con vào nhà ăn cơm rồi về luôn chứ hôm nay chủ nhật không học gì mà-mẹ nó mời hấn vào

-Không cần đâu, cháu ăn ở nhà được rồi

Nói chuyện với mẹ nó xong hấn lon ton đi bộ về nhà, chẳng biết tại sao hôm nay hấn thấy phấn khởi thế không biết hề hề.

Năm học lớp 11 cũng đã gần kết thúc rồi chỉ còn thi học kì 2 nữa thôi là nó sẽ chuyển trường nó không muốn đối diện với hấn hằng ngày nữa. Mọi chuyện nó đã bàn qua với ba rồi chỉ cần chuyển học bạ đi là được thế nên sẵn dịp chuyển trường nó xin được sống tự lập luôn. Mặc dù rất hận ba mẹ nhưng nó vẫn tôn trọng ba và mẹ dù sao họ cũng có công nuôi dưỡng nó mà.

38. Chương 38

Và cuối cùng điều nó không muốn xảy ra cũng đã tới, đã đến lúc nó phải rời xa mái trường này rồi mà thay vào đó là một nơi lạ lẫm không một ai quen biết để rồi chạm vào nỗi lòng cô đơn sâu trong trái tim.

-Đi mạnh khỏe nha Mi híc bà đi rồi tui nhớ bà lắm-Ánh thút thít

-hì bà nghĩ tui là ai hả? Cùng lắm tui sẽ về thăm bà chứ gì-nó lè lưỡi trên con bạn thân

-Su đi nha nhớ là sống thật tốt đó-Phong thì ngược lại không hề rơi lấy một giọt lệ, thế đấy hừ.

-E hèm Su đi mà vui vậy hả?-nó nheo mắt tỏ vẻ tinh nghịch nhìn Phong đăm đúi

-Ai nói là vui đâu-Phong vẫn vậy vẫn cái tật gãi đầu lia lịa khi đang bối rối

Nó quay sang nhìn Huy một người đã làm nó vui trong khoảng một thời gian dài

-Mi đi đây ở lại nhớ ăn uống đúng giờ, đọc sách vừa vừa thôi cứ không bị cận bây giờ à còn nữa trời lạnh lo mà khoác áo vào chứ Mi không đủ tiền mà đi thăm Huy thường xuyên đâu đó-nó như bà cụt non vậy

-Ồ làm Huy như con nít á. Thôi đi đi chớ ba Mi chờ kìa

Nó cười khi quay lại ôm từng người một tạm biệt, xong thủ tục chia tay nó kéo va li nặng trĩu lên chiếc xe ô tô đen bóng kia. Lúc này nó không muốn ngoảnh mặt lại tí nào vậy mà nhỏ Ánh cứ thút thít mãi. Đành phải quay đầu lại trấn an mọi người kiểu như là yên tâm đi á mà hì.

Chiếc xe bắt đầu lăn bánh thì

-Lùn ơi, lùn ơi-hấn gọi í ới đằng sau

Nói đúng ra là nãy giờ nó chỉ mong mỗi hấn mà chẳng thấy bóng dáng đâu đành ngậm ngùi leo lên xe mà đi

-Ba, dừng xe lại tí-nó đập nhẹ vai ba

-Làm gì mà gọi tui thăm thiết vậy-nó nhoẻn miệng cười

-Này, cầm cái này vừa đi đường vừa ăn-hấn chìa ra một bì ô mai

Nó chỉ biết đứng trơ cái mặt ra mà không thốt ra lời nào

-Không phải hùi nhủ lúc tui chuyển nhà bà khóc um xùm rồi còn đòi nằn nặc đi tiễn tui sao. Trông lúc đó bà ngổ dễ sợ cứ cầm bì ô mai trên tay mãi lúc sau mới chịu đưa cho tui

-Ông..ông-sao cổ họng nó ngen dữ vậy nè

-À mà quên hỏi khi nào bà quay lại vậy....-hắn ấp úng

-Nếu có duyên thì nhất định chúng ta sẽ gặp lại vào một ngày không xa.-nó bước nhanh lên xe

-Anh thích em. -hắn gào thật to nhưng tiếc thay ngay lúc đó có một chiếc xe tải lớn đi ngang qua hú còi ầm ĩ nó chẳng nghe thấy gì cả. Bất chợt nó quay lại nhìn hắn thật kĩ bởi vì nó muốn hình ảnh hắn khắc sâu vào tâm trí nó. Nó đã ra đi thực sự, hẹn ngày gặp lại.

6 năm sau:

-Mi ơi ngày mốt là đám cưới của tui bà nhớ về dự nha

-Ủa ai mà vô phước cưới được bà vậy-nó pha trò

-Hi là Phong đó

-Hả??? Cái gì thiệt không vậy. Bất ngờ quá-nó gào to

-Trời ơi bà im dùm tui cái lỗ tai nó muốn thủng luôn rồi nè-Ánh hậm hực

-Xin lỗi tại bất ngờ quá mà để tui sắp xếp đã rồi bay về với bà nhá-nói tới đó nó cúp máy cái rụp

Bạn bè mà vô tâm vậy đấy đã 6 năm trôi qua mà nó chẳng biết gì cả rồi tự nhiên dùng một phát gọi điện mời nó đi đám cưới mà chú rể có xa lạ gì đâu cơ chứ grừ lần này về lại Việt Nam Ánh sẽ biết tay nó.

-Thưa giám đốc có một công ty muốn hợp tác với chúng ta-tay quản lí bước vào làm cắt đứt dòng suy nghĩ của nó

-Vậy công ty đó ở đâu?-nó xoay cây bút

-Ở Việt Nam giám đốc....

-Thôi được rồi ngày mốt tôi sẽ về Việt Nam nên chuyện đó để tôi lo còn bây giờ anh giúp tôi mua vé máy bay chuyển sớm nhất nhé

-Vâng-tay quản lí lui đi

Thấm thoát cũng đã 6 năm rồi chứ ít gì giờ nó đã trở thành một nhà thiết kế tài giỏi ít nhiều cũng nổi tiếng khắp đó đây hi còn hắn thì vẫn biệt tăm không có một tung tích gì cả mặc dù nó đã nhờ người tìm hiểu dùm.

Tối đó nó về nhà chuẩn bị hành lý mai còn lên đường trở về nơi cho nó nhiều kỉ niệm đẹp nhưng đem lại không kém điều buồn tủi. Cuộc sống mà đâu thể nào hoàn hảo mãi được phải có cái được cái mất chứ-nó luôn nghĩ vậy

Sau chuyến bay về Việt Nam nó cảm thấy mệt mỏi khắp người

-Haiz mới 23 tuổi mà già rồi sao ai gư-nó lẩm bẩm

Việc đầu tiên nó làm khi về nước là về thăm ba mẹ trong suốt một thời gian dài nó đã suy nghĩ rất nhiều và mọi chuyện đều diễn ra suông sẻ, nó đã biết quên đi quá khứ để bắt đầu tương lai tươi đẹp

-Papa con mới về-nó chạy ù lại ôm lấy ba làm nũng

-Còn mẹ nữa mà

-Hi con yêu mẹ nhất-nó phì cười

Một gia đình hạnh phúc mà nó hằng mơ ước đã trở lại như xưa hehe. Lên lầu tắm rửa xong đâu đó nó chạy vào xuống lầu với mái tóc còn ẩm

-Con nhỏ này đi đâu đấy mới đi về phải nghỉ ngơi chứ-mẹ nó vọng lại

-Con đi đây xí thôi rồi về

Bắt một chiếc xe taxi qua nhà nhỏ bạn chơi sẵn làm một vỏ bất ngờ hoho

-Ánh ơi Ánh à mở cửa đi-nó giục cửa khí thế

Ánh bước ra mà thần thờ, miệng thì há hốc làm nó không tài nào nhin cười được

-Haha cái mặt bà kìa như con gấu con ấy, ôi buồn cười chết mất-nó ôm bụng cười ngặt ngẽo

-Ồ hay bà về hồi nào mà không báo cho bạn bè hay biết vậy

-Mới về tui nhảy tốt qua nhà bà nè-nó khê vuốt mấy lọn tóc

-Thôi vào nhà rồi nói chuyện đứng ngoài đây mà bà cứ cười ha hả người đi đường tưởng nhà tui có người mới xuất viện thì khổ-Ánh nheo mắt

-Biết rồi nói mãi cơ-tính nó trước giờ vẫn thế chưa thay đổi gì cả vẫn như một đứa con nít lên 8 vậy. Bó tay

Sau một hồi tra khảo con bạn thân thì nó mới ngộ ra một chân lí mà trước giờ nó không hề để ý(chẹpẹp). Đó là trong những năm học 11 Ánh đã đem lòng yêu mến chàng Phong nhà ta nhưng không dám thổ lộ mãi đến năm 12 Ánh mới dám lấy đủ can đảm bày tỏ tấm lòng của mình cho chàng hay, lúc đầu nàng nghĩ thà cứ nói hết mọi chuyện còn hơn cứ giấu mãi thế này chẳng hay ho gì làm như vậy sẽ biết trong lòng chàng có nàng hay không đó mà? May thay chàng gật đầu cái rụp nàng vui đến mức mất ăn mất ngủ đấy.Vậy mà hồi trước ai thúc sườn nó dữ dội kêu nói đi nói đi, xung lắm cơ haha

-À mà bà gặp Quân chưa chắc hai người hạnh phúc lắm nhỉ?-Ánh cắt đứt câu chuyện chuyển sang đề tài khác

-Sao lại gặp được Quân? Là sao?-nó chẳng hiểu Ánh đang nói gì nữa

-Ừa chứ không phải Quân sang tìm à

-Sang tìm tui, trời ơi tui có gặp ông khi nào đâu-nó sốt sắng

-Thì vừa học xong đại học Quân quyết định qua Mỹ, một là tìm bà hai là bên đó có điều kiện tốt Quân sẽ có cơ hội phát triển nghề y của mình hơn. Bắt đầu từ đó không ai liên lạc được với Quân.

-Vậy là ông qua Mỹ được 1 năm rồi-nó hỏi lại mặc dù đã nghe Ánh nói rõ mọi chuyện

-Ồ, vậy Quân làm gì bên đó trong một thời gian dài-Ánh thắc mắc

Tại nó sao ừ quá nó chẳng nghe Ánh nói gì cả nó thật ngốc mà chỉ mãi lo tìm tung tích hân ở Việt Nam mà không hề tìm bên Mỹ. Không đợi Ánh nói gì thêm nó mở tung cửa chạy về nhà thật nhanh

-Đặt cho tôi vé máy bay ngay bây giờ-nó như hét vào điện thoại

39. Chương 39

Từng ngón tay của nó đan vào nhau vẽ lo lắng tột độ nó lập tức chạy vụt ra sân bay trong đầu nó lúc này chỉ có hình bóng của hân mà thôi, đừng làm nó sợ thế chứ.

You know the bed feels warmer

Sleeping here alone

You know I dream in colour

And do the things I want

You think you got the best of me

Think you had the last laugh

Bet you think that everything good is gone

Think you left me broken down

Think that I'd e running back

Baby you don't know me, cause you're dead wrong

What doesn't kill you makes you stronger

Stand a little taller

Chuông điện thoại của nó reo lên liên tục

-Su hử? Pin nè. Su ngưng ngay chuyển bay lại-Phong nói rồi rít trong điện thoại

-Không, Su phải đi tìm Quân. SU không thể nào để Quân bên đó được, Quân sẽ ra sao đây?-giọng nó run run

-Pin nói Su về ngay đi, không còn thời gian đâu

-Không. Su không về đâu-nó đứng dậm chân rầm rầm ngay sân bay

-Hay để Pin tới đó lời Sui về hả?-Phong hậm hực

Nó nhất quyết không chịu nghe lời Phòng mà chạy thẳng vào trong không may cho nó Phong đã túm cổ nó lại ra vẻ dọa nạt

-Cái tật không bỏ? Đi nhanh đi-Phong lôi nó đi như một bao cát vậy híc không thương hoa tiếc ngọc gì cả

-Nhưng mà chuyện gì mới được chứ

-Thằng Bóp bị tai nạn nặng lắm có khi sẽ lìa trần này mà đến một nơi khác không có Su đấy

-Cái gì Quân bị tai nạn? Ở đâu

-Tối rồi biết

Nó leo lên xe Phong mà tâm hồn nó để đi đâu đấy đến nỗi Phong đi đường khác nó cũng không biết đến khi

-Ủa đây đâu phải là đường đến bệnh viện-nó ngơ ngác

Phong vẫn không nói gì mà dừng nghe ngay chỗ thảo nguyên, nó hơi run run chẳng lẽ hẳn bị tai nạn ở đây hơ không thể nào,nực cười nhỉ

Để nó đi bộ lên trên một mình Phong lái xe thẳng đi luôn mặc kệ cho nó muốn làm gì, chẳng nghĩ gì thêm nó cứ đâm đầu mà chạy bán sống bán chết lên tới nơi nó cảm nhận được hình bóng quen thuộc đang dựa vào một gốc cây to. Vẫn cái dáng ấy, mái tóc ấy nhưng nó được thay bằng màu đỏ hung không còn đen tuyền như trước nữa có lẽ bây giờ trông hẳn cao hơn,đẹp hơn thì phải. Mái tóc hẳn khê đen đưa trong gió thật nhẹ nhàng nhưng cũng không kém phần quyến rũ

-Tối rồi hả? Anh chờ em lâu lắm rồi đấy-hắn cười tít cả mắt

.....

Nó chạy lại ôm hắn thật chặt thật sự ngay lúc này đây nó không kiểm soát được nước mắt của mình nữa

-Lại mít ướt nữa rồi-hắn lau nước mắt cho nó

-Ông có biết tui lo cho ông lắm không hả? Tại sao cứ làm cho người ta lo lắng vậy? Đồ tồi mà-nó đánh nhẹ vào người hắn

-Hi thích vậy mà

Có lẽ cả đều có một cảm xúc khó tả họ đã thật sự hạnh phúc chưa?

-Ông trốn ở đâu giờ mới lộ cái mặt ra vậy-nó đã nín khóc hề hề mà giờ chuyển sang tra tấn hắn

-Vô tâm đến thế là cùng. Anh qua tìm em mà không có một tung tích gì cả tưởng chừng như cả thế giới bị sụp đổ vậy? Nhưng ông trời thương anh hơn em là cho anh một công việc ổn định ở bên ấy và khi nghe tin em về lại Việt Nam anh tức tốc bay về đây ngay để xử tội em đấy .-hắn cười rạng rỡ

-Vậy ông với Phong cầu kết với nhau đúng không?-nó nghiêng đầu sang một bên nhìn hắn

-Mà này thay đổi cách xưng hô đi nhé cứ ông tui mãi thôi không thấy chán á. Đã đến lúc phải thay đổi rồi đấy

-Không thích-nó quay đầu bỏ đi tức không chịu được nó đã bị lừa một vỏ đau điếng

-Này...này..đi đâu đấy-hắn nói vọng lại

-Đi đâu kệ hỏi làm gì?-nó phụng phịu

-Ê! Lùn anh thích em

-Thiệt hông?-nó chấp tay sau lưng quay lại nhìn hắn với nụ cười rạng rỡ, từng đợt gió khẽ lùa qua tóc nó chốc chốc lại tung bay trong gió

-Thật còn em thì sao có thích anh không nhóc?

-Không?-xúc tích nhể

-Tại sao-mặt hắn lộ vẻ buồn buồn

-Tại vì em đã yêu anh mất rồi-nó cười nhẹ và hắn nhắc bổng nó lên xoay tròn trong không trung với những tiếng cười hạnh phúc.

HẾT

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/e-lun-anh-thich-em>